

Σπήλαιο Spilaio

Χρονολόγιο γεγονότων

- *Γεγονότα στον Τόπο μας*
- *Γεγονότα που αφορούν και τον Τόπο μας*

Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν
είναι σαν να σβήνεις
κι ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

Προ
Χριστιανικά
Χρόνια

- Στα προϊστορικά χρόνια, τη νεολιθική εποχή, οι άνθρωποι σταμάτησαν τη μέχρι τότε νομαδική ζωή και άρχισαν να εγκαθίστανται σε διάφορες τοποθεσίες και να δημιουργούν μόνιμους οικισμούς.

Οι ανθρώπινες πλέον δραστηριότητες, αυτή την εποχή αλλά και στους επόμενες εποχές - εποχή του Χαλκού και εποχή του Σιδήρου - έγιναν πλέον πιο συλλογικές και πιο οργανωμένες.

Ενημέρωση

Δείγματα μόνιμης ανθρώπινης παρουσίας, αυτών των εποχών, στην περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» υπάρχουν αφού:

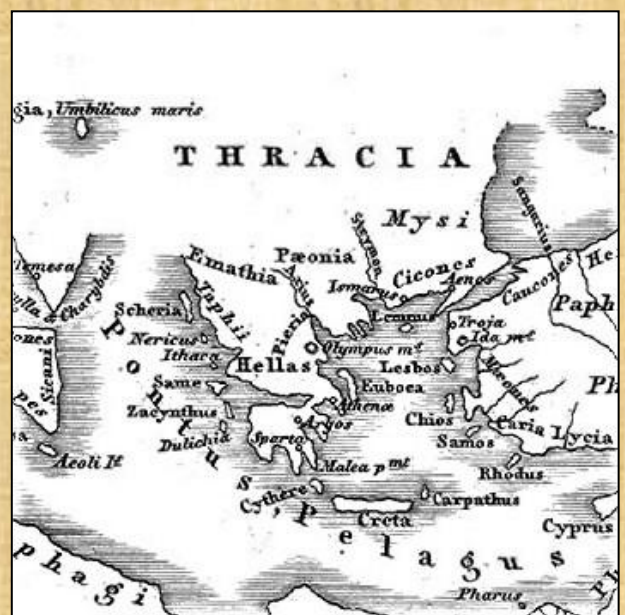
- Στην περιοχή "Γριβάδι", μεταξύ Σηλαιίου και Εληάς, εντοπίσθηκε Οικισμός της "Νεότερης νεολιθικής περιόδου", με πλούσια ευρήματα.
- Στα εδάφη των Δικαίων, της Φτελιάς και μεταξύ Άρζου και Καναδά, εντοπίστηκαν Αγγεία, θραύσματα αγγείων ή εργαλεία αυτών των εποχών (Νεολιθικής εποχής, εποχής Χαλκού και Πρώιμης εποχής του Σιδήρου).
- Στο Σηλλαιό, στα Πετρωτά, στα Μαράσια και στην Πλάτη, εντοπίσθηκαν κατάλοιπα Οικισμών της εποχής του Σιδήρου.

Πηγές:

- ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΗΜΕΡΙΔΩΝ – Διαμαντής Τριαντάφυλλος, Αρχαιολόγος ΠΕΤΡΩΤΑ – Αύγουστος 2007 & Αύγουστος 2010
- ΤΡΙΓΩΝΟ η Μεσοποταμία του Έβρου – Θεόδωρος Κυρκούδης

- Στο τέλος της εποχής του Χαλκού και στην πρώιμη εποχή του Σιδήρου, στη χερσόνησο του Αίμου εγκαταστάθηκαν οι Θράκες που το έθνος τους, λέει ο Ηρόδοτος, ήταν "μετά τους Ινδούς το μέγιστον πάντων των Εθνών".

«Θρηίκων δέ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετάγε
Ἰνδούς πάντων ἀνθρώπων»

Οι Θράκες, νωρίς δέχθηκαν τις πολιτιστικές και γλωσσικές επιρροές των αρχαίων Ελλήνων και με αφετηρία τα παράλια, συμπεριλήφθηκαν στον ευρύτερο Ελληνιστικό πολιτιστικό χώρο.

Στην Ελληνική μυθολογία, αναφέρονται συχνά μέρη και περιοχές της Θράκης αλλά και Πρόσωπα, Θεοί, Ήρωες, Βασιλείς, Μουσικοί και Αοιδοί που κατάγονται από τη Θράκη.

ΟΡΦΕΑΣ
σε ερυθρόμορφο αμφορέα 5ου π.Χ. αιώνα

- Σημείωση: Το 1997, σε ανασκαφές σε περιοχή του Χωριού, βρέθηκε χώρος που η χρήση του χρονολογείται στην περίοδο 9^{ος} – 8^{ος} π.Χ. αιώνα.

**ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΠΡΩΙΜΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΣΙΔΗΡΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ**

Οικισμοί- ευρήματα: Στη θέση του τύμβου Α εντοπίστηκε λάκκος διαμέτρου 1.00μ. και βάθους 0.25μ. που περιείχε θραύσματα αγγείων, κομμάτια πηλού επάλειψης κλαδιών και μεγάλο υφαντικό βάρος. Δεύτερος απορριμματικός λάκκος που βρέθηκε στη θέση του τύμβου Β, κάτω από στρώμα αμμοχάλικου, περιείχε παρόμοια ευρήματα.

Χρονολόγηση : 9ος – 8ος αι. π.Χ.

Έτος ανασκαφής: 1997

**Αποκόμματα από περιγραφικό Σημείωμα
στην ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ**

- Τον 5ο π.Χ. αιώνα, ιδρύθηκε το πιο οργανωμένο και ισχυρό Βασίλειο από τα δεκάδες Θρακικά φύλλα, το Βασίλειο των Οδρυσών.

Η περιοχή του σημερινού βόρειου Έβρου ανήκε στο Βασίλειο των Οδρυσών.

- Το 341 π.Χ., το Βασίλειο των Οδρυσών κατακτήθηκε από τον Μακεδόνα Βασιλιά Φίλιππο Β'.
- Το 73 π.Χ., η περιοχή της Αδριανούπολης κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους. Γενικότερα, η Θράκη έγινε Ρωμαϊκή επαρχία το 46 μ.Χ..

101

Από σύγχρονες ανασκαφές αρχαίων ταφικών τύμβων στην περιοχή του Χωριού, τα κτερίσματά τους των 1^{ου} ή 2^{ου}, του 3^{ου}, του 4^{ου}, όπως και του 9^{ου} μ.Χ. αιώνων, επιβεβαιώνουν την οργανωμένη και μόνιμη ανθρώπινη παρουσία στην περιοχή.

125

Το 125 μ.Χ., κατ' άλλους το 127 μ.Χ., ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Αδριανός, "επανάδρυσε" την αρχαία πόλη Ουσκουδάμα, που βρισκόταν στη συμβολή των ποταμών Τόνζου και Αρδίσκου (σήμερα Άρδα) με τον Έβρο και της έδωσε το όνομα «Αδριανούπολις».

Ενημέρωση

Κατά την Ελληνική μυθολογία, στη θέση της Ουσκουδάμα βρισκόταν η Ορέστεια, που είχε ιδρύσει ο Ορέστης, γιός του βασιλιά Αγαμέμνονα.

Ενημέρωση

Η Αδριανούπολη, επί αιώνες υπήρξε διοικητικό, εμπορικό, συγκοινωνιακό, αλλά και στρατιωτικό κέντρο της περιοχής.

Η περιοχή του σημερινού «Τριγώνου», ήταν άμεσα συνδεδεμένη με την Αδριανούπολη, αφού, από την ίδρυσή της μέχρι το 1922, πάντα ήταν η Πρωτεύουσα της Περιοχής.

324

Το 324, στην περιοχή της Αδριανούπολης, έγινε μάχη μεταξύ των δυνάμεων του "Κωνσταντίνου Α'" και του "Λικίνιου", διεκδικητών της Ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (μετέπειτα, Βυζαντινής αυτοκρατορίας).

Ενημέρωση

Ο τόπος καταλήφθηκε από το νικητή αυτής της μάχης, τον Κωνσταντίνο τον Α' που ήταν ήδη Ρωμαίος αυτοκράτορας και στην ουσία, αν και τα χρονικά όρια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας ξεκινούν από το 330, τα εδάφη της περιοχής της Αδριανούπολης ήδη είχαν υπαχθεί στην Βυζαντινή Αυτοκρατορία αμέσως μετά τη παραπάνω μάχη.

330

Το 330, στις 11 Μαΐου, εγκαινιάσθηκε από τον Μέγα Κωνσταντίνο, η Πρωτεύουσα της «Βυζαντινής Αυτοκρατορίας», "Κωνσταντινούπολη", που κτίστηκε στις ακτές του Βοσπόρου, πάνω στην αρχαία πόλη του Βυζαντίου, που είχε ιδρύσει το 659 π.Χ. ο Βύζας από τα Μέγαρα.

Ενημέρωση

..... Ο όρος "Βυζαντινός" εισήχθη από τον Ιερώνυμο Βολφ (Wolf) τό 1562, όταν ίδρυσε το "Corpus Historiae byzantinae", και τον καθιέρωσε ο Φιλίπ Λαμπ (Philippe Labbe), εκδότης της "Βυζαντίδος του Λούβρου", προλογίζοντας το έργο του με τις λέξεις: "De Byzantinae historiae scriptoribus" (1648). Το 1680 ο Δουκάγκιος (Κάρολος du Cange) τιτλοφόρησε το έργο του, στο οποίο διαπραγματεύεται την ιστορία του κράτους της Κωνσταντινούπολης, «Historia Byzantina».

Η Βυζαντινή ιστορία είχε βρει πια τη θέση της στην επίσημη επιστημονική ορολογία. Από τότε ο επιστημονικός κόσμος άρχισε σιγά-σιγά να χρησιμοποιεί τα ονόματα «Βυζαντινή Αυτοκρατορία» και «Βυζαντινοί» για να δηλώσει την αυτοκρατορία της Κωνσταντινούπολης και τους κατοίκους της.

Πηγή: Απόκομμα από Εγκυκλοπαίδεια "Δομή"

Ενημέρωση

Τα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου», για δέκα περίπου αιώνες, υπάγονταν πλέον στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, με μικρές σε χρονικό διάστημα καταλήψεις ή διελεύσεις προς την Αδριανούπολη, από τους Γότθους, τους Ούννους, τους Βούλγαρους, τους Πετσενέγκους, τους Σέρβους και για μεγαλύτερο διάστημα, την εποχή της Λατινοκρατίας, από τους Φράγκους (1204 - 1261).

1371

Μετά την κατάληψη της Αδριανούπολης από τους Οθωμανούς το 1361 – κατ’ άλλους Ιστορικούς το 1369 -, αλλά και μετά την ήττα της Συμμαχίας Χριστιανικών δυνάμεων, με επικεφαλής τους Σέρβους, από τους Οθωμανούς στη μάχη του Τζερνομιάνου (σημερινό ΟΡΜΕΝΙΟ) που έγινε το 1371, ο τόπος καταλήφθηκε οριστικά από τους Οθωμανούς και παρέμεινε σε αυτούς για 550 χρόνια, εκτός από σύντομες καταλήψεις από τους Ρώσους (Ρωσοτουρκικοί πόλεμοι 1828-1829 και 1877-1878).

1371

1500

Μετά την κατάληψη της περιοχής από τους Οθωμανούς, οι υπάρχοντες Έλληνες της περιοχής εκδιώχθηκαν με αποτέλεσμα να αποδεκατισθούν. Από τους εναπομείναντες, μερικοί εξισλαμίσθηκαν δια της βίας. Παράλληλα οι Οθωμανοί προχώρησαν σε εποικισμό μεγάλου αριθμού Μουσουλμάνων από την Μικρά Ασία.

1371

1600

Από την οριστική κατάληψη του τόπου και για τους δύο, περίπου, επόμενους αιώνες, αφού σύμφωνα με τους τότε Οθωμανικούς νόμους, τα κατεκτημένα εδάφη αποτελούσαν πλέον ιδιοκτησία του Σουλτάνου, αυτός με την σειρά του, τα παραχωρούσε για εκμετάλλευση σε Οθωμανούς αξιωματούχους.

1371

1800

Κοντά στις περιοχές των καλλιεργούμενων εκτάσεων, υπήρχαν ή δημιουργήθηκαν οι καταυλισμοί των εργατών, που σε βάθος χρόνου μεταβλήθηκαν σε Οικισμούς και οι περισσότεροι δημιουργήθηκαν σε περιοχές με απομεινάρια παλαιότερων Οικισμών Ρωμαϊκής ή Βυζαντινής ή ακόμη και Αρχαίας Ελληνικής εποχής.

**1601
1800**

Τον 17ο αιώνα, μετά από αλλαγή των Οθωμανικών νόμων, τα κατακτημένα εδάφη άρχισαν να διανέμονται για καλλιέργεια και εκμετάλλευση, πέραν των Οθωμανών και σε αλλόθρησκους.

Οι αναλογίες όμως παραχώρησης καλλιεργήσιμων εδαφών μεταξύ Οθωμανών και Ελλήνων ήταν δυσανάλογες και επί πλέον οι Έλληνες επιβαρύνονταν πέραν της κανονικής φορολογίας και με επιπρόσθετες υποχρεώσεις (Κεφαλικός φόρος, Δεκάτη, Στρατιωτικός φόρος κ.α.).

Γι' αυτούς τους λόγους, μεγάλοι πλέον γαιοκτήμονες ήταν μόνον οι Οθωμανοί.

Οι "Μειονότητες" των Ελλήνων και των ελάχιστων άλλων εθνικοτήτων ήταν είτε μικροκαλλιεργητές, είτε ακτήμονες και απασχολούνταν ως εργάτες – καλλιεργητές στα κτήματα των Οθωμανών.

1828

Κατά το Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1828-1829, τα εδάφη της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου» καταλήφθηκαν από τους Ρώσους, προκειμένου να γίνει διέλευση του στρατού τους, για την κατάληψη της Αδριανούπολης και του Διδυμοτείχου.

Σημείωση: Αυτή η εποχή, είναι γνωστή στις περιοχές του σημερινού Βόρειου Έβρου, ως «Πρώτη Ρωσία».

Τον Σεπτέμβριο του 1829, με τη «Συνθήκη της Αδριανούπολης», τα εδάφη αποδόθηκαν και πάλι στους Οθωμανούς.

1850

Από διασωζόμενα έγγραφα του δευτέρου μισού του 19^{ου} αιώνα στην Ελληνική γλώσσα, όπως και χάρτες εκείνης της εποχής, αρχίζουν να υπάρχουν πληροφορίες για τους Οικισμούς που υπήρχαν στα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου».

Στην περιοχή του Χωριού, υπήρχε Οικισμός που ονομαζόταν Espetli (Ισπιτλή) και κατοικούνταν κυρίως από έποικους Οθωμανούς.

Σχόλιο
Συντάκτη

Υπάρχουν και μερικές προφορικές πληροφορίες για ονομασία του Οικισμού, σε διάφορες εποχές των Οθωμανικών Χρόνων, ως "Εσχετλή", ως "Χασμπεϊλή" ή και ως "Σαράη".

Γραπτές πληροφορίες για ονομασία του Οικισμού με αυτά το ονόματα δεν βρέθηκαν.

Πιθανολογείται επειδή τα ονόματα, "Εσχετλή" και "Χασμπεϊλή", είναι σύνθετες λέξεις με δεύτερο συνθετικό που μεταφράζεται ως "τόπος", να είναι περιγραφικά ονόματα γενικά της περιοχής ή ονόματα "τοπωνυμίων" κάποιων περιοχών του Χωριού.

Το ίδιο, περίπου, ισχύει για την λέξη "Σαράη" που μάλλον περιγράφει "με υπερηφάνεια" την περιοχή αφού η λέξη "saray" στην Τούρκικη γλώσσα μεταφράζεται ως "Παλάτι".

Σχόλιο Συντάκτη

Από την εποχή που την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» την κατέλαβαν οι Οθωμανοί έως τα μέσα του 19^{ου} αιώνα, για τους Οικισμούς που υπήρχαν ή δημιουργήθηκαν σε αυτόν τον Τόπο, πέρα από μερικές αναφορές στην "Τζερνομιάνου πόλη" που τη μετονόμασαν σε «Τσιρμέν» και μερικές αναφορές στα Βακούφια στο «Μαράς» και στο «Μπεκτάς», δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες στην Ελληνική βιβλιογραφία. Όπως επίσης δεν υπάρχουν σαφείς πληροφορίες, πέρα από γενικότητες και για το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εδαφών της περιοχής.

Η μοναδική περίπτωση με πιθανότητες εύρεσης παραπάνω πληροφοριών, είναι έρευνα σε ιστορικά αρχεία που βρίσκονται εκτός Ελλάδας.

Σύμφωνα με πληροφορίες, υπάρχουν στην Τουρκία, στα "Προεδρικά αρχεία" στην Κωνσταντινούπολη, αλλά και στα Αρχεία της "Γενικής Διεύθυνσης Κτηματολογίου" στην Άγκυρα, αρχεία των Οθωμανικών χρόνων για περιοχές που σήμερα ανήκουν στην Ελλάδα. Στα παραπάνω αρχεία υπάρχουν έγγραφα στην Τούρκικη γλώσσα με Οθωμανικό Τούρκικο αλφάβητο (εκδοχή Περσοαραβικού αλφάβητου) και περιέχουν πέραν των άλλων, Κτηματολογικούς και Φορολογικούς Κώδικες για διάφορες περιοχές του τότε Οθωμανικού κράτους, όπου υπάρχουν λεπτομερείς πληροφορίες για το ιδιοκτησιακό καθεστώς κάποιων περιοχών (αγορές, πωλήσεις, μεταβιβάσεις), όπως και πληροφορίες από τα "κατάστιχα" των Φοροεισπρακτόρων εκείνης της εποχής, που από αυτά "απορρέουν" και πληροφορίες για τους υπάρχοντες Οικισμούς στην περιοχή.

Σύμφωνα, επίσης με πληροφορίες, Έλληνες Πανεπιστημιακοί, απέκτησαν πρόσβαση σε αυτά τα αρχεία, με πλούσια για την εργασία τους αποτελέσματα.

Εργασίες σε ιστορικά αρχεία, είναι σύνηθες φαινόμενο σε Πανεπιστημιακές έρευνες.

Σε μια μελλοντική εργασία, μάλλον από "ομάδα εργασίας" Πανεπιστημίου ή από Ερευνητές Πανεπιστημιακούς δασκάλους ή ακόμη και από μεμονωμένους ερευνητές, για αρχεία της περιοχής της Αδριανούπολης, υπάρχει πιθανότητα στην έρευνα να προκύψουν και πληροφορίες και για τη σημερινή περιοχή του «Τριγώνου», αφού αυτή δεν ήταν μία μικρή τυχαία περιοχή στη μεγάλη τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ήταν μια περιοχή που βρισκόταν δυτικά-βορειοδυτικά από την Αδριανούπολη και απείχε από αυτή από 5 έως 40 χιλιόμετρα και μπορούσε εύκολα να χαρακτηριστεί ως "περίχωρά" της.

Βασική προϋπόθεση για την αναζήτηση και μελέτη των τυχόν ανευρεθέντων αρχείων, είναι η δυνατότητα ανάγνωσης της Οθωμανικής Τούρκικης γραφής, όπως επίσης να είναι γνωστά τα ονόματα των Χωριών, ίσως και των βασικών τοπωνυμίων της περιοχής, όπως αποκαλούνταν προ της μετονομασίας τους στην Ελληνική γλώσσα.

1864

Το 1864, ξεκίνησε η αλλαγή της μέχρι τότε απλής Διοικητικής δομής της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Ως Διοικητικές μονάδες καθιερώθηκε πλέον να είναι τα ΒΙΛΑΕΤΙΑ, που σε αυτά θα υπάγονταν τα ΣΑΝΤΖΑΚΙΑ, τα οποία θα αποτελούνταν από τους ΚΑΖΑΔΕΣ και οι οποίοι θα υποδιαιρούνταν σε ΝΑΧΙΕΔΕΣ.

Ενημέρωση

Μετά την κατάληψη της Αδριανούπολης (1361), στα Οθωμανικά, πλέον, εδάφη της Ευρώπης δημιουργήθηκε το "Έγιαλέτι Ρούμελης" και ήταν υπό την Διοίκηση ενός Πασά.

Τον 16^ο αιώνα, έγινε περιορισμός της έκτασής του με την δημιουργία και άλλων Εγιαλετιών στα Βαλκάνια και Κεντρική Ευρώπη.

Η περιοχή της Αδριανούπολης, υπάγονταν πάντα στο "Έγιαλέτι της Ρούμελης".

Με τις μεταρρυθμίσεις που ξεκίνησαν από αυτήν την εποχή, η χαλαρή διοικητική δομή άλλαξε. Έγινε ανακατανομή όλων των εδαφών και δημιουργήθηκε μεγάλος αριθμός από "Βιλαέτια". Τα Βιλαέτια διαιρούνταν σε Σαντζάκια και αυτά υποδιαιρούνταν σε Καζάδες.

Οι κυριότερες μεταρρυθμίσεις και ανακατατάξεις, συνοψίζονται στις περιόδους 1864-1878, 1878-1912 και 1912-1915.

Ο Τόπος και οι Οικισμοί του σημερινού «Τριγώνου», σε όλες τις μεταρρυθμίσεις υπάγονταν πάντα στο Βιλαέτι Αδριανούπολης και είχε πρωτεύουσα την Αδριανούπολη, όπως επίσης πάντα υπάγονταν στο Σαντζάκι Αδριανούπολης. Επίσης, μέχρι το 1878, υπάγονταν στον Καζά του Τσιρμέν.

Κατά την περίοδο 1878-1912 και για κάποιες περιοχές έως το 1915, ο Καζάς Τσιρμέν καταργήθηκε και μοιράστηκε – όσον αφορά σε Οικισμούς που είναι σήμερα σε Ελληνικό έδαφος - στους Καζάδες Ορτάκιοϊ και Μουσταφά Πασά.

Πηγή των πληροφοριών για τη Διοικητική υπαγωγή:

ΘΡΑΚΙΚΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ-Παρ. Κονόρτας- (Αδριανουπόλεως Σαντζάκι, Τσιρμέν Καζάς)

1877

Το 1877, άρχισε ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος και αρχές του 1878, τα εδάφη της σημερινής περιοχής του «Τριγώνου», όπως και η Αδριανούπολη, καταλήφθηκαν από τον Ρώσικο στρατό.

Σημείωση: Αυτή η εποχή, είναι γνωστή στις περιοχές του σημερινού Βόρειου Έβρου, ως «Δεύτερη Ρωσία».

1878

Τον Μάρτιο του 1878, υπογράφηκε η «Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου» και τον Ιούλιο του ίδιου έτους, υπογράφηκε η «Συνθήκη του Βερολίνου».

Τα εδάφη του τόπου, αποδόθηκαν και πάλι στους Οθωμανούς.

1878

Το 1878, ξεκίνησε η συστηματική διείσδυση και εδραίωση του Βουλγάρικου στοιχείου στα Χωριά της επαρχίας Αδριανούπολης.

Σε λίγο χρόνο, η "μειονότητα" των Βούλγαρων κατοίκων έγινε αισθητή σε όλα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου», εκτός των λίγων Χωριών που οι κάτοικοι τους ήταν εξ ολοκλήρου γηγενείς Έλληνες.

1908

Σε Εθνογραφικό χάρτη, που εκδόθηκε το 1908, εμφανίζεται η ύπαρξη στο Χωριό Espitli, Χριστιανικής Εκκλησίας και Βουλγάρικου Σχολείου.

Απόκομμα από Λιθόγραφο Εθνογραφικό χάρτη, έκδοσης 1908

● *Écoles Grecques* ✝ *Monastères Grecs* ● *Écoles Bulgares*

**Προσαρμοσμένο απόκομμα Υπομνήματος
Ελληνικών Σχολείων, Ελληνικών Εκκλησιών, Βουλγάρικων Σχολείων**

Πηγή : Ολόκληρος ο χάρτης από ΕΘΝΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ (www.nhmuseum.gr)

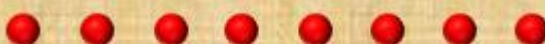
1912

Το 1912, στις 30 Σεπτεμβρίου, ξεκίνησε ο Πρώτος Βαλκανικός πόλεμος.

Τον Οκτώβριο, την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» την κατέλαβαν οι Βούλγαροι.

Απόκομμα Χάρτη της περιοχής κατά το 1912

1912

Από τον Οκτώβριο του 1912 μέχρι το Μάρτιο του 1913, ο Συμμαχικός στρατός Βουλγαρίας - Σερβίας - Μαυροβουνίου, πολιορκούσε την Αδριανούπολη.

Από τα εδάφη των Χωριών του σημερινού «Τριγώνου», πέρα από τις Βουλγάρικες στρατιωτικές δυνάμεις έγινε και διέλευση Σέρβικων δυνάμεων, οι οποίες πήραν θέσεις μάχης σε περιοχές των Χωριών που βρισκόταν κοντά στην Αδριανούπολη.

Τελικά, η κατάληψη της Αδριανούπολης έγινε στις 13 Μαρτίου 1913.

1912

Αμέσως μετά την κατάληψη του τόπου από την Βουλγαρία, ο εποικισμός της περιοχής με Βούλγαρους ήταν άμεσος και ο αριθμός τους προστέθηκε στην, ήδη από παλιά, εγκαταστημένη "μειονότητά" τους.

Σε λίγο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με αφηγήσεις των διερχομένων εμπόρων και περιηγητών, *"σε ολόκληρη την περιοχή κατοικούσαν Βουλγαρόφωνες"*.

1912

Σε Βουλγάρικο "Εθνογραφικό χάρτη" που αναφέρεται στην εποχή του 1912, αποτυπώνεται η εθνολογική σύσταση των κατοίκων, σε κάθε περιοχή από το «Βιλαέτι της Αδριανούπολης». Στην περιοχή του σημερινού «Τριγώνου», εμφανίζεται ότι κατοικούσαν, σε μερικά Χωριά γηγενείς Έλληνες, σε άλλα απόγονοι εποίκων Οθωμανών, όπως και σε μερικά Χωριά νέοι έποικοι Βούλγαροι.

Ενημέρωση

Στην περιοχή του Χωριού, η πλειοψηφία των κατοίκων αυτόν τον καιρό ήταν Βούλγαροι έποικοι, στο θρήσκευμα "Εξαρχικοί".

1913

Το 1913, στις 30 Μαΐου, έληξε ο Πρώτος Βαλκανικός πόλεμος και στις 16 Ιουνίου, ξεκίνησε ο Δεύτερος Βαλκανικός, που έληξε στις 18 Ιουλίου του ίδιου έτους.

1913

Με τη «Συνθήκη του Βουκουρεστίου» (10 Αυγούστου 1913), η Δυτική Θράκη παραχωρήθηκε στους Βούλγαρους, εκτός από ορισμένα τμήματα του σημερινού Βορείου Έβρου, που σε αυτά συμπεριλαμβάνονταν και τα εδάφη του «Τριγώνου», που παραχωρήθηκαν σύμφωνα με τη «Συνθήκη Κωνσταντινουπόλεως» (10 Οκτωβρίου 1913), στους Οθωμανούς.

1913

Το 1913, μετά τη διμερή υπογραφή της «Συνθήκης της Κωνσταντινουπόλεως», μεταξύ του Βασιλείου της Βουλγαρίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ξεκίνησε και η «χάραξη» των «συνόρων» μεταξύ των δύο Κρατών.

Η «οριογραμμή» των «συνόρων», στην περιοχή του σημερινού «Βόρειου Έβρου», ξεκινούσε από τις όχθες του ποταμού Έβρου βόρεια του Ορμενίου και με φορά προς τα δυτικά, έφθανε στα εδάφη της Μηλιάς, στις όχθες του ποταμού Άρδα.

Τα εδάφη που περιλήφθηκαν στο φυσικό «γεωμετρικό σχήμα» που σχηματίστηκε, με πλευρές τον ποταμό Έβρο, τον ποταμό Άρδα και την καμπύλη «οριογραμμή» που συνέδεε τους δυο ποταμούς, ήταν η περιοχή του σημερινού «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Λόγω των ιστορικών γεγονότων που επακολούθησαν, η χάραξη των συνόρων δεν ήταν οριστική.

Οριστικά «Χερσαία» σύνορα, θα επαναχαραχθούν μεταξύ πλέον Ελλάδας και Βουλγαρίας την περίοδο 1920-1922, που θα είναι όμοια με αυτά της «χάραξης» του 1913, με ελαφρές τροποποιήσεις και η περιοχή, προσδιοριστικά, μετά το 1922 που θα συσταθεί ο Νομός Έβρου, θα αποκαλείται πλέον, «Τρίγωνο» του Νομού Έβρου.

1913

Την εποχή των Βαλκανικών πολέμων, στα εδάφη της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου», οι αψιμαχίες μεταξύ Βουλγάρων και Οθωμανών ήταν τακτικές και μερικές φορές επώδυνες.

Αναφέρεται ότι, όταν το 1912 η περιοχή καταλήφθηκε από τον Βουλγάρικο Στρατό, ο Οθωμανικός πληθυσμός υπέστη μεγάλο πλήγμα (Φόνοι – Βιαιότητες).

Υπάρχουν επίσης αναφορές ότι, από το 1913 μέχρι το 1915, όταν στην περιοχή επανεγκαταστάθηκαν οι Οθωμανοί, οι όροι αντιστράφηκαν. Οι Βούλγαροι δέχθηκαν μεγάλα πλήγματα από τους Οθωμανούς, είτε για λόγους εκδίκησης, είτε για λόγους επιβολής της κυριαρχίας τους στο τόπο.

1915

Το 1915, με τη «Σύμβαση της Σόφιας» (6 Σεπτεμβρίου 1915), μεταξύ Βουλγαρίας και Οθωμανικού κράτους, τα εδάφη του σημερινού Βορείου Έβρου, μεταξύ αυτών και το «Τρίγωνο», εκχωρήθηκαν από τους Οθωμανούς στους Βούλγαρους.

Η αποχώρηση των Οθωμανών από τον τόπο ήταν πλέον οριστική και το Χωριό επανακατοικήθηκε από Βούλγαρους.

1915

Την περίοδο 1915-1919, τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου» βρισκόταν υπό Βουλγαρική κατοχή.

Το Χωριό διοικητικά ανήκε, στον Βουλγάρικο πλέον Νομό Αδριανουπόλεως, Οδρινски окръг (Odrinski Okrag), που είχε έδρα το Karaagac (Κάραγατς).

1919

Τον Οκτώβριο του 1919, οι τότε "νικήτριες δυνάμεις" του Α' Παγκοσμίου πολέμου, αποφάσισαν την εκκένωση της Δυτικής Θράκης από τους Βουλγάρους και την ίδρυση στις 18 Οκτωβρίου, υπό Γαλλική διοίκηση, του ιδιότυπου αυτόνομου Κρατιδίου, από την Ξάνθη μέχρι το Κάραγατς, με την ονομασία "Διασυμμαχική Θράκη" (Thrace Interalliee).

Διοικητικά, το νέο Κρατίδιο διαιρέθηκε στις περιφέρειες της Ξάνθης, της Γκιουμουλτζίνας και του Κάραγατς.

Η περιοχή που βρίσκεται σήμερα το Χωριό, υπάγονταν στην Περιφέρεια (Cercle), όπως και στο Διαμέρισμα (District) του Κάραγατς (Karaagac).

Ενημέρωση

Επίσημη "Γλώσσα" ορίσθηκε η Γαλλική, ως νόμισμα οικονομικών συναλλαγών παρέμεινε, για πρακτικούς λόγους, το Βουλγάρικο «Λεβ» και η σημαία του νεοσύστατου Κρατιδίου αποτελούνταν από τρεις κάθετες λωρίδες υφάσματος, σε άσπρο-μπλε-άσπρο χρώμα.

1919

Στις 27 Νοεμβρίου 1919, έγινε υπογραφή της «Συνθήκης του Νεϊγύ, όπου αποφασίσθηκε η οριστική αποχώρηση της Βουλγαρίας από τα εδάφη της Δυτικής Θράκης.

Ταυτόχρονα, έγινε και υπογραφή ειδικής σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας "Περί εθελουσίας αμοιβαίας μετανάστευσης των εκατέρωθεν μειονοτήτων", οπότε άρχισε και η αποχώρηση της πλειοψηφίας των Βούλγαρων εποίκων και από τα εδάφη και Οικισμούς της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου».

1920

Στις 14 Μαΐου 1920, μετά από συναίνεση των Γάλλων που είχαν την διοίκηση του Κρατιδίου της "Διασυμμαχικής Θράκης", ο Ελληνικός Στρατός ξεκίνησε την προέλασή του από την περιοχή της Ξάνθης και κατέλαβε ολόκληρη την Δυτική Θράκη.

Στις 20 και 21 Μαΐου, έφθασε μέχρι και τα βορειότερα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου», στα Χωριά Καράμπαγ (Πετρωτά), Γιαϊλατζήκ (Γυαλιά), Μπάρα και Μπέσ-τεπέ (Πεντάλοφο).

Με την κατάληψη ολόκληρης της Δυτικής Θράκης, η περιοχή ενσωματώθηκε πλέον στο Ελληνικό Κράτος, αφού ήδη το Κρατίδιο της "Διασυμμαχικής Θράκης" είχε καταργηθεί.

Ενημέρωση

Ήδη, από τις αρχές Μαΐου, είχε αποφασισθεί από τους Γάλλους, η κατάργηση του Κρατιδίου της "Διασυμμαχικής Θράκης" και η μεταφορά των Υπηρεσιών του στο Ελληνικό Κράτος.

1920

Το 1920, τον Ιούνιο, ξεκίνησε η εγκατάσταση Ελλήνων προσφύγων από τον Καύκασο, σε μερικά Χωριά του σημερινού «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Στην εργασία "Η Θράκη μετά το 1920" (Λιάπης Αντ.), αναφέρεται η εγκατάσταση 309 ατόμων στο Σπήλαιο, 197 στη Φτελιά, 226 στο Ορμένιο και 117 στον Δίλοφο.

Πηγή: ΠΛΑΤΗ αναδρομή στην ιστορία του ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΕΒΡΟΥ – ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΥΡΚΟΥΔΗΣ

Επίσης, αναφέρεται και ένας μικρός αριθμός Οικογενειών, στην Παλαίστρα.

Πηγή: Αφηγήσεις παλαιών κατοίκων των ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Ενημέρωση

Οι Πρόσφυγες που μετανάστευσαν από τα παράλια του Καυκάσου στην Ελλάδα κατά την περίοδο τέλη Απριλίου 1920 - Φεβρουάριος 1921, αποτελούνταν από Έλληνες του Καυκάσου, όπως και από Έλληνες του Μικρασιατικού Πόντου που μετοίκησαν στον Καύκασο κατά το τέλος κυρίως του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Καυκάσιοι πρόσφυγες, από τον Ιούνιο του 1920, εγκαταστάθηκαν και στην Δυτική Θράκη. Κατανεμήθηκαν δε, σύμφωνα με απόφαση της "Διοίκησης Θράκης", σε "διάφορα σημεία, διά γεωργικές εργασίας".

Η επιλογή των Χωριών του «Τριγώνου» για την εγκατάσταση των προσφύγων έγινε, επειδή σε αυτά υπήρχε έτοιμη υποδομή για την εγκατάσταση και την απασχόλησή τους (κατοικίες και αγροί), αφού οι μέχρι τότε Βούλγαροι έποικοι που ήταν εγκατεστημένοι σε αυτά, το αμέσως προηγούμενο χρονικό διάστημα (τέλη του 1919 – αρχές 1920), τα είχαν εγκαταλείψει και είχαν αναχωρήσει για την πατρίδα τους.

Μετά από σχετικά σύντομη παραμονή στον τόπο, αφού διαπίστωσαν ότι ο τόπος δεν ικανοποιούσε τις ανάγκες τους (ανασφάλεια, απομονωμένοι κ.α.), στην συντριπτική τους πλειοψηφία τα επόμενα χρόνια εγκατέλειψαν τα Χωριά του «Τριγώνου» και μετακινήθηκαν σε άλλες περιοχές της Θράκης όπου ήταν εγκατεστημένοι και άλλοι Καυκάσιοι πρόσφυγες. Οι εναπομείναντες, είτε αφομοιώθηκαν και απορροφήθηκαν σε βάθος χρόνου από τους νέους Πρόσφυγες κατοίκους των Χωριών, είτε αργότερα εγκατέλειψαν κι αυτοί τα Χωριά.

**Σχόλια
Συντάκτη**

1. Λόγω της σχετικά σύντομης παραμονής της πλειοψηφίας τους στην περιοχή του "Τριγώνου", διασώθηκαν γι' αυτούς ελάχιστες πληροφορίες μόνον από τα Χωριά Ορμένιο, Φτελιά και το Χωριό Παλαίστρα που δεν υπάρχει σήμερα.

2. Στο ονομαστικό Πανελλήνιο Ευρετήριο Αγροτών Προσφύγων που κυκλοφόρησε το 1928, εμφανίζεται ένας μικρός σχετικά αριθμός Ονοματεπωνύμων με τόπο καταγωγής τις περιοχές του Καυκάσου και με τόπο εγκατάστασης τα Χωριά του "Τριγώνου".

Σημείωση Συντάκτη: Περισσότερες πληροφορίες, όπως και αναλυτικός πίνακας με Ονοματεπώνυμα ανά Οικισμό, υπάρχουν στην παρούσα ιστοσελίδα **trigonoevros.gr** αρχείο **Πρόσφυγες Αγρότες 1928**.

1920

Στις 12 Ιουλίου 1920, έγινε κατάληψη από τον Ελληνικό Στρατό της Αδριανούπολης και μέχρι τα τέλη του ίδιου μήνα, είχε ολοκληρωθεί η κατάληψη ολόκληρης της Ανατολικής Θράκης.

Σημείωση: Έγινε κατάληψη ολόκληρης της Ανατολικής Θράκης, με εξαίρεση την Κωνσταντινούπολη και τα Στενά, που σύμφωνα με τη συνθήκη των Σεβρών που υπογράφηκε εκείνη την εποχή από τις Συμμαχικές δυνάμεις και την Οθωμανική Αυτοκρατορία, κηρύχθηκαν "Ουδέτερη ζώνη" υπό τον έλεγχο συμμαχικής επιτροπής.

Αμέσως μετά την κατάληψη, δημιουργήθηκε στην ενιαία πλέον Θράκη, η "ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΘΡΑΚΗ".

1920

Το 1920, στα Χωριά Μπάρα και Γυαλιά, λόγω οριοθέτησης της μεθορίου μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας, τα αγροκτήματα των κατοίκων τους έμειναν στην περιοχή της Βουλγαρίας και τα σπίτια τους σε Ελληνικό έδαφος, με αποτέλεσμα στα Χωριά αυτά να ξεκινήσει η αναγκαστική μετεγκατάσταση των κατοίκων σε άλλα Χωριά.

Μεγάλος αριθμός Οικογενειών από την Μπάρα, εγκαταστάθηκε στην Πλάτη. Μικρότερος αριθμός Οικογενειών εγκαταστάθηκε στο Σπήλαιο και ένας μικρός αριθμός Οικογενειών εγκαταστάθηκε στον Οικισμό της Παλαιίστρας.

Στο Σπήλαιο, εγκαταστάθηκαν μερικές οικογένειες και από την Γυαλιά.

1920

Το 1920, στις 31 Αυγούστου, αποφασίσθηκε η ίδρυση Στρατολογικού Γραφείου στην Αδριανούπολη, "δια την Στρατολογικὴν υπηρεσίαν της Θράκης".

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 199 Α / 1920)

Ενημέρωση

Μετά τη σύσταση της "Στρατολογικής Υπηρεσίας", ξεκίνησαν και οι διαδικασίες για τη στράτευση και υπηρετήση στον Ελληνικό πλέον Στρατό, των νέων από τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου».

Κατ' αρχήν, η στράτευση άρχισε να γίνεται από τους Οικισμούς που οι κάτοικοι ήταν γηγενείς.

Τα επόμενα χρόνια, μετά την δημιουργία "Μητρώων Αρρένων" στις νεοϊδρυθείσες Κοινότητες, όπως και με Νομοθετικό Διάταγμα του 1925, όπου αποφασίσθηκε ο υποχρεωτικός "καταρτισμός Στρατολογικών Μητρώων Προσφύγων" και με την αποστολή αυτών στα Στρατολογικά Γραφεία, ολοκληρώθηκε και η Στρατολογική τακτοποίηση των Προσφύγων (Φ.Ε.Κ. 257 Α / 1925).

1920

Τα Γεωγραφικά διαμερίσματα που προσαρτήθηκαν στο Ελληνικό Κράτος μετά το 1912, ονομάζονταν "Νέες Χώρες".

Στις "Νέες Χώρες" υπάχθηκε και η από το 1920, απελευθερωμένη Θράκη.

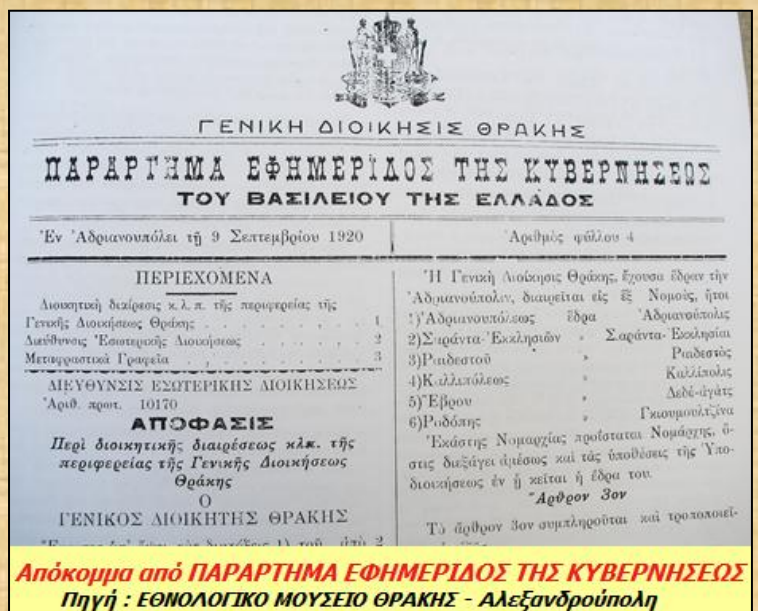
Ενημέρωση

Στις "Νέες Χώρες" δημιουργήθηκαν οι "Γενικές Διοικήσεις" τους, που ήταν υπό την Διοίκηση "Γενικού Διοικητή" με αρμοδιότητες Υπουργού. Η "Γενική Διοίκηση Θράκης" διατηρήθηκε μέχρι το 1955, οπότε το Γεωγραφικό διαμέρισμα της Θράκης υπάχθηκε στο νεοϊδρυθέν "Υπουργείο Βορείου Ελλάδος", μετέπειτα "Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης", με έδρα τη Θεσσαλονίκη.

1920

Το 1920, αποφασίστηκε από τον Γενικό Διοικητή Θράκης, που είχε έδρα την Αδριανούπολη, η Διοικητική διαίρεση της περιφέρειας της Θράκης σε έξι Νομούς.

1. Νομός Αδριανουπόλεως, με έδρα την Αδριανούπολη
2. Νομός Σαράντα Εκκλησιών, με έδρα τις Σαράντα Εκκλησιές
3. Νομός Ραιδεστού, με έδρα την Ραιδεστό
4. Νομός Καλλιπόλεως, με έδρα την Καλλίπολη
5. Νομός Έβρου, με έδρα το Δεδέ-αγάτς
6. Νομός Ροδόπης, με έδρα την Γκιουμουλτζίνα

Πηγή: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. Αριθ. φύλλου 4 - 9/09/1920

Ενημέρωση

Όλοι οι Οικισμοί της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου», διοικητικά υπάγονταν στον Νομό Αδριανουπόλεως.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

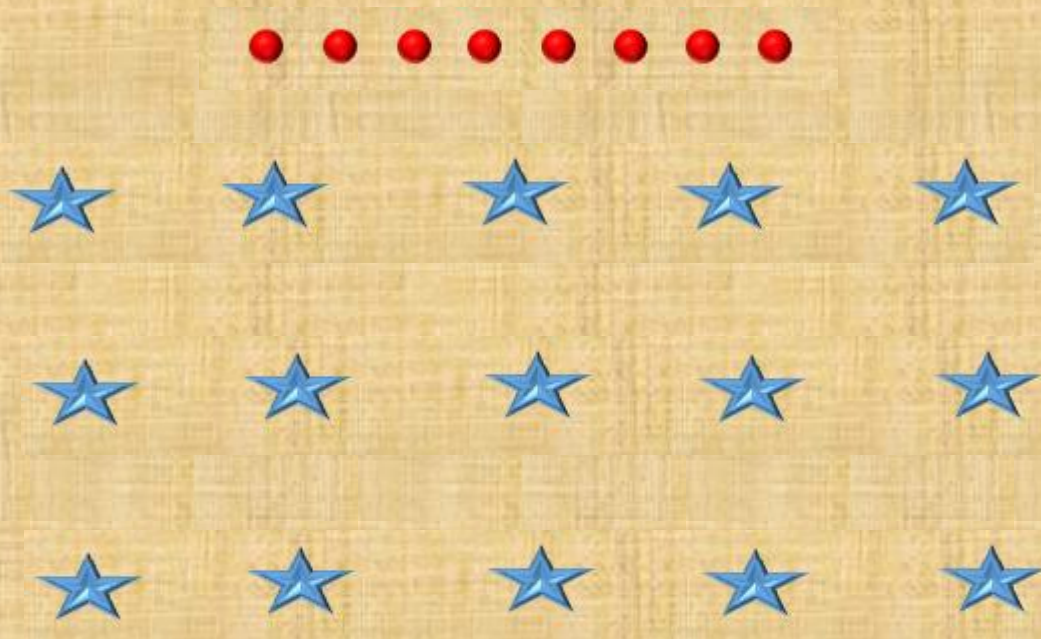
Το Εθνικό Τυπογραφείο στην Αθήνα, δεν διαθέτει αρχείο από τα "Φύλλα" με τίτλο «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ» που εκδόθηκαν από την ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΡΑΚΗΣ, στην ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ

στο διάστημα 1920 - 1922.

Αρχείο των παραπάνω Φύλλων, υπάρχει στο ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ στην Αλεξανδρούπολη.

Ευχαριστούμε θερμά την Ιδρύτρια και Πρόεδρο του παραπάνω Μουσείου, κ. ΑΓΓΕΛΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ, για την άδεια φωτογράφισής τους.

Σημείωση Συντάκτη: Στην εργασία αυτή, για πρακτικούς λόγους (εξοικονόμηση χώρου, παράλειψη αποφάσεων που δεν αφορούν τα Χωριά του «Τριγώνου») γίνεται "προσαρμοσμένη ανάρτηση" επιλεγμένων αποκομμάτων, από κάποια συγκεκριμένα "Φύλλα".

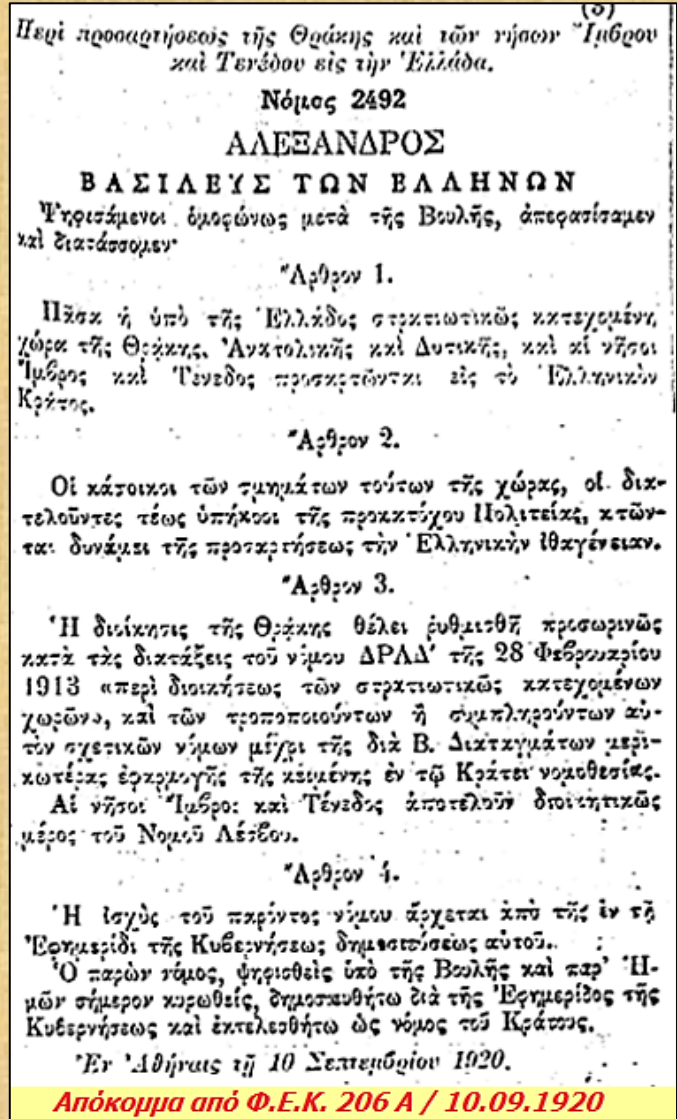
1920

Στις 10 Σεπτεμβρίου του 1920, ψηφίστηκε από την Βουλή των Ελλήνων ο Νόμος 2492, που επικύρωσε την προσάρτηση στο Ελληνικό Κράτος των εδαφών της Ανατολικής και Δυτικής Θράκης.

Με τον ίδιο νόμο, δόθηκε η Ελληνική Ιθαγένεια στους κατοίκους αυτών των εδαφών, όπως επίσης δημιουργήθηκε προσωρινά και η "Διοικήσις Θράκης".

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 206 Α / 1920)

Ενημέρωση

Είχαν προηγηθεί, η "Διάσκεψη του Σαν Ρέμο" (18 Απριλίου) και η υπογραφή της "Συνθήκης των Σεβρών" (28 Ιουλίου / 10 Αυγούστου), όπου στη μεν "Διάσκεψη", συζητήθηκε το μέλλον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στη δε "Συνθήκη", οριστικοποιήθηκε το τέλος της, όπως και καθορίσθηκε ο διαμοιρασμός των εδαφών που είχε καταλάβει και είχε εντάξει στην επικράτειά της, τους αμέσως προηγούμενους αιώνες.

1920

Το 1920, αμέσως μετά την προσάρτηση του τόπου στο Ελληνικό Κράτος, καθιερώθηκε αυτόματα και στους Οικισμούς της περιοχής, ως επίσημο νόμισμα οικονομικών συναλλαγών, η Ελληνική «Δραχμή».

Ενημέρωση

Από το 1917, παράλληλα με το χαρτονόμισμα της "Μιάς Δραχμής", είχε κυκλοφορήσει στην Ελλάδα και χαρτονόμισμα των "Δύο Δραχμών".

Σχόλιο Συντάκτη

Αυτά τα δύο χαρτονομίσματα, παρά του ότι δεν είχαν ίδιες διαστάσεις, διέφεραν από τα άλλα χαρτονομίσματα, με κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα, ότι ήταν μικρά στις διαστάσεις τους και αντιστοιχούσαν περίπου με το 1/3 των χαρτονομισμάτων των μεγαλύτερων αξιών.

1920

Την 1 Νοεμβρίου 1920, στην Ελλάδα διεξάχθηκαν Βουλευτικές εκλογές και σε αυτές συμμετείχαν με την "ψήφο" τους για πρώτη φορά και οι κάτοικοι της απελευθερωμένης Θράκης.

Ενημέρωση

Για την συμμετοχή των κατοίκων της Θράκης στις εκλογές, ψηφίσθηκε ο Νόμος 2485/7.09.1920 "Περί Βουλευτικών εκλογών έν Θράκη" (Φ.Ε.Κ. 202 Α /1920).

Ο Νόμος περιείχε 21 άρθρα όπου γινόταν αναφορά στους όρους και στις διαδικασίες για την συμμετοχή των κατοίκων της Θράκης σε αυτές τις εκλογές.

Στις επόμενες εκλογές που έγιναν το 1923 αλλά και το 1926, αφού πλέον είχαν δημιουργηθεί οι Κοινότητες και αφού έγιναν εγγραφές στους Εκλογικούς καταλόγους όλων των κατοίκων συμπεριλαμβανομένων και των νέων Προσφύγων, οι διαδικασίες των εκλογών ομαλοποιήθηκαν και ταυτίστηκαν με τις διαδικασίες της υπόλοιπης Ελλάδας.

1920

Στην απογραφή του πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 18/12/1920, το χωριό είχε πληθυσμό 233 κατοίκους.

Δήμοι, Κοινότητες Πόλεις και χωριά Municipalités, Communes Villes et villages	Κάτοικοι — Habitants		
	Άρσενες Hommes	Θήλειες Femmes	Σύνολο Total
ΝΟΜΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ — DÉPARTEMENT D'ADRINOPLE ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ — SOUS-PRÉFECTURE D'ADRINOPLE			
1 'Αδριανούπολις - Adrinople	26.942	23.250	50.192
63 Σύνολον	133	110	243

Ενημέρωση

Σύμφωνα με επιπλέον ανάλυση της απογραφής από την "Γενική Διοίκηση Θράκης" (Κομοτηνή 7 Ιουνίου 1923), το Χωριό κατοικούνταν μόνο από Έλληνες.

Πηγή των πληροφοριών της "Γενικής Διοίκησης Θράκης": **ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ των ποταμών και των συνόρων** – Θεόδωρος Κυρκούδης

1921

Το 1921, δημοσιεύτηκαν στο "ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ", στην ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ, οι αποφάσεις του Υπουργού - Γενικού Διοικητή Θράκης για μετονομασία όλων των Συνοικισμών του Νομού Αδριανουπόλεως.

Συγκεκριμένα δημοσιεύτηκαν:

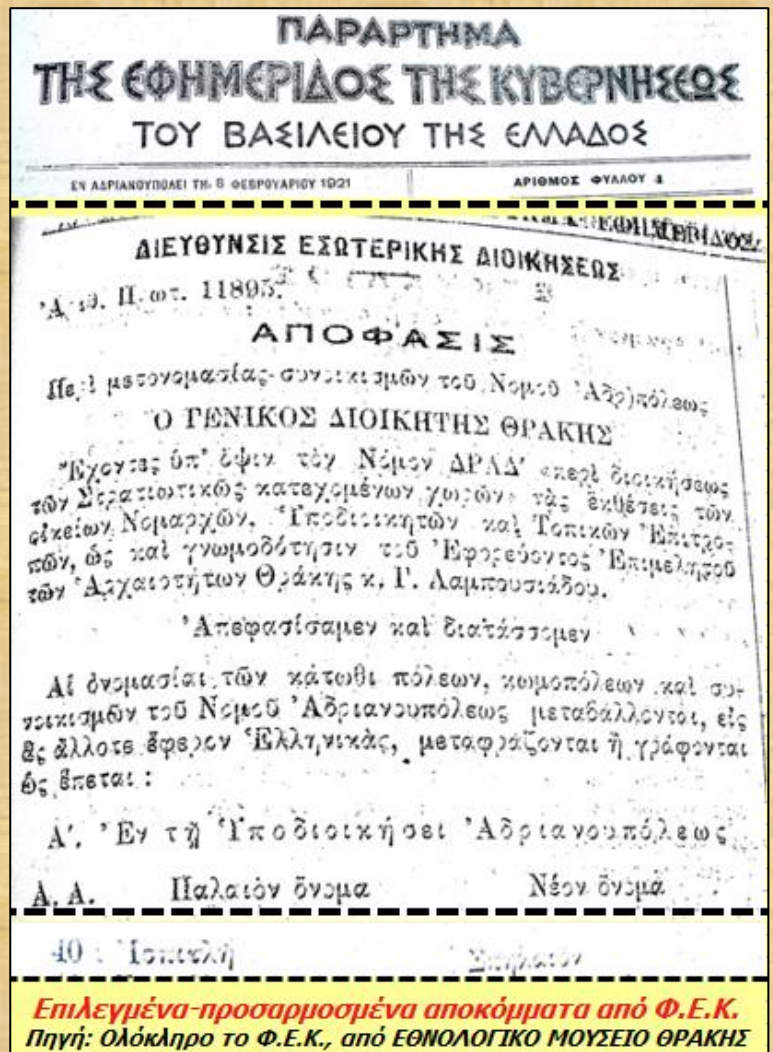
- Η με Αριθ. Πρωτ. 11895/1921, που δημοσιεύτηκε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ., Φύλλο 4, με ημερομηνία 8 Φεβρουαρίου 1921.
- Η με Αριθ. Πρωτ. 103294/29.08.1921, που δημοσιεύτηκε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ., τεύχος Δεύτερο, Φύλλο 4, με ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1921.

Το Χωριό, που αναφέρεται στον κατάλογο της πρώτης απόφασης, όπου περιέχονταν μετονομασίες των 65 από τα 76 Χωριά της τότε Υποδιοίκησης Αδριανουπόλεως του ομώνυμου Νομού,

μετονομάστηκε από "Ισπιτλή" σε «Σπήλαιον».

Πηγές:

- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. 8/02/1921
- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. 18/09/1921
- Φ.Ε.Κ. 244 Α / 1921

Ενημέρωση

Στην πρώτη απόφαση, αναφέρεται η μετονομασία των 20 από τα 22 τότε Χωριά του σημερινού «Τριγώνου».

Στη δεύτερη απόφαση, που αποτελούσε συνέχιση της πρώτης και που δημοσιεύτηκε έξι και πλέον μήνες αργότερα, αναφέρεται η μετονομασία 11 ακόμη Χωριών της Υποδιοίκησης Αδριανουπόλεως μεταξύ των οποίων και δύο του σημερινού «Τριγώνου», του “Τσερμέν” και του “Μαράς”.

Ενημέρωση

Με την προσάρτηση της Θράκης στην Ελλάδα, δεν ακολουθήθηκαν οι ισχύουσες μέχρι τότε διαδικασίες για τις μετονομασίες τοπωνυμιών και αποφασίσθηκε οι μετονομασίες όλων των Οικισμών του τόπου, να γίνουν με κατεπείγουσα “Πολιτική απόφαση”.

Ο Υπουργός-Γενικός Διοικητής Θράκης, ανέθεσε σε τριμελή επιτροπή υπό τον καθηγητή καταγόμενο από την Αδριανούπολη Γ. Λαμπουσιάδη, να του εισηγηθεί τις μετονομασίες, τις οποίες όταν του υποβλήθηκαν, έκανε άμεσα αποδεκτές.

Ενημέρωση

Οι Ελληνικοί πλέον Οικισμοί με ξενόφωνα ονόματα, μετονομάστηκαν κυρίως:

Είτε με ελεύθερη μετάφραση της ονομασίας τους στα Ελληνικά, είτε με Ελληνικά ονόματα που είχαν “ακουστική” ομοιότητα με την παλιά ονομασία, είτε πήραν ονόματα από τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά του τόπου, είτε τους δόθηκαν συμβολικές ονομασίες καρποφόρων/οπωροφόρων δένδρων, είτε τους δόθηκαν απλά Ελληνικά ή αρχαιοελληνικά ονόματα χωρίς να είναι γνωστή η πλήρη αιτιολόγηση της ονοματοδοσίας.

1921

Το 1921, στις 30 Απριλίου, υπογράφηκε Βασιλικό Διάταγμα, σύστασης “Αποθηκών Μονοπωλίων εν Θράκη”, για την πώληση “Χημικών πυρείων και Παιγνιοχάρτων”.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 75 Α / 1921)

Τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου», εξυπηρετούνταν από την “συσταθείσα” Αποθήκη Αδριανουπόλεως.

Ενημέρωση

Το "Ελληνικό Μονοπώλιο" καθιερώθηκε το 1897, για τη δημιουργία εσόδων του Ελληνικού Κράτους, προς αποπληρωμή χρεών σε ξένους δανειστές.

Πέραν των παραπάνω ειδών, ανατέθηκε κατά καιρούς στο "Ελληνικό Μονοπώλιο" η διάθεση και διάφορων άλλων προϊόντων όπως "Φωτιστικό πετρέλαιο", "Σακχαρίνη", "Κινίνη", "Σιγαρόχαρτα", "Άλας" (αλάτι) και άλλα είδη μικρότερης ζήτησης. Καταργήθηκε την 1/01/1986 με το Προεδρικό Διάταγμα 604/1985.

1922

Το 1922, συστάθηκε επίσημα, με τον Νόμο 2782/3.06.1922, η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΡΑΚΗΣ, με έδρα την Αδριανούπολη.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 84 Α / 1922)

Ενημέρωση

Την 1 Νοεμβρίου του ιδίου έτους, με Βασιλικό Διάταγμα, η Έδρα της Γενικής Διοίκησης Θράκης μεταφέρθηκε στην Κομοτηνή.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 221 Α / 1922)

1922

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1922. Μικρασιατική καταστροφή.

Ενημέρωση

Ο όρος "Μικρασιατική Καταστροφή" είναι όρος που έχει υιοθετηθεί από την Ελληνική ιστοριογραφία για να περιγράψει τα αποτελέσματα της Μικρασιατικής Εκστρατείας στην Ελλάδα και στον Ελληνισμό γενικότερα. Συγκεκριμένα αναφέρεται στο τέλος του Ελληνοτουρκικού πολέμου του 1918-22, την φυγή από την Τουρκία της Ελληνικής διοίκησης, που είχε εγκατασταθεί στα δυτικά μικρασιατικά παράλια κατά τη Συνθήκη των Σεβρών, όπως και την σχεδόν άτακτη υποχώρηση του Ελληνικού στρατού μετά την κατάρρευση του μετώπου και τη γενικευμένη πλέον εκδίωξη μεγάλου μέρους του Ελληνικού και Χριστιανικού πληθυσμού από τη Μικρά Ασία.

Τα γεγονότα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα, να επιφέρουν την τελεία καταστροφή του Θρακικού και Μικρασιατικού Ελληνισμού, μαζί με του Πόντου.

Πηγή: Απόκομμα από el.wikipedia.org

1922

Στις 25 Σεπτεμβρίου 1922, υπογράφηκε η «Συνθήκη των Μουδανίων» (‘‘Ανακωχή των Μουδανίων’’).

Σε αυτή, συμφωνήθηκε:

- Απόσυρση του Ελληνικού στρατού από την Ανατολική Θράκη
- Καθορισμός των συνόρων μεταξύ Ελλάδας – Τουρκίας
- Παραχώρηση της Ανατολικής Θράκης στην Τουρκία
- Άμεση εκκένωση της Ανατολικής Θράκης από τους Έλληνες κατοίκους της

1922

Αμέσως μετά την ‘‘Μικρασιατική καταστροφή’’, ξεκίνησε η άφιξη και εγκατάσταση στους περισσότερες Οικισμούς του σημερινού «Τριγώνου», Ελλήνων Προσφύγων από την Ανατολική Θράκη.

1923

Το 1923, στις 30 Ιανουαρίου, υπογράφηκε μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ‘‘Σύμβαση περί ανταλλαγής των Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών’’. Ακολούθησε στις 24 Ιουλίου, η υπογραφή της ‘‘Συνθήκης της Λωζάνης’’.

Τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου», άρχισαν πλέον να εγκαταλείπονται από τους έποικους Οθωμανούς, αν και η αποχώρηση είχε αρχίσει να γίνεται από το 1920 όταν η περιοχή προσαρτήθηκε στην Ελλάδα.

Παράλληλα, συνεχίστηκε και η εγκατάσταση Ελλήνων Προσφύγων από την Ανατολική Θράκη, που είχε αρχίσει αμέσως μετά από τα δραματικά γεγονότα της Μικρασιατικής καταστροφής.

Ενημέρωση

Στη σύμβαση που υπογράφηκε στις 30 Ιανουαρίου 1923, μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, ήταν η υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών, εκτός από τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης και τους Μουσουλμάνους της Δυτικής Θράκης.

Στα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου», παρά την σύμβαση για όχι υποχρεωτική μετακίνηση, αλλά και στη συνέχεια για εθελουσία μετακίνηση, η πλειοψηφία των Μουσουλμάνων άρχισε σταδιακά να μετακινείται προς τις Τούρκικες πλέον περιοχές της Ανατολικής Θράκης.

Ένας σχετικά μικρός αριθμός, για διάφορους αιτιολογημένους προσωπικούς λόγους, παρέμεινε και δεν μετακινήθηκε προς την Τουρκία.

Αργότερα, μερικές Οικογένειες επέστρεψαν από την Τουρκία και επανεγκαταστάθηκαν στα μέρη που είχαν εγκαταλείψει. Επίσης, μερικοί επέστρεψαν και παρέμειναν για σχετικά μικρό χρονικό διάστημα, προκειμένου να πουλήσουν την ακίνητη περιουσία τους που είχαν δημιουργήσει στον τόπο ως Έποικοι.

Στα επόμενα 10 – 15 χρόνια, ο αριθμός τους στην περιοχή του «Τριγώνου» σημείωσε σημαντική μείωση.

Το 1947, στην εποχή του Εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα, οι ελάχιστες πλέον οικογένειες που είχαν απομείνει σε ορισμένα χωριά, αναχώρησαν ομαδικά για την Τουρκία, εκτός από ένα σχετικά μικρό αριθμό Οικογενειών που παρέμεινε στα Κόμαρα.

1923

Το 1923, παράλληλα με την ανταλλαγή των πληθυσμών με την Τουρκία, υπογράφηκε και “Ελληνο-Βουλγαρική” σύμβαση, για “εθελοντική μετανάστευση των εθνικών μειονοτήτων” (1923-1925).

Στην περιοχή του «Τριγώνου», στα πλαίσια της παραπάνω συμφωνίας, την περίοδο αυτή έγινε και η αποχώρηση των υπολοίπων ελάχιστων Βουλγάρων που είχαν απομείνει σε μερικά Χωριά και παράλληλα ξεκίνησε η εγκατάσταση Ελλήνων προσφύγων, κυρίως από περιοχές της πρώην Ανατολικής Ρωμυλίας.

1923

Το 1923, εφαρμόστηκε και στην Ελλάδα το Γρηγοριανό ημερολόγιο. Η “Πέμπτη 16 Φεβρουαρίου” του παλαιού ημερολογίου, μετονομάστηκε, “Πέμπτη 1 Μαρτίου”.

~~16 Φεβρουαρίου 1923~~

1 Μαρτίου 1923

Ενημέρωση

Το Γρηγοριανό ημερολόγιο αντικατέστησε/διόρθωσε το Ιουλιανό ημερολόγιο που ίσχυε μέχρι τότε.

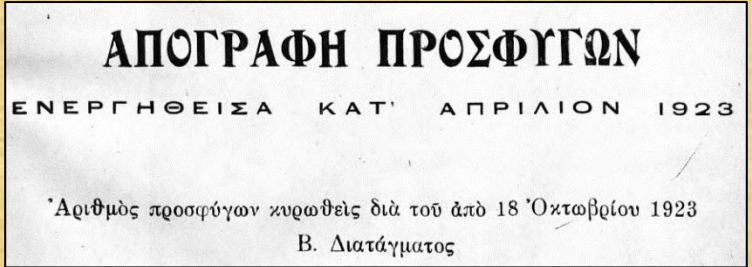
**Σχόλιο
Συντάκτη**

Για να γίνει η παραπάνω αλλαγή/διόρθωση, αφαιρέθηκαν 13 ημέρες από το έτος 1923, με αποτέλεσμα, αφενός το 1923 στην Ελλάδα να μην έχει διάρκεια 365, αλλά 352 ημέρες και αφετέρου, να μην υπάρχει “Πιστοποιητικό γέννησης” Έλληνα υπηκόου, με ημερομηνίες γέννησης στην Ελλάδα, από 16 έως 28 Φεβρουαρίου 1923.

1923

Στις 18 Οκτωβρίου 1923, δημοσιεύθηκε Βασιλικό Διάταγμα με «...αποτελέσματα της κατά το πρώτον δεκαήμερον του μηνός

Απριλίου ε.ε. ενεργεθείσας απογραφής των εκ Μ.Ασίας και Θράκης εις το Ελληνικόν Κράτος, μετά την τελευταία καταστροφήν, καταφυγόντων προσφύγων ...» (Φ.Ε.Κ. 302/22.10.1923).

Στο Σπήλαιο, αναφέρεται ότι, τον Απρίλιο 1923, υπήρχαν εγκατεστημένοι 37 Πρόσφυγες (17 Άνδρες και 20 Γυναίκες).

Πηγή: ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΜΑΔΟΣ (Εκδοση Εθνικού Τυπογραφείου)

Εν τω μεταξύ, ακολούθησαν:

- Στις 24 Ιουλίου του 1923, η υπογραφή της «Συνθήκης της Λωζάνης» από την Ελλάδα και την Τουρκία, όπου συμφωνήθηκε μεταξύ άλλων και ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ των δύο κρατών.
- Οι συνεχιζόμενες αφίξεις Προσφύγων, που είχαν συμφωνηθεί με την Βουλγαρία, από την πρώην Ανατολική Ρωμυλία.
- Οι εσωτερικές, στην Ελλάδα, μετακινήσεις των Προσφύγων.

Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν, στα επόμενα χρόνια, ο αριθμός των νέων εγκατεστημένων κατοίκων σε όλα τα Χωριά να ανανεωθεί.

1923

Στις 7 Ιουνίου 1923, η "Γενική Διοίκησης Θράκης" κυκλοφόρησε πίνακα με τις Πόλεις και Χωριά, όπου εμφανίζεται ο πληθυσμός των κατοίκων, όπως και ο αριθμός των εγκατεστημένων προσφύγων.

Το Σπήλαιο, στην παραπάνω ημερομηνία, εμφανίζεται στον αριθμό κατοίκων της απογραφής του 1920, που ήταν 233, να προστίθενται 252 επιπλέον πρόσφυγες και ο νέος αριθμός των κατοίκων να γίνεται συνολικά 485.

Πηγή των αριθμητικών πληροφοριών της "Γενικής Διοίκησης Θράκης": ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ των ποταμών και των συνόρων – Θεόδωρος Κυρκούδης

Ενημέρωση

Στους πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν στο Χωριό, συμπεριλαμβάνονταν και Γκαγκαβούζηδες, όπως και Παραπάγκοι, από την Ανατολική Θράκη.

1923

Τον Αύγουστο του 1923, στη θέση Κουμ-Τσιφλίκ (Αμμώδες Τσιφλίκι), έγιναν τα εγκαίνια της θεμελίωσης και δημιουργίας του Οικισμού της Νέας Ορεστιάδας.

Ενημέρωση

Μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, η Ανατολική Θράκη εκκενώθηκε από τον Ελληνικό πληθυσμό της και αρκετοί κάτοικοι της Αδριανούπολης εγκαταστάθηκαν στο "Κάραγατς" που βρισκόταν δυτικά του ποταμού Έβρου και που παρέμενε στην Ελληνική επικράτεια.

Το 1921 το "Κάραγατς" μετονομάστηκε σε "Ορεστιάδα". Το 1923, η "Ορεστιάδα" για Πολιτικούς, Στρατιωτικούς και Εθνικούς οικονομικούς λόγους, παραχωρήθηκε στην Τουρκία και ονομάστηκε και πάλι "Κάραγατς".

Τον Ιούνιο του 1923, αποφασίστηκε από τους Έλληνες της "Ορεστιάδας" η μετεγκατάστασή τους με τη δημιουργία νέου Οικισμού, 17 χιλιόμετρα νοτιότερα, στην ακατοίκητη αγροτική, Ελληνική τοποθεσία, Κουμ-Τσιφλίκ (Αμμώδες Τσιφλίκι).

Στις 12 Αυγούστου 1923, έγιναν τα εγκαίνια του Οικισμού που ονομάστηκε "Νέα Ορεστιάς" και αργότερα "Νέα Ορεστιάδα" για να θυμίζει την παλιά Ορεστιάδα, το Κάραγατς.

Με Βασιλικό Διάταγμα στις 30 Ιουλίου 1924, ο Οικισμός, που πλέον είχε γίνει "Πόλη", αναγνωρίστηκε ως "Κοινότητα Ορεστιάδας" (Φ.Ε.Κ.177/1924 τεύχος Α') και τα επόμενα χρόνια ορίστηκε πρωτεύουσα της νεοϊδρυθείσας "Επαρχίας Ορεστιάδας" όπου υπάγονταν και όλα τα Χωριά της περιοχής του «Τριγώνου».

**ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ**

Ενημέρωση

Η Ορεστιάδα, στις απογραφές

πληθυσμού του 1928 και 1940 εμφανίζεται, στα σχετικά Φ.Ε.Κ., ως Κοινότητα της επαρχίας Ορεστιάδας.

Αθήναι ἀριθ. δημοσίου 807.—21.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ 15-16 ΜΑΪΟΥ 1928

ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ—PROVINCE D'ORESTIAS

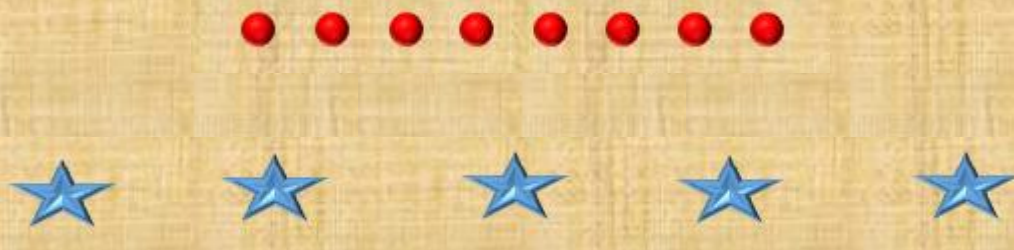
Κοινότητες—Communes				
13	Όρεστιάδος—Orestias			
	1 Όρεστιάς.....	1.676	1.570	3.246

Σε επίσης όμως Δημόσιο έγγραφο του 1938, εμφανίζεται και ως Κοινότητα υπαγόμενη στην Επαρχία Διδυμοτείχου.

Η “αναντιστοιχία” αυτή τερματίστηκε το 1946, με την αναγνώριση της Κοινότητας Ορεστιάδας σε Δήμο Ορεστιάδας, υπαγόμενο πλέον στην Επαρχία Ορεστιάδας.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 16 Α /20.01.1946)

1923

Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922, έγινε περιορισμός των Ελληνικών συνόρων και με τη νέα Διοικητική κατανομή στη Δυτική πλέον Ελληνική Θράκη, υπάγονταν οι Νομοί Έβρου και Ροδόπης (Οι περιοχές της Ξάνθης και της Κομοτηνής αποτελούσαν ενιαία, από το 1920, το Νομό Ροδόπης).

Ο Νομός Έβρου αποτελούνταν από τέσσερες Υποδιοικήσεις (Αλεξανδρουπόλεως, Σουφλίου, Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος).

Όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», υπάγονταν στην Υποδιοίκηση Ορεστιάδος του Νομού Έβρου.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 349 Α / 1923)

1924

Το 1924, αμέσως μετά την άφιξη των Προσφύγων, ξεκίνησαν και τα προγράμματα Στεγαστικής και Αγροτικής αποκατάστασής τους, τα οποία ολοκληρώθηκαν τα αμέσως επόμενα χρόνια.

Ενημέρωση

Για τη Στεγαστική τους αποκατάσταση, αφού έγινε επέκταση των παλιών υπάρχοντων Οικισμών, με ρυμοτομικό πλέον σχέδιο, ακολούθησε παραχώρηση ή ανέγερση νέων κατοικιών.

Για την αγροτική τους αποκατάσταση, έγινε παραχώρηση μικρών ξεχωριστών αγρών που συνολικά αποτελούσαν τον "κλήρο" της Οικογένειας. Επίσης τους παραχωρήθηκαν γεωργικά εργαλεία, σπόροι, όπως και ζώα για την καλλιέργεια των "κληροτεμαχίων".

Ενημέρωση

Το 1924, για τη χρηματοδότηση της αποκατάστασης των Προσφύγων, η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ, παραχώρησε στην Ελλάδα δάνειο 12.300.000 Λίρες Αγγλίας (γνωστό ως πρώτο Προσφυγικό δάνειο).

Η στεγαστική αποκατάσταση των Προσφύγων που ήδη είχαν έρθει στην Ελλάδα και αυτών που θα ερχόταν τα επόμενα χρόνια, θα γινόταν:

α. Με παραχώρηση έτοιμων νέων κατοικιών που ανεγείρονταν από την Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (Ε.Α.Π.) του Ελληνικού Κράτους.

β. Με παραχώρηση οικοπέδων από το Κράτος και οικοδομικών υλικών από την Ε.Α.Π., για ανέγερση κατοικιών με αυτεπιστασία

και γ. Με παραχώρηση, μετά από επισκευή, κατοικιών, που τις είχαν εγκαταλείψει οι έποικοι Οθωμανοί, ή Βούλγαροι ή και οι Καυκάσιοι που είχαν εγκατασταθεί σε αυτά, αλλά η παραμονή τους στο τόπο ήταν σύντομη.

Η αξία όλων των ειδών της Στεγαστικής αλλά και της Αγροτικής αποκατάστασης που γινόταν παράλληλα, παραχωρούνταν υπό τύπον δανείου και θα εξοφλούνταν μετά από 5 - 10 χρόνια στην Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων (Ε.Α.Π.).

Ο τίτλος που δινόταν στους κληρούχους ήταν τίτλος απλής κατοχής. Θα γινόταν τίτλος πλήρους κυριότητας αργότερα, μετά την αποπληρωμή του χρέους.

Μετά τη διάλυση της Ε.Α.Π. το 1930, τα χρέη των αγροτών προσφύγων ανέλαβε να εισπράξει η Αγροτική Τράπεζα.

Λεπτομέρεια: Η λογιστική παρακολούθηση των Χρηματοδοτήσεων και των Αποπληρωμών γινόταν σε Λίρες Αγγλίας (£).

Οι συναλλαγές γινόταν σε Δραχμές αφού λαμβάνονταν υπόψη η ισοτιμία της Λίρας Αγγλίας με τη Δραχμή (π.χ. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1927, η ισοτιμία ήταν 1 Λίρα = 370 Δραχμές. Στις 14 Οκτωβρίου 1927, ήταν 1 Λίρα = 367 Δραχμές. Τον Ιανουάριο 1933, ήταν 1 Λίρα = 350,50 Δραχμές κ.ο.κ.).

1924

Το 1924, με Προεδρικό Διάταγμα, αναγνωρίστηκε μεταξύ των άλλων Δήμων και Κοινοτήτων της Θράκης και η «Κοινότητα Κομάρων» της Υποδιοίκησης Ορεστιάδας.

Στη νεοϊδρυθείσα Κοινότητα Κομάρων, προσαρτήθηκε μαζί με άλλους γειτονικούς συνοικισμούς και ο συνοικισμός του Σπηλαιίου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 177 Α και 194 Α / 1924)

Ενημέρωση

Το Διάταγμα υπογράφηκε στις 30 Ιουλίου 1924 και δημοσιεύθηκε στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης (Φ.Ε.Κ.) στις 31 Ιουλίου 1924, τεύχος Πρώτο και με αριθμό 177.

Λόγω εσφαλμένης αναγραφής του, έγινε αναδημοσίευση, με σωστή και ολοκληρωμένη διατύπωση, στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης με αριθμό 194.

1924

Από τα Οθωμανικά χρόνια μέχρι το 1923, οι Οικισμοί της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου» με Χριστιανούς κατοίκους, υπάγονταν στη «Μητρόπολη Αδριανουπόλεως».

Από τις αρχές του 1924 και με τη νέα οριοθέτηση, όλοι οι παραπάνω Οικισμοί, αλλά και οι παλαιοί Οικισμοί της περιοχής που κατοικήθηκαν πλέον από Έλληνες Χριστιανούς πρόσφυγες, υπάχθηκαν στην προσωποπαγή «Μητρόπολη Νέας Ορεστιάδος».

Ενημέρωση

..... Μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών το 1924 πολλά χωριά της Μητροπόλεως Αδριανουπόλεως περιήλθαν στην Ελλάδα και ενσωματώθηκαν αρχικώς στην προσωποπαγή Μητρόπολη Νέας Ορεστιάδος και αργότερα στη Μητρόπολη Διδυμοτείχου. Από τον καζά Ορτάκιοϊ τα χωριά, Καράμπασα (Πετρωτά), Γιαϊλατζήκ (Γυαλιά), Μπάρα ή Γκιολτζίκ (Μπάρα), Μπεκτασλί (Μηλιά), Σαρή- Γιαρ (Θεραπειό), Κουμαρλί (Κόμαρα), Μπες τεπέ (Πεντάλοφος), και από τον καζά Αδριανουπόλεως, Ρίζια, Μαράσια και Τσορέκ- κιοϊ (Καστανιές).

Επίσης τρία εξαρχικά (στις αρχές του αιώνα μας, και τα τρία στον παλαιό καζά Ορτάκιοϊ): Τσιρμέν (Ορμένιον), Καραάτς- Τσιρμέν (Φτελιά) και Καδίκιοϊ (Δίκαια), καθώς και το μικτό - κατά την ίδια εποχή- (πατριαρχικό και εξαρχικό, πάντα στον παλαιό καζά Ορτάκιοϊ) χωριό Ισπιτλί (Σπήλαιον).

Πηγή: Απόσπασμα από users.sch.gr/markmarkou/katalog/ecp/adrianoupolis.htm
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ενημέρωση

Το 1931, καταργήθηκε η προσωρινή Μητρόπολη Νέας Ορεστιάδος που είχε δημιουργηθεί στη θέση της Μητροπόλης Αδριανουπόλεως και όλες οι ενορίες της αποδόθηκαν στην Μητρόπολη Διδυμοτείχου. Τον Ιούνιο του 1934, καταργήθηκε η Μητρόπολη Σουφλίου και ενσωματώθηκε στη Μητρόπολη Διδυμοτείχου, η οποία πλέον ονομάστηκε «Ιερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου».

Ενημέρωση

Η νέα, από το 1934, «Ιερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου» θα περιλαμβάνεται στις 36 Μητροπόλεις των "Νέων Χωρών".

Σημείωση: "Νέες Χώρες, ονομάσθηκαν οι περιοχές που προσαρτήθηκαν στο Ελληνικό Κράτος μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους. Οι Μητροπόλεις που βρίσκονται σε αυτές τις περιοχές εξακολουθούν να υπάγονται πνευματικά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και παραχωρήθηκαν από το Πατριαρχείο στην "Εκκλησία της Ελλάδος" για να διοικούνται σύμφωνα με τη Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη του 1928.

1924

Το 1924, με τον Νόμο 3179/7.8.24 αρθ.1 § α', όλα τα Σχολεία που λειτουργούσαν στη Θράκη, αναγνωρίστηκαν ως Δημόσια.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 186 Α / 1924)

Ενημέρωση

Τα υπάρχοντα μέχρι τότε Σχολεία, λειτουργούσαν ως Κοινοτικά.

Ενημέρωση

Από έκθεση του Επιθεωρητή Δημοτικών Σχολείων της Περιφέρειας, εμφανίζεται ότι το Σχολικό έτος 1924-1925 λειτουργούσε το «1/τάξιο Δημοτικό Σχολείο Σπηλαίου».

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

Ενημέρωση

Στην περιοχή του Βορείου Έβρου, υπήρχε μόνον η "Εκπαιδευτική περιφέρεια Δημοτικών Σχολείων Διδυμοτείχου" και είχε υπό την εποπτεία της όλα τα Σχολεία των σημερινών περιοχών Ορεστιάδας και Διδυμοτείχου.

1924

Το 1924, με Προεδρικό Διάταγμα, καθορίστηκαν μεταξύ άλλων περιοχών της Θράκης και τα Χωριά της περιοχής της Ορεστιάδας, προς Βουλγαρία και Τουρκία, ως «Παραμεθόρια».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 288 Α / 1924)

Ενημέρωση

Στα μεταγενέστερα χρόνια, ο χαρακτηρισμός Παραμεθόριος Πόλη ή Χωριό εξελίχθηκε σε «Παραμεθόριο Περιοχή».

Όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», όπως και ολόκληρος ο Νομός Έβρου, υπάχθηκαν στις «Παραμεθόριες περιοχές».

1924

Το 1924, ιδρύθηκε η «ΕΝΩΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ», με έδρα το ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ και "Γραφεία" στην ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ.

Ενημέρωση

Στην «ΕΝΩΣΗ», υπάχθηκαν και οι υπάρχοντες Συνεταιρισμοί των Χωριών του «Τριγώνου», όπως και οι Συνεταιρισμοί που ιδρύθηκαν τα επόμενα χρόνια, στα υπόλοιπα Χωριά.

Ενημέρωση

Το 1944, αποφασίστηκε η αποχώρηση των συνεταιρισμών της επαρχίας ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ από την παραπάνω «ΕΝΩΣΗ» και η ίδρυση της «ΕΝΩΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ».

Ενημέρωση

Για την καλύτερη εξυπηρέτηση των μελών των Συνεταιρισμών, των περισσότερων Χωριών του «Τριγώνου», η «ΕΝΩΣΗ» δημιούργησε Υποκατάστημά της στα ΔΙΚΑΙΑ.

Ενημέρωση

Στα νεότερα χρόνια, με το Συνεταιριστικό νόμο 1541/1985, αντί των ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ και των ΕΝΩΣΕΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ, συναντούμε τους Πρωτοβάθμιους ΑΓΡΟΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ και τις Δευτεροβάθμιες ΕΝΩΣΕΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ.

1925

Στις 16 Μαΐου 1925, έγινε επίσκεψη στο Χωριό, του Επιθεωρητή Δημοτικών Σχολείων της Περιφέρειας.

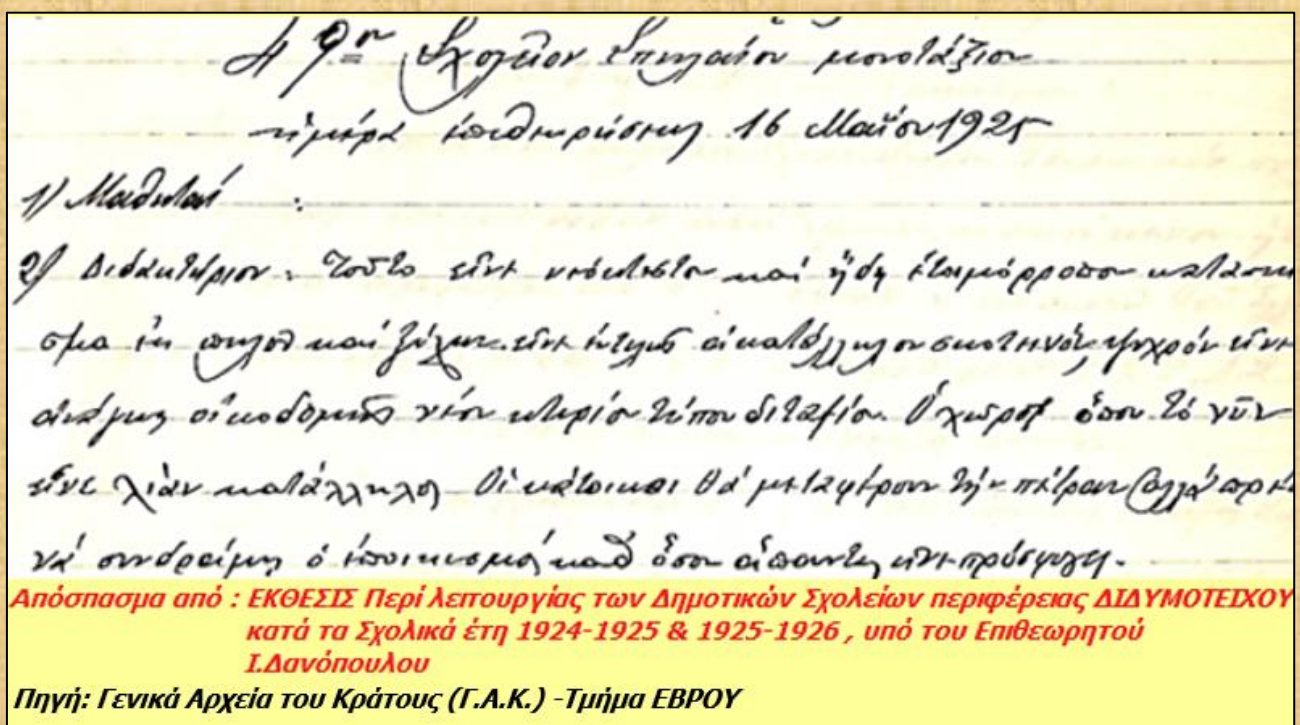
Από την αναλυτική συνταχθείσα έκθεση του Επιθεωρητή, που αναφέρεται στους Μαθητές, στο Διδακτήριο και στον Δάσκαλο, συνοπτικά προκύπτει ότι:

- Οι μαθητές του Σχολείου ήταν ελάχιστοι και οι κάτοικοι του Χωριού είναι πρόσφυγες.

Σημείωση Συντάκτη: Δεν αναφέρεται ο αριθμός των Μαθητών.

- "Το Διδακτήριο ήταν εντελώς ακατάλληλο, σκοτεινό και ψυχρό".

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

1926

Το 1926, με Νομοθετικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η υποχρεωτική φοίτηση των παιδιών, στο Δημοτικό Σχολείο (Φ.Ε.Κ. 145 Α / 1926).

Ενημέρωση

Ακολούθησε το 1929, η ψήφιση Νόμου, που καθόριζε με λεπτομέρειες τη φοίτηση όλων των παιδιών στην Στοιχειώδη Εκπαίδευση (Νηπιαγωγεία, Δημοτικά Σχολεία κ.α.).

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 309 Α / 1929)

1928

Το 1928, ο συνοικισμός του Σπηλαιίου αποσπάστηκε από την Κοινότητα Κομάρων και αναγνωρίστηκε ως ξεχωριστή «Κοινότητα Σπηλαιίου» που περιλάμβανε και τους συνοικισμούς του Διλόφου, του Κριού και της Πλάτης.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 175 Α / 1928)

(21)

Περί αναγνωρίσεως κοινοτήτων Ὀρμενίου καὶ Σπηλαιίου ἐν τῷ νομῷ Ἐβρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 παράγρ. 2 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἀναγνωρίζονται ἐν τῷ Νομῷ Ἐβρου, ἐπαρχία Ὀρεστιάδος εἰς ἰδίαν κοινότητα :

1) Οἱ συνοικισμοὶ Ὀρμενίου, Πέλλη, Φτελιὰ καὶ Δίκκιον ἐπὶ τὸ ὄνομα «Κοινότης Ὀρμενίου» καὶ μετὰ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπόμενοι τῆς κοινότητος Πενταλόφου καὶ

2) Οἱ συνοικισμοὶ Σπηλαιίου, Πλάτης, Διλόφου καὶ Κριού ἐπὶ τὸ ὄνομα «Κοινότης Σπηλαιίου» καὶ μετὰ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπόμενοι οἱ μὲν δύο πρῶτοι τῆς κοινότητος Κομάρων, οἱ δὲ δύο τελευταῖοι τῆς κοινότητος Καταπιπλῶν.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτελέσεσις καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός

Γ. Μαρῆς

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 175 Α / 1928

1928

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 15/05/1928, το Χωριό είχε πληθυσμό 554 κατοίκους.

Ενημέρωση

Αύξηση του πληθυσμού του Χωριού, από την απογραφή του 1920, κατά 320 κατοίκους (ποσοστό 137%).

Ενημέρωση

Στην παραπάνω απογραφή, αναφέρεται ότι από τους 554 κατοίκους, οι 254, ποσοστό 45,8%, είναι Πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν στο Χωριό μετά το 1922.

Ενημέρωση

Στο σχετικό "Πίνακα απογραφής πληθυσμού" της "Γενικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος", για πρώτη φορά αναφέρεται η Διοικητική διαίρεση του "Νομού" σε "Επαρχίες", αφού μέχρι τότε ίσχυε η διαίρεση σε "Υποδιοικήσεις".

1928

Το 1928, κυκλοφόρησε από την "ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ" (Ε.Α.Π.), το "ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ".

Πηγή:

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΝΤΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (epm.gr)

Ενημέρωση

Στο ευρετήριο, εμφανίζονται τα Ονοματεπώνυμα των αρχηγών Οικογενειών Αγροτών Προσφύγων στην Ελλάδα, που στο διάστημα 1922-1928, υπέβαλαν υπεύθυνες δηλώσεις για αγροτική αποζημίωση.

Στο Σπήλαιο, αναφέρεται ότι υποβλήθηκαν δηλώσεις με αύξ. αριθ. από 56901 έως 57000, ήτοι 100 δηλώσεις.

Σημείωση Συντάκτη: Περισσότερες πληροφορίες, όπως και αναλυτικός πίνακας με Ονοματεπώνυμα ανά Οικισμό, υπάρχουν στην παρούσα ιστοσελίδα **trigonoevros.gr** αρχείο **Πρόσφυγες Αγρότες 1928**.

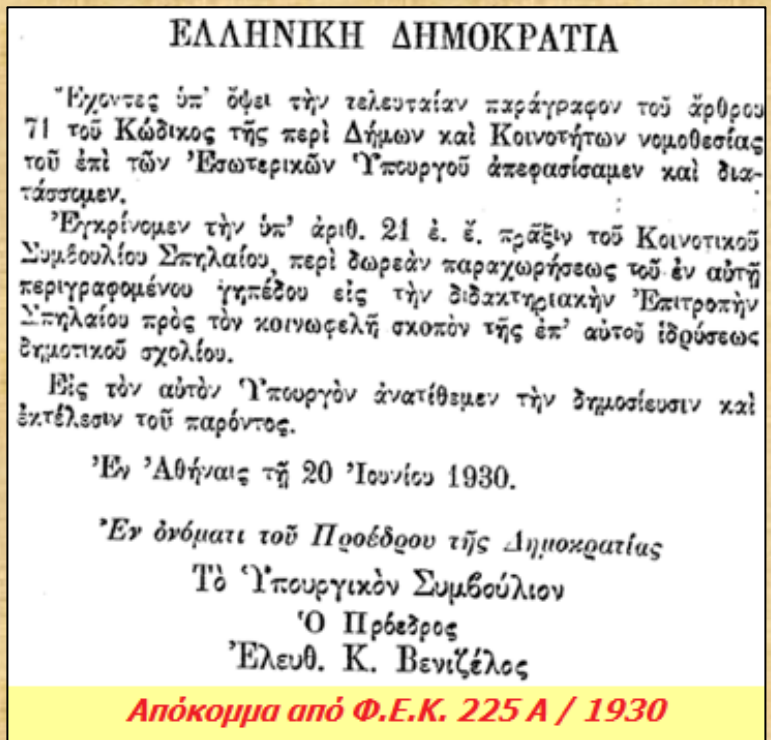

1930

Το 1930, έγινε παραχώρηση οικοπέδου από την Κοινότητα, για την ανέγερση του Δημοτικού Σχολείου του Χωριού.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 225 Α /1930)

1932

Το 1932, ολοκληρώθηκαν οι εργασίες ανέγερσης του νέου 2/τάξιου Δημοτικού Σχολείου του Χωριού.

Ενημέρωση

Οι εργασίες είχαν αρχίσει το 1930, αμέσως μετά την παραχώρηση του Οικοπέδου από την Κοινότητα.

1932

Στις 12 Μαΐου 1932, έγινε επίσκεψη στο Χωριό, του Επιθεωρητή Δημοτικών Σχολείων της Περιφέρειας.

Στην αναλυτική συνταχθείσα έκθεση του Επιθεωρητή, γίνεται αναφορά στο Διδακτήριο, στα υπάρχοντα Ἐπιπλα-εποπτικά μέσα, στη Βιβλιοθήκη, στο Σχολικό κήπο, στους Μαθητές και στον Δάσκαλο.

Συνοπτικά, για τον αριθμό των μαθητών και το Διδακτήριο, προκύπτει ότι:

- Το σύνολο των μαθητών του Σχολείου, ήταν 117 παιδιά.
- Το Σχολείο λειτουργούσε με τάξεις Α', Β', Γ', Δ' και Ε'.
- Στο Σχολείο υπήρχαν 2 Δάσκαλοι.
- Η στέγαση του Σχολείου, γινόταν σε νεόκτιστο οίκημα.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

48ον) Σχολεῖον Σπηλαίου (διτάξιον)
 * Ημέρα ἐπιθεωρήσεως 12 Μαΐου 1932

- Διδ/ριον τοῦτο εἶναι νεότευτον οἶκημα τοῦ διταξίου ἀνεγερθεὶν δεπάναις τῆς κοινότητος καὶ *Υπ. Μιθελας ἀρίστης καταστάσεως.
- Ἐπιπέλα ἐποπτικὴ μέτρα. Ὑπάρχουσιν 31 ἔδραρα θριντα κεινουργῆ καὶ θυμθόνως τῆ διαταγῆ *Υπ. Μιθελας. 180 τράπεζαι καλῆς καταστάσεως. καὶ 80 μετριάς καταστάσεως. 80 πινυκας καλῆς καταστάσεως 7 εἰκόνας Ἡρώων τῆς ἑκτιστάσεως καλῆς καταστάσεως χάρτας μικροὺς Ἡτείρων καὶ Ἑλλῆδος καὶ 11 χάρτας ἱστορικὸς καρολίδου. 24 εἰκόνας καλαεῖς καὶ καινῆς διαυθήκης. τρεῖς εἰκόνας ἀρχαίων ἐνδυμαθιδῶν .

Απόσπασμα από: ΕΚΘΕΣΙΣ Περὶ λειτουργίας των Δημοτικῶν Σχολείων περικέρειας ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ κατὰ το Σχολικόν ἔτος 1931-1932 , ὑπὸ του Επιθεωρητοῦ Ι.Δανόπουλου

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

1934

Το 1934, επισκέφθηκε τα ΔΙΚΑΙΑ, ο Γερουσιαστής Ἐβρου κ. ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ.

Στη συγκέντρωση των Προέδρων Κοινοτήτων του «Τριγώνου» παραβρέθηκε και ο Πρόεδρος της Κοινότητας ΣΠΗΛΑΙΟΥ, Ιμβραήμογλου – Μεμέτ.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΟΥ ΕΒΡΟΥ κ. ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗ ΕΙΣ ΘΡΑΚΗΝ
 ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΟΡΕΣΤΙΑΣ, 4 Ἰουλίου. — Ὁ κ. Μανουηλίδης, συντζίζων ἀπὸ ἐκδοσῆ-μέρου τὴν περιόδιον τὸν ἔφθασε τὴν Παρασκευὴν ἐνταῦθα, γνόμενος ἐν-θουσιωδῶς δεκτὸς ἀπὸ τῶν φίλων του. Τὴν ἐσπέραν παρεκάθησεν εἰς δαίτηνον, παρατεθὴν ἀπὸ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑπαγγελματιῶν, εἰς τὸ ὅποιον ἐκτός τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν, παρεκάθησεν καὶ οἱ πρόεδροι τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Φιλελευθέρων.

Τὴν Κυριακὴν, προσελθὴς ἀπὸ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Τριγώνου, ἐξέδρασε, συνοδεύμενος ἀπὸ φίλων του καὶ ἀπὸ προέδρων Κοινοτήτων, εἰς τὰ Δίκαια τῆς παραμεθοσίου, ὅπου συνεκεντρώθησαν δέκα πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ πολλοὶ Γνωστῶν Συναρτιστῶν. Ὁ κ. Μανουηλίδης ὤμιλησε πρὸς τὸ συγκεντρωθὴν πλῆθος, προκαλέσας ἐνθουσιωδῆς ἐκδηλώσεως ἰσχυρὸν καὶ ἡμιματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦ Ἀσχυροῦ αὐτοῦ. Διεισιτάθη ἐκ τῆς περιόδεως αὐτοῦ, ἐπὶ εἰς τὰς πολιτικητικὲς ἀγροτικὰς περιφερείας διδυμοτείου καὶ Ὀρεστιάδος τὸ φρόνημα τοῦ φιλελευθέρου κόσμου παραμένει ὁμοίαν καὶ ἀλόγιστον.

Οἱ συγκεντρωθέντες ἐν Δικαίᾳ πρό-εδρος τοῦ Τριγώνου ἀπεθῆσαν πρὸς τὸν κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον τὸ κά-τωθι τηλεγράφημα:

Ἐξ' εὐκαίρις συγκεντρώσεώς μας παραμεθῶρων στυθῶν Δικαίων πρὸς δεξιῶσιν λαοφίλου μας Γνωστῶστος Μανουηλίδου, ἰσοβάλλοιεν εὐλαθῆ αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ ἀπευθόμεν ἐνθουσιωδῆ ἀδελφικῶν χειρουργῶν δ-μοιδατάς Φιλελευθέρους Κοινοτάτους καὶ εὐρῆς εὐμερίας καὶ προσδοῦ ἀγα-πητῆς μας πατρίδος.

Πανταζίδης, πρόεδρος Κοινότητος Ὀρεστιάδος, Τσαρματῆς, Δικαίων, Ἀναστασιάδης, Καθῶλης, Σιδαιτῆς, Μαρασιῶν, Καραμπουζίδης, Νίος Βόσσης, Τριανταφύλλου, Ὀσμηνίου, Τριανταφύλλου, Πενταλόφου, Καλογριανῆς, Ριζίου, Ἰμβραήμογλου, Μεμέτ Σπυλιῶν, Ναυκιμπάνης, Πετροποῦδου, Ἀραμπατῆς, πρόεδρος Συνταγματισμοῦ Ἑλλάδος, Σταματόπουλος, πο. Συνταγματισμοῦ Χειμασίου, Πενταλιτῆς, πρό-εδρος Συνταγματισμοῦ Πενταλόφου, Καρότας, πρόεδρος Συνταγματισμοῦ Πάλλης, Νικητῆς, πρόεδρος Ἐσόδρων Ν. Βύσσης, Χατζῆς, πρόεδρος Ἀκτημόνων Πενταλόφου.

Απόκομμα από Εφημερίδα "ΠΑΤΡΙΣ" 5 Ιουλίου 1934

Πληροφορία και απόκομμα εφημερίδας από:

ΝΕΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (Sitalkisking.blogspot.gr/2017/09/1929-1935.html)

Ενημέρωση

Ο θεσμός του Γερουσιαστή ενεργοποιήθηκε στην Ελλάδα στα έτη 1929-1935.

Ο Νομός Ἐβρου διέθετε 2 ἔδρες Γερουσιαστών.

Ἀποψη
 Συντάκτη

Εντύπωση προκαλεί η ύπαρξη Μουσουλμάνου Προέδρου στο Σπήλαιο. Ειδικά το Σπήλαιο, που προ του 1920 κατοικούνταν κυρίως από

Βούλγαρους και αμέσως μετά την αναχώρησή τους (1919-1920), άρχισε σταδιακά, η εγκατάσταση στο Χωριό καθαρά Ελλήνων Προσφύγων.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι, η Κοινότητα Σπηλαίου αποτελούνταν από τα Χωριά Σπήλαιο, Πλάτη, Δίλοφος, Κριός και ότι η εκλογή Προέδρου Κοινότητας γινόταν από το σύνολο των κατοίκων όλων των παραπάνω Χωριών, μπορεί να υποτεθεί ότι η εκλογή Μουσουλμάνου Προέδρου προέκυψε με την σύμπραξη των εναπομεινάντων Ελλήνων (πλέον) Μουσουλμάνων όλων των Χωριών της Κοινότητας και αφετέρου στον κατακερματισμό των ψήφων των υπολοίπων Προσφύγων ψηφοφόρων, λόγω της διαφορετικής προέλευσής τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για την αιτιολόγηση γεγονότων που δεν βρέθηκαν γραπτές ή έστω προφορικές (αφηγήσεις) πληροφορίες, γίνεται προσπάθεια αιτιολόγησης από τον Συντάκτη αυτής της εργασίας και καταγράφεται με την ένδειξη "Άποψη Συντάκτη" και είναι η **Προσωπική άποψη** του Συντάκτη αυτής της εργασίας.

1935

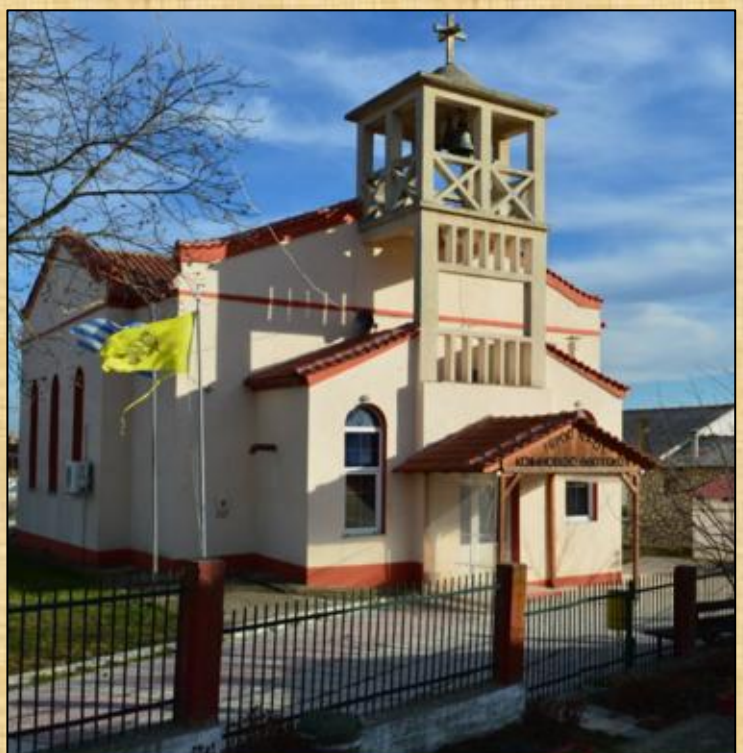
Το 1935, έγινε έγκριση της οριστικής διανομής του αγροκτήματος του Σπηλαίου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 49 Β / 1935)

1936

Το 1936, κτίσθηκε η Εκκλησία του Χωριού "Κοιμήσεως της Θεοτόκου".

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

**Σχόλιο
Ερευνητή**

Λόγω έλλειψης γραπτών πληροφοριών, η χρονολόγηση του γεγονότος στο 1936, προκύπτει συμπερασματικά, από προσωπικές αφηγήσεις των παλαιών κατοίκων του Χωριού.

Αναφέρονται και οι χρονολογίες από 1934 έως και 1938, αλλά προφανώς θα αναφέρονται είτε στην έναρξη εργασιών είτε στην πλήρη ολοκλήρωση των εργασιών.

Απλώς υπάρχει κοινή πληροφόρηση ότι παρήλθε μεγάλη χρονική διάρκεια, για την ολοκλήρωση των εργασιών αποπεράτωσης, που αιτιολογεί τις αναφορές σε διαφορετικές, αλλά κοντινές, χρονολογίες. Υπάρχει και η γενική πληροφορία ότι το χρονικό διάστημα της κατασκευής των Ναών, σε όλα τα Χωριά, από το έτος θεμελίωσης μέχρι το έτος ολοκλήρωσης των εργασιών ήταν μεγάλο που διαρκούσε έως και μερικά χρόνια.

Ενημέρωση

Η Νέα, τότε, Εκκλησία κτίστηκε σε αντικατάσταση της παλαιάς και μικρής Εκκλησίας που υπήρχε στο Χωριό.

Ενημέρωση

Η παλιά Εκκλησία, τον τελευταίο καιρό προ της απελευθέρωσης χρησιμοποιούνταν από τους Βούλγαρους "Εξαρχικούς" κατοίκους του Χωριού.

Ενημέρωση

Στη νέα Εκκλησία μεταφέρθηκαν και οι παλιές Εικόνες, που υπήρχαν από παλαιότερα χρόνια αλλά και που ίσως να είχαν μεταφερθεί από τους Πρόσφυγες. Αναφέρεται ότι μερικές ήταν του 18^{ου} αιώνα.

**Σχόλιο
Ερευνητή**

Στα μεταπολεμικά χρόνια, λόγω άγνοιας της ιστορικής αξίας των παλαιών Εικόνων, οι Ιερείς και οι υπεύθυνοι της Εκκλησίας αντάλλαζαν μερικές από αυτές, με νέες εντυπωσιακές, έγχρωμες Φωτογραφίες Εικόνων που εμφανίσθηκαν στα Χωριά από Γυρολόγους, εκείνη την εποχή.

Πηγή: Αφήγηση ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

1938

Το 1938, αποφασίσθηκε και έγινε διανομή των αγροτεμαχίων του "αγροκτήματος" του εγκαταλελειμμένου Οικισμού της ΔΥΜΗΣ, στους Συνεταιρισμούς Αποκατάστασης Ακτημόνων Καλλιεργητών (Σ.Α.Α.Κ.) των Χωριών ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ, ΕΛΗΑ, ΣΠΗΛΑΙΟ και ΚΟΜΑΡΑ.

Ενημέρωση

Η "κύρωση" της διανομής έγινε "μεταπολεμικά", με Υπουργική απόφαση, στις 3/05/1949.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 91 Β /1949)

1939

Το 1939, ιδρύθηκε η «Εκπαιδευτική περιφέρεια Δημοτικών Σχολείων Ορεστιάδος» και σε αυτήν υπάχθηκαν, αφού αποσπάστηκαν από την Εκπαιδευτική περιφέρεια Διδυμοτείχου όπου υπάγονταν μέχρι τότε, τα Σχολεία των Χωριών του «Τριγώνου», εκτός των Σχολείων του Θεραπειού και της Μηλιάς.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 74 Α / 1939)

Ενημέρωση

Τα Δημοτικά Σχολεία Θεραπειού και Μηλιάς, παρέμειναν στην Εκπαιδευτική περιφέρεια Διδυμοτείχου.

1939

Το 1939, αποφασίσθηκε η ίδρυση του Μικτού Γυμνασίου Ορεστιάδας.

Πηγή:
Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 395 Α / 1939)

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ (1939-1952)
Φωτογραφία από : "Η Ορεστιάδα μας" - ΤΑΚΗ ΤΣΟΝΙΔΗ

Ενημέρωση

Η στέγασση και λειτουργία του Γυμνασίου, από το 1939 έως το 1952, γινόταν σε οίκημα ιδιοκτησίας ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ, στην περιοχή του Σιδηροδρομικού Σταθμού.

Πηγή: Η Ορεστιάδα μας – ΤΑΚΗ ΤΣΟΝΙΔΗ

Ενημέρωση

Μέχρι τότε, οι μαθητές της περιοχής, αλλά και ολόκληρου του Βορείου Έβρου, που ήθελαν να φοιτήσουν σε Γυμνάσιο, πήγαιναν στο Διδυμότειχο, στο Σουφλί, στην Αλεξανδρούπολη ή και στην Κομοτηνή.

Πηγή: Η Ορεστιάδα μας – ΤΑΚΗ ΤΣΟΝΙΔΗ

1940

Το 1940, αποφασίσθηκε από την “Διοικούσα Επιτροπή της Κοινότητας Σπηλαίου”, η παραχώρηση κοινοτικής έκτασης για την ανέγερση Υγειονομικού Σταθμού.

Πηγή:
Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 276 Α / 1940)

(4)

Περί δωρεάν παραχώρησης εις τὸ Δημόσιον ἀκινήτου Κοινότητος Σπηλαίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ’ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 71 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ’ ἀριθ. 81 ἐ. ἑ. πράξιν τῆς Διοικουστῆς Ἐπιτροπῆς τῆς κοινότητος Σπηλαίου τοῦ Νομοῦ Ἑβρου, περὶ δωρεάν παραχώρησεως εἰς τὸ Δημόσιον τῆς ἐν αὐτῇ περιγραφόμενης κοινοτικῆς ἐκτάσεως πρὸς ἀνάγεσιν ὑγειονομικοῦ σταθμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπιστροφῆς καὶ αὐτῶς αὐτοκρίως εἰς τὴν κυριότητα τῆς κοινότητος, ἂν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἦθελε χρησιμοποιηθῆ διὰ τὸν ἐν’ αὐτῇ προωρισθῆ σκοπόν.

Ἐξ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἐπιτοίῳ τῆ 2 Σεπτεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ἀπόκομμα ἀπὸ Φ.Ε.Κ. 276 Α / 1940

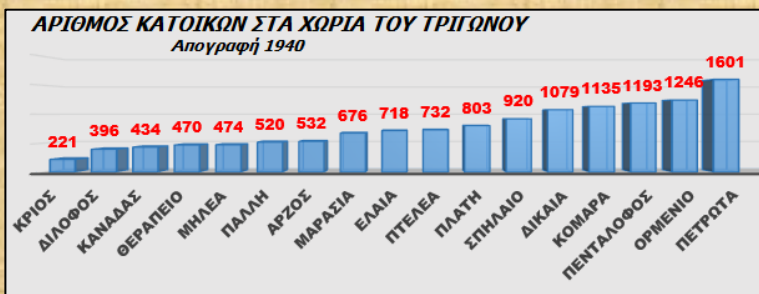
Ενημέρωση

Λόγω των πολεμικών γεγονότων που ακολούθησαν, η υλοποίηση του σκοπού της παραχώρησης, εκείνη την εποχή, δεν πραγματοποιήθηκε.

1940

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 16/10/1940, το Χωριό είχε πληθυσμό 920 κατοίκους.

1940

Το 1940, στις 28 Οκτωβρίου, ξεκίνησε ο Πόλεμος μεταξύ Ιταλίας και Ελλάδας στην περιοχή των Ελληνοαλβανικών συνόρων.

Την ίδια ημέρα, κηρύχθηκε στην Ελλάδα «Γενική επιστράτευση».

Οι «Νέοι» των Χωριών του

«Τριγώνου» που υπηρετούσαν τη Στρατιωτική τους θητεία, μαζί με τους στρατευμένους των άλλων περιοχών, προωθήθηκαν στις εμπόλεμες περιοχές.

Παράλληλα, οι «Επίστρατοι» από τα Χωριά του «Τριγώνου», προωθήθηκαν στα «Κέντρα παρουσίασης» Αλεξανδρούπολης και Κομοτηνής, για οργάνωση και προώθηση στις «μάχιμες μονάδες».

Ενημέρωση

Σε αυτόν τον πόλεμο που διήρκησε, επίσημα, μέχρι στις 31 Μαΐου 1941, ανάμεσα στους Έλληνες Στρατιώτες που έχασαν την ζωή τους ή τραυματίστηκαν βαριά, περιλαμβάνονταν και στρατευμένοι από τα Χωριά του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Για στρατευμένους που έχασαν την ζωή τους, με καταγωγή από το ΣΠΗΛΛΑΙΟ, αναφέρονται τα ονόματα (αλφαβητικά):

- ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του ΠΑΣΧΑΛΗ, έτος γέννησης 1897, Στρατιώτης του 81^{ου} Σ.Π., πέθανε στο 2^ο Στρατιωτικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων την 12-04-1941
- ΠΑΠΑΘΑΝΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, έτος γέννησης 1914, Δεκανέας του 86^{ου} Σ.Π., σκοτώθηκε στα Στενά Σαρανταπόρου την 13-04-1941

Πηγή: Έκδοση του ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ "ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ 1940-1945"

1941
1944

Την 1^η Μαρτίου 1941, ο Βασιλιάς της Βουλγαρίας Μπόρις Γ', υπέγραψε με τον ηγέτη της Ναζιστικής Γερμανίας Χίτλερ, "συμφωνία μη επίθεσης".

Στη συμφωνία, η Βουλγαρία επιπλέον, επέτρεπε στα Γερμανικά στρατεύματα να διέλθουν από το έδαφός της για επίθεση στην Ελλάδα, με αντάλλαγμα την παραχώρηση σε αυτήν τα εδάφη που θα καταλαμβάνονταν, της Ελληνικής ανατολικής Μακεδονίας και της Θράκης.

Στις 6 Απριλίου του 1941, ξεκίνησε η εισβολή των Γερμανικών στρατευμάτων στην Ελλάδα.

Ενημέρωση

Λόγω της έκβασης αυτού του πολέμου, οι «στρατευμένοι» νέοι αλλά και οι «επιστρατευμένοι» από την έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου, κάτοικοι του τόπου, που οι "Μονάδες" τους πλέον είχαν "διαλυθεί", ολοκλήρωσαν την επιστροφή στα Χωριά τους περίπου στα τέλη Απριλίου του 1941.

Ενημέρωση

Ένας αριθμός «στρατευμένων» αλλά και «επιστρατευμένων» στρατιωτών που κατάγονταν από τα Χωριά του "Τριγώνου", μετακινήθηκε μετά τη συνθηκολόγηση της Ελλάδας με τη Γερμανία, μέσω Τουρκίας, στις υπό σύσταση Ελληνικές Στρατιωτικές δυνάμεις της Μέσης ανατολής.

Σημείωση: Με τον γεωγραφικό όρο "Μέση ανατολή", οι Έλληνες την εποχή του Β' Παγκόσμιου πολέμου, προσδιόριζαν κυρίως τις περιοχές της νοτιοδυτικής Ασίας, στον Λίβανο και τις περιοχές της Βορείου Αφρικής στη Βόρειο Αίγυπτο.

Ενημέρωση

Ο Βουλγάρικος στρατός

ακολουθώντας τις Γερμανικές δυνάμεις, λίγες ημέρες μετά την εισβολή, στις 20 Απριλίου του 1941, "αμαχητί", εγκαταστάθηκε στην

Ανατολική Μακεδονία και στη Δυτική Θράκη, εκτός από την εδαφική ζώνη 20 περίπου χιλιομέτρων από τα σύνορα με την Τουρκία παράλληλα με τον ποταμό Έβρο, που χαρακτηρίστηκε ως «Ουδέτερη ζώνη», όπου εγκαταστάθηκαν κατοχικές Γερμανικές στρατιωτικές δυνάμεις.

Στο «Τρίγωνο», στα Χωριά Πετρωτά, Πεντάλοφος, Ορμένιο και Μηλιά, εγκαταστάθηκαν Βουλγάρικες δυνάμεις.

Τα υπόλοιπα Χωριά, που ήταν και τα περισσότερα, τέθηκαν υπό Γερμανική κατοχή.

Ενημέρωση

Στα Χωριά του "Τριγώνου", όπως και στις υπόλοιπες περιοχές του Νομού Έβρου που καταλήφθηκαν από τους Γερμανούς, παρέμειναν, υπό Γερμανικό έλεγχο, οι Ελληνικές Διοικητικές αρχές και υπάχθηκαν στην Περιφέρεια της "Γενικής Διοίκησης Μακεδονίας" (Φ.Ε.Κ. 257 Α / 1941).

Σημείωση: Οι περιοχές του Νομού Έβρου, που καταλήφθηκαν από τους Βούλγαρους, αφού σε αυτές πέραν των Στρατιωτικών δυνάμεων εγκαταστάθηκαν και Βουλγάρικες Διοικητικές αρχές, Διοικητικά υπάχθηκαν στη Βουλγαρία.

Ενημέρωση

Στο «Τρίγωνο», Γερμανικές στρατιωτικές δυνάμεις εγκαταστάθηκαν στα Δίκηαια και στα Μαράσια και είχαν υπό τον έλεγχό τους όλα τα υπό Γερμανική κατοχή Χωριά, εκτός από τα Χωριά Κόμαρα και Θεραπειό που βρισκόταν υπό τον έλεγχο της Γερμανικής δύναμης που υπήρχε στον Κυπρίνο.

Σε νεότερο χρόνο, ακολούθησε εγκατάσταση μικρού αριθμού Γερμανών, σε τοπικό φυλάκιο στην Φτελιά, όπως και σε τοπικό φυλάκιο στον Δίλοφο. Οι παραπάνω αυτές μικρές στρατιωτικές μονάδες υπάγονταν στις δυνάμεις που βρισκόταν στα Δίκηαια και στα Μαράσια.

Ο αριθμός των Γερμανών που εγκαταστάθηκαν – σε επιταγμένα ακίνητα - στα Δίκηαια και στα Μαράσια ήταν σχετικά μικρός. Αναφέρεται, ανεπίσημα, ο αριθμός 15-20 άτομα σε κάθε Χωριό.

Η δύναμη που εγκαταστάθηκε στη Φτελιά ήταν μικρή. Στον δε Δίλοφο, ήταν μικρότερη και αποτελούνταν από 3 - 4 στρατιώτες.

Όλες οι παραπάνω κατανεμημένες δυνάμεις, Διοικητικά υπάγονταν στην οργανωμένη έδρα της Γερμανικής Διοίκησης του Νομού Έβρου, που βρισκόταν στο Διδυμότειχο.

Ενημέρωση

1941-1944. Χρονική περίοδος που χαρακτηριστικά στην Ελλάδα, ονομάζεται "Κατοχή" ή "Τα χρόνια Κατοχής".

Με την εγκατάσταση των Γερμανικών στρατευμάτων στον τόπο, παρότι στην καθημερινότητα των κατοίκων δεν έγινε κάποια ουσιώδη διαδικαστική μεταβολή αφού στις Κοινότητες των Χωριών υπήρχαν Έλληνες Πρόεδροι, τα Σχολεία και οι Εκκλησίες λειτουργούσαν κανονικά, όπως κανονικά λειτουργούσαν και τα καταστήματα στα Χωριά (καφενεία, παντοπωλεία κ.α.) και δεν υπήρχαν περιορισμοί στις εργασίες και στις απασχολήσεις των κατοίκων, η παρουσία των Γερμανικών δυνάμεων κατοχής στον τόπο ήταν αισθητή.

Η Δημόσια διοίκηση, η διακίνηση αγαθών, οι κινήσεις και μεταβάσεις των κατοίκων στις ασχολίες τους, οι μετακινήσεις τους σε άλλα Χωριά, αλλά και τυχόν συγκεντρώσεις εντός των Χωριών, ήταν υπό τον έλεγχο των Γερμανών και έπρεπε να αιτιολογούνται.

Παράλληλα υπήρχαν οι οδηγίες για απαγόρευση της βραδινής κυκλοφορίας και της γενικής βραδινής συσκότισης. Επιπλέον γινόταν αυστηρότατοι έλεγχοι αφενός για την ασφάλεια των Γερμανών στρατιωτών και αφετέρου για την αποτροπή τυχόν αντιστασιακών ενεργειών.

Η παρουσία των Γερμανών στα περιφερειακά Χωριά, γινόταν κυρίως με έφιππες περιπολίες (μερικές φορές γινόταν με μοτοσυκλέτες ή ακόμη και πεζές συνοδευόμενες από μεγάλοσωμο σκύλο). Σε μερικά Χωριά γινόταν καθημερινές επισκέψεις, σε ακαθόριστη ώρα και για ακαθόριστο χρόνο. Σε άλλα Χωριά, πάντα κατά την κρίση των Γερμανών, οι επισκέψεις γινόταν κατά αραιά χρονικά διαστήματα.

Κύριος λόγος των επισκέψεων των Γερμανών, ήταν ο έλεγχος, η επίδειξη της κατοχικής τους δύναμης και η αποτροπή έστω και τυχόν σκέψεων των κατοίκων των Χωριών για αντιστασιακές ενέργειες.

Η αβεβαιότητα των κατοίκων για την απρόοπτη επίσκεψη των Γερμανών στα Χωριά, ισοδυναμούσε, ψυχολογικά, με την συνεχόμενη και παρατεταμένη παρουσία τους.

Οι τυχόν αντιδραστικές κινήσεις ορισμένων κατοίκων των Χωριών, που εκδηλώνονταν κυρίως με τη συμπεριφορά τους απέναντι των Γερμανών, χαρακτηρίζονταν ως αντιστασιακή δραστηριότητα και αντιμετωπιζονταν, για αποθάρρυνση και τρομοκράτηση των υπολοίπων κατοίκων όλων των Χωριών, με αυστηρούς επαναλαμβανόμενους "κατ' οίκον" ελέγχους, όπως ακόμη και με συλλήψεις, που αυτές ήταν μεν σπάνιες, αλλά πιθανές.

Οι τυχόν συλληφθέντες προωθούνταν στην έδρα των Γερμανών στο Διδυμότειχο, όπου γίνονταν ανακρίσεις και λαμβάνονταν οι αποφάσεις για τιμωρίες, φυλακίσεις ή άλλες ποινές.

Οι κάτοικοι των Χωριών, αντιλαμβανόμενοι ότι κάθε σκέψη για αντιστασιακή δραστηριότητα θα τους έφερνε αντιμέτωπους με τις συλλήψεις ή τα αυστηρά δραματικά αντίποινα που οι Γερμανοί προέβαιναν σε άλλα μέρη της Ελλάδας, περιορίστηκαν υποχρεωτικά στις τυπικές τους σχέσεις με τους Γερμανούς και στην απασχόλησή τους με τις εργασίες της καθημερινότητας.

Ενημέρωση

Μεγάλο πρόβλημα δημιουργήθηκε στα Χωριά που ήταν υπό την κατοχή των Γερμανών και "γειτόνευαν" με Χωριά που βρισκόταν υπό Βουλγαρική κατοχή. Βούλγαροι Στρατιώτες έκαναν βραδινές επιδρομές σε αυτά τα Χωριά και επιδίδονταν σε ληστείες. Ειδικά οι κάτοικοι της ΕΛΗΑΣ και της ΠΛΑΤΗΣ, στις αφηγήσεις τους δήλωναν χαρακτηριστικά ότι "στη διάρκεια της ημέρας φοβόταν από τους Γερμανούς και τις βραδινές ώρες είχαν τον φόβο των Βουλγάρικων επιδρομών". Περιστατικά κλοπών, μετά από νυχτερινές επισκέψεις Βούλγαρων στρατιωτών, αναφέρθηκαν και στο ΣΠΗΛΑΙΟ.

Ενημέρωση

Κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής, στην "παρέβρια" περιοχή του Νομού Έβρου, παρουσιάστηκε το πρόβλημα του ανεπαρκούς εφοδιασμού της αγοράς με είδη πρώτης ανάγκης.

Η ανεπάρκεια αναγκαίων αγαθών, κυρίως ειδών διατροφής, οδήγησε τους κατοίκους στην αναζήτηση των ειδών που είχαν ανάγκη, μέσω της διαδικασίας του λαθρεμπορίου.

Στις περιοχές των "παραποτάμιων" περιοχών, το λαθρεμπόριο γινόταν με την παράνομη εισαγωγή και διάθεση προϊόντων από την Τουρκία και την όλη διαδικασία την αποκαλούσαν "Κοντραμπάντο" (προκύπτει από την αγγλική λέξη *Contraband*).

Στα Χωριά του «Τριγώνου» που ήταν υπό Γερμανική κατοχή και βρισκόταν σχετικά κοντά με τα Χωριά που βρισκόταν υπό Βουλγάρικη κατοχή, η έλλειψη αγαθών παρουσιάστηκε κυρίως σε, Λάδι, Σαπούνι, Ζάχαρη, Αλάτι και στο Πετρέλαιο (φωτιστικό).

Ορισμένοι κάτοικοι των Χωριών που βρισκόταν υπό Βουλγάρικη κατοχή, προέβαιναν στην κρυφή διαδικασία του εφοδιασμού των παραπάνω προϊόντων στους κατοίκους των "Γερμανοκρατούμενων" Χωριών, αφού προηγουμένως τα προμηθεύονταν ελεύθερα για δική τους χρήση από την αγορά της Βουλγαρίας. Αντί οικονομικής αμοιβής, τα αντάλασσαν με είδη διατροφής, αφού κυκλοφορούσαν μεν στα "Βουλγαροκρατούμενα" Χωριά, αλλά σε μικρές, ελεγχόμενες και ανεπαρκείς ποσότητες.

Την παραπάνω διαδικασία, μόλις την εντόπισαν οι Βουλγάρικες δυνάμεις αφού την χαρακτήρισαν "λαθρεμπόριο", την απαγόρευσαν με αυστηρές τιμωρίες στους τυχόν συλληφθέντες παρανομούντες.

Οι Έλληνες, την όλη διαδικασία την αποκαλούσαν "Κουτρουμπάν", που προκύπτει παραφρασμένη από τη Βουλγάρικη λέξη "контрабанда" (προφέρεται "κοντραμπάντα") που σημαίνει "λαθρεμπόριο".

Το φαινόμενο, του "λαθρεμπορίου", παρουσιάστηκε σε όλα τα "Βουλγαροκρατούμενα" Χωριά, έντονα όμως στα Χωριά Μηλιά και Πεντάλοφο, αφού υπήρχε δυνατότητα συντομότερης και ευκολότερης πρόσβασης στα, υπό Γερμανική κατοχή, Χωριά.

1941

Το 1941, αμέσως μετά την κατάληψη της Αλεξανδρούπολης από τους Βούλγαρους, ως Πρωτεύουσα των εδαφών που ήταν υπό την κατοχή των Γερμανών του Νομού Έβρου, ορίστηκε το Διδυμότειχο, όπου και εγκαταστάθηκε ο Νομάρχης Έβρου.

Ενημέρωση

Το Διδυμότειχο, παρέμεινε ως Πρωτεύουσα του Νομού Έβρου, μέχρι την αποχώρηση όλων των δυνάμεων κατοχής από τον Τόπο.

1944

Το 1944, στις 23 Αυγούστου, στην είσοδο του Χωριού, έγινε ένοπλη επίθεση, από ομάδα Ανταρτών, σε Στρατιωτική Γερμανική περίπολο, που είχε επισκεφθεί το Χωριό.

Ενημέρωση

Το πρωί στις 23 Αυγούστου 1944, που ήταν η εορτή της Εκκλησίας του Χωριού, βρέθηκαν σε διάφορα σπίτια του Χωριού γραμμένα "Αντιναζιστικά" συνθήματα που από πληροφορίες τα είχαν γράψει Αντάρτες που υπήρχαν μέσα και έξω από το Χωριό.

Την ίδια μέρα, ήρθε από τη Γερμανική φρουρά Δικαίων έφιππη στρατιωτική περίπολος και βίαια απαίτησε από τους ιδιοκτήτες των σπιτιών, το σβήσιμο των συνθημάτων.

Η περίπολος αναχώρησε για Πλάτη – Εληά με την εντολή, στην επιστροφή τους από τα παραπάνω Χωριά, να μην υπάρχουν τα συνθήματα στους τοίχους.

Στην επιστροφή τους και συγκεκριμένα στην είσοδο του Χωριού, δέχθηκαν ένοπλη επίθεση από τους Αντάρτες.

Το απόγευμα της ίδια ημέρας, το Χωριό δέχθηκε επίθεση από μεγαλύτερη δύναμη Γερμανών, με ρίψη από τα υψώματα του Χωριού, μεγάλου αριθμού πυροβολισμών. Πυροβολισμοί υπήρξαν προς τους Γερμανούς κι από τους Αντάρτες που υπήρχαν κι αυτοί στα υψώματα έξω από το Χωριό.

Από την επίθεση στο Χωριό από τους Γερμανούς, θύματα δεν αναφέρθηκαν.

Πηγή: Αφήγηση ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΤΟΥΡΑΝΙΔΗΣ – ΣΠΗΛΛΑΙΟ

1944

Το 1944, στις 28 Αυγούστου, έγινε αποχώρηση των Γερμανικών στρατευμάτων από τις περιοχές του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Παράλληλα, στα μέσα Σεπτεμβρίου ξεκίνησαν και οι διαδικασίες αποχώρησης των Βουλγάρικων δυνάμεων κατοχής από τα Χωριά του «Τριγώνου» που ήταν εγκαταστημένες.

Η οριστική τους αποχώρηση ολοκληρώθηκε, με καθυστέρηση, το βράδυ στις 29 Οκτωβρίου από τα Πετρωτά.

1944

Τα χρόνια της κατοχής 1941-1944, στα μέρη της Ελλάδας όπου υπήρχαν οι Γερμανοί και οι Ιταλοί, ως εθνικό νόμισμα οικονομικών συναλλαγών παρέμεινε η Ελληνική δραχμή, η οποία κάτω από την πίεση της οικονομικής κατάρρευσης και του υπερπληθωρισμού που δημιουργήθηκε λόγω των συνθηκών της εποχής, γνώρισε την μεγαλύτερη απαξίωση στην ιστορία της.

Αμέσως μετά την αποχώρηση των δυνάμεων κατοχής και εγκατάσταση της Ελληνικής Κυβέρνησης, για την αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος της «Δραχμής», εκδόθηκαν χαρτονομίσματα με ονομαστική αξία ακόμα και δισεκατομμυρίων δραχμών, των οποίων όμως η ανταλλακτική αξία ήταν μηδαμινή.

Ενημέρωση

Στις 3 Νοεμβρίου
1944,

κυκλοφόρησε χαρτονόμισμα των 100 δισεκατομμυρίων Δραχμών, το οποίο όμως λόγω της ευτελούς του αξίας αποσύρθηκε εντός του μηνός και ακολούθησε υποτίμηση της Δραχμής, όπου η παλιά και υποτιμημένη Δραχμή αντικαταστάθηκε με μια νέα.

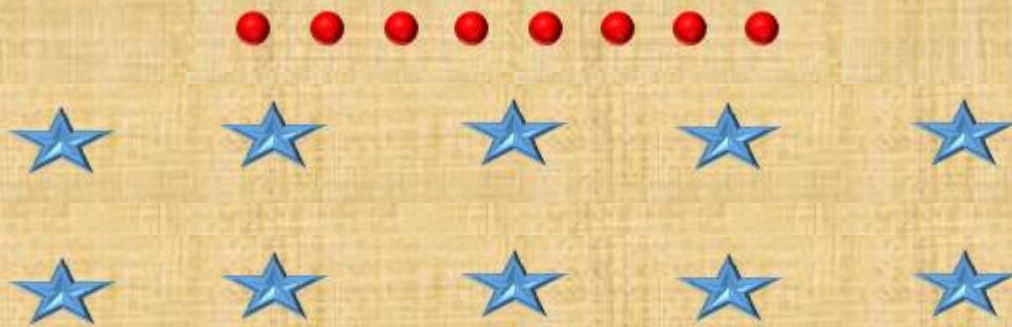

Η ισοτιμία που ορίστηκε ήταν, Πενήντα δισεκατομμύρια παλιές Δραχμές για κάθε μία νέα Δραχμή (Νόμος 18/1944-Νόμος Σβώλου).

Το παραπάνω χαρτονόμισμα, στον Νομό Έβρου δεν κυκλοφόρησε, διότι μετά την απελευθέρωση, την Διοίκηση του Τόπου την ανέλαβε το Ε.Α.Μ., που επέβαλε διαφορετικό από τη Δραχμή, νόμισμα Οικονομικών συναλλαγών.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Το παραπάνω γεγονός, αναφέρεται ως "γεγονός που αφορά τον τόπο", αφού αποδεικνύει την οικτρή οικονομική κατάσταση που περιήλθε το Ελληνικό κράτος, κατ' επέκταση και ο Νομός Έβρου, κατά την περίοδο της "κατοχής".

1944

Το 1944, το Φθινόπωρο, αφού ολοκληρώθηκε η αποχώρηση των Γερμανικών και Βουλγάρικων δυνάμεων κατοχής από τον Νομό Έβρου, σύμφωνα με έγκριση της τότε Ελληνικής κυβέρνησης που μόλις επέστρεψε από το Κάιρο, την διοίκηση του τόπου ανέλαβε προσωρινά το «Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο» (Ε.Α.Μ.) και το οποίο σχημάτισε «Επιτροπές Λαϊκής Τοπικής Αυτοδιοίκησης» στις πρωτεύουσες των επαρχιών του Νομού.

Ενημέρωση

Η ανάληψη της διοίκησης του τόπου από τις επίσημες Ελληνικές κυβερνητικές αρχές, έγινε την άνοιξη του 1945.

Ενημέρωση

Η προσωρινή Διοίκηση του τόπου από το Ε.Α.Μ., λόγω έλλειψης επίσημου νομίσματος συναλλαγών, καθιέρωσε στον Νομό Έβρου, ως νόμισμα οικονομικών συναλλαγών, το "Λέβ".

1944

Το 1944, κατασκευάστηκε και άρχισε να λειτουργεί στον Νομό Έβρου, ο "Αερολιμένας Αλεξανδρουπόλεως".

Ενημέρωση

- Η αρχική κατάσταση του Αεροδρομίου ήταν ένα μικρό κτίριο και ένας επίσης μικρός αεροδιάδρομος.
- Το 1955, αναγνωρίστηκε ως Διεθνές.
- Το 1975, κατασκευάστηκε νέα υποδομή σε κτίρια και στο πεδίο κινήσεως (διάδρομος, τροχόδρομοι και πίστα).
- Το 1992, έλαβε το προσωνύμιο «Δημόκριτος».

Ενημέρωση

Στον χώρο της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, παράλληλα του Αερολιμένα Αλεξανδρούπολης, το 1952 άρχισε να λειτουργεί και ο Αερολιμένας Καβάλας (Στην αρχή, στις εγκαταστάσεις της Πολεμικής Αεροπορίας κοντά στο χωριό Αμυγδαλεώνας και από το 1981 στην περιοχή της Χρυσούπολης).

Ενημέρωση

Μετά την δημιουργία και λειτουργία των παραπάνω "Αεροδρομίων", ολοκληρώθηκε και η αεροπορική εξυπηρέτηση των κατοίκων του Νομού Έβρου, κατά συνέπεια και των κατοίκων των Χωριών του «Τριγώνου»

1945

Το 1945, δημοσιεύτηκε ο Νόμος 87/9.01.1945, "περί υποχρεωτικού εφοδιασμού διά δελτίων ταυτότητας", για όλους τους Έλληνες πολίτες άνω των 14 ετών.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 9 Α / 1945)

Ενημέρωση

Τα νέα "δελτία", αποφασίσθηκε να είναι "χαρτόνινα, ποικιλόχρωμα δίπτυχα".

Ενημέρωση

Ακολούθησε στις 20/06/1959,

Υπουργική απόφαση, με την οποία καθιερώθηκε η αστυνομική "γαλάζια πλαστικοποιημένη" ταυτότητα.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 253 Β / 1959)

Ενημέρωση

Με την έκδοση της πλαστικοποιημένης

Ταυτότητας, προβλέφθηκε, στην πάνω αριστερή πλευρά, χώρος (7 μικρά τετράγωνα πλαίσια) "για μελλοντική χρήση".

Από τις επόμενες Εθνικές εκλογές, για την αποφυγή της διπλής ψήφισης την ίδια ημερομηνία, καθιερώθηκε η διάτρηση του δελτίου με καρφίτσα ενός από τα "πλαίσια", που κάθε φορά ήταν και διαφορετικό, μετά από κάθε ψηφοφορία του κατόχου.

Ενημέρωση

Από το 1936, είχαν θεσπιστεί τα

"Ατομικά δελτία κυκλοφορίας" για τον εφοδιασμό των κατοίκων των «Παραμεθωρίων επιτηρουμένων Ζωνών», που σε αυτή τη κατηγορία υπάγονταν και οι κάτοικοι των Χωριών του «Τριγώνου».

Τα "Δελτία" ήταν δίφυλλα και είχαν λευκό χρώμα. Ήταν γνωστά ως "Λευκές Ταυτότητες" και επέτρεπαν στους κατόχους την

«ελευθέραν κυκλοφορίαν εις ακτίνα 30 χιλιομέτρων από του τόπου μονίμου εγκαταστάσεώς τους».

Καταργήθηκαν τη δεκαετία του 1970.

1945

Τον Μάρτιο του 1945, μετά την υπογραφή της "Συμφωνίας της Βάρκιζας" (12/02/1945) και τη διάλυση του «Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου» (Ε.Α.Μ.), τη διοίκηση του Νομού Έβρου ανέλαβαν οι επίσημες Ελληνικές Κυβερνητικές αρχές.

1945

Το 1945, την άνοιξη, επέστρεψαν στα σπίτια τους και οι τελευταίοι απωλυμένοι Στρατιώτες από τις δυνάμεις του Ελληνικού Στρατού, που κατάγονταν από το "Τρίγωνο" και που στη διάρκεια του πολέμου υπηρετούσαν τη θητεία τους στη "Μέση ανατολή".

1945

Το 1945, ξεκίνησε η "βοήθεια" προς την Ελλάδα από την U.N.R.R.A. (United Nations Relief and Rehabilitation Administration).

Η "βοήθεια", μέσω της Νομαρχίας, έφθασε και μέχρι τα Χωριά του «Τριγώνου», με παραλαβή κυρίως τροφίμων και ρούχων.

Χαρτοκιβώτια ΕΠΙΣΤΙΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ από U.N.R.R.A.
Από Προσωπική Συλλογή ΠΑΡ. ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ - ΠΕΤΡΩΤΑ

Ενημέρωση

Ο Οργανισμός Περίθαλψης και Αποκατάστασης των Ηνωμένων Εθνών, που είναι ευρύτερα γνωστός ως UNRRA, είχε σκοπό να «προγραμματίζει,

να συντονίζει, να διαχειρίζεται ή να μεριμνά για τη διαχείριση των μέτρων περίθαλψης των θυμάτων πολέμου σε κάθε μέρος υπό τον έλεγχο κάθε έθνους των Ηνωμένων Εθνών σε τομείς όπως η σίτιση, τα καύσιμα, η ένδυση, η παροχή καταφυγίου και άλλες βασικές ανάγκες, όπως η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και άλλες υπηρεσίες».

Πηγή: Απόκομμα από el.wikipedia.org

1946

Την Άνοιξη του 1946, ξεκίνησε στην Ελλάδα Εμφύλιος πόλεμος.

Ενημέρωση

Στις αρχές του 1946, μετά από έντονη πολιτική αντιπαράθεση, η Ελλάδα κατέλειξε να οδηγηθεί σε Εμφύλια ένοπλη σύρραξη.

Εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των δυνάμεων του Εθνικού Στρατού και των Ανταρτικών δυνάμεων του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΜ).

Οι Έλληνες διαχωρίστηκαν σε "Υποστηρικτές των Ανταρτών" και σε "Πολέμιους των Ανταρτών".

Εθνικός διχασμός, με έντονη πόλωση και φανατισμό. Αιματηρός εμφύλιος σπαραγμός.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Στο «Τρίγωνο», κάθε Χωριό έχει να εξιστορήσει και "τα δικά του", ξεχωριστά γεγονότα από εκείνη την εποχή, όπως και να αναφέρει τους "δικούς του", ξεχωριστούς και διαφορετικούς αριθμητικούς συσχετισμούς των υποστηρικτών των αντιμαχόμενων δυνάμεων.

Ενημέρωση

Αν και στο «Τρίγωνο» η κατάσταση εκτονώθηκε από τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου, ως επίσημη ημερομηνία λήξης του Εμφυλίου Πολέμου πανελληνίως, αναφέρεται η 15η Οκτωβρίου 1949.

Ενημέρωση

Μερικοί από τους αντάρτες του ΕΑΜ, μετά τη λήξη του Εμφυλίου, εγκατέλειψαν οριστικά την Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν μόνιμα στο εξωτερικό, ως "Πολιτικοί Πρόσφυγες".

Ενημέρωση

Μετά την λήξη του Εμφυλίου πολέμου, το δράμα της εμφύλιας τραγωδίας, έστω και μονομερώς, συνεχίστηκε.

Μερικοί από τους πρώην αντάρτες, δικάστηκαν, καταδικάστηκαν και κλείστηκαν σε φυλακές.

Άλλοι, πρώην αντάρτες ή υποστηρικτές των ανταρτών στην διάρκεια του Εμφυλίου, στάλθηκαν εξορία σε ξερονήσια.

Σε εξορία επίσης, επιλεκτικά, στάλθηκαν και μερικοί πολίτες, που ακόμη και μετά τη λήξη του Εμφυλίου, εκδηλώνονταν ή θεωρούνταν, ομοϊδεάτες των ανταρτών.

1946

Τον Οκτώβριο του 1946, δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα οι «Μονάδες Ασφαλείας Υπαίθρου» (Μ.Α.Υ.), που είχαν συγκροτηθεί και προορίζονταν για την φύλαξη των Χωριών της Υπαίθρου.

Ενημέρωση

Την οργάνωση των «Μ.Α.Υ.», είχε αναλάβει ο Στρατός που είχε και την ευθύνη για την επάνδρωση με κατάλληλα άτομα (Μόνιμοι κάτοικοι των Χωριών από 19 έως 40-50 περίπου ετών και αποκαλούνταν "Μάυδες").

Αποστολή των «Μ.Α.Υ.», ήταν η συνδρομή τους στο έργο της Χωροφυλακής και του Στρατού, ώστε να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των Χωριών της υπαίθρου.

Οι «Μονάδες Ασφαλείας Υπαίθρου» (Μ.Α.Υ.) καταργήθηκαν στο τέλος του 1947.

Το 1948, ιδρύθηκαν τα «Τάγματα Εθνοφυλακής Αμύνης» (Τ.Ε.Α.), που αντικατέστησαν τις «Μ.Α.Υ.» και ήταν και αυτά ένα είδος πολιτοφυλακής.

Την εποχή του 1967, μετονομάστηκαν σε «Τάγματα Εθνοφυλακής.....» (Τ.Ε...) με την προσθήκη του τοπωνυμίου όπου βρισκόταν η έδρα του Τάγματος.

Στα Χωριά του «Τριγώνου», οι υπάρχουσες «Διμοιρίες» ή οι «Λόχοι» των "Εθνοφυλάκων" υπάγονταν στο «Τάγμα Εθνοφυλακής Δικαίων» με έδρα τα ΔΙΚΑΙΑ.

Το 1982, καταργήθηκαν τα «Τάγματα Εθνοφυλακής» και αντικαταστάθηκαν από τη νεοϊδρυθείσα «Εθνοφυλακή».

Στα επόμενα χρόνια, οι υπάρχουσες δυνάμεις «Εθνοφυλακής» των Χωριών του «Τριγώνου», υπάχθηκαν στη Διοίκηση της Στρατιωτικής Μονάδας που ήδη υπήρχε στην ΠΛΑΤΗ.

1947

Το 1947, αναχώρησαν ομαδικά για την Τουρκία, οι ελάχιστες οικογένειες Μουσουλμάνων που είχαν απομείνει σε ορισμένα χωριά του «Τριγώνου» από την εποχή των Οθωμανικών χρόνων, εκτός από ένα μικρό αριθμό Οικογενειών που παρέμειναν στα ΚΟΜΑΡΑ.

1948

Το 1948, αφού είχε προηγηθεί η «Συμφωνία της Γιάλτας» (4/02/1945) με τη διαίρεση της νοτιοανατολικής Ευρώπης σε "σφαίρες επιρροής", η "βοήθεια" U.N.R.R.A. αντικαταστάθηκε από την "Αμερικάνικη οικονομική βοήθεια", τη γνωστή ως «Σχέδιο Μάρσαλ».

Ενημέρωση

Η "Αμερικάνικη βοήθεια", που συνεχίστηκε τα επόμενα χρόνια, έγινε αισθητή και αυτή στους κατοίκους του «Τριγώνου», με τρόφιμα, με είδη ρουχισμού αλλά και με ιδιαίτερες βοήθειες προς τις Κοινότητες, ανάλογα των κρινόμενων από τη Νομαρχία αναγκών τους (Κοινοτικός ηλεκτροφωτισμός, μηχανές άντλησης πόσιμου νερού, Ραδιόφωνα στις Κοινότητες, χρηματοδότηση έργων κ.α.).

1949

Από την περίοδο 1949 – 1950, η Νομαρχία Έβρου άρχισε να εφοδιάζει τις Κοινότητες του «Τριγώνου» με ραδιόφωνα, που συνοδεύονταν από δύο μεγάφωνα και που λειτουργούσαν με μικρές γεννήτριες ηλεκτρικού ρεύματος.

Ενημέρωση

Οι διαστάσεις των ραδιοφώνων, άσχετα με την εταιρεία κατασκευής τους, ήταν περίπου όμοιες. Μήκος περίπου 65 εκατοστά, Ύψος περίπου 40 εκατοστά και βάθος περίπου 35 εκατοστά.

Τα μεγάφωνα τοποθετούνταν συνήθως έξω από το κτίριο της Κοινότητας.

Τα ραδιόφωνα, λειτουργούσαν σχετικά λίγες ώρες και από την λειτουργία τους γινόταν η ψυχαγωγία των κατοίκων από τις μουσικές εκπομπές, αλλά και η ενημέρωσή τους από τα "Δελτία ειδήσεων", που μεταδίδονταν.

Από τις μουσικές εκπομπές, ιδιαίτερη "ακροαματικότητα" είχαν οι εκπομπές με Δημοτικά τραγούδια.

Ο χειρισμός των ραδιοφώνων, γινόταν από τον Γραμματέα ή τον Κλητήρα της Κοινότητας.

1950

Τη δεκαετία 1950-1960, έγινε ριζική αλλαγή στις διαδικασίες της αγροτικής ζωής των κατοίκων του τόπου.

Εμφανίσθηκαν κατ' αρχήν και στην περιοχή του «Τριγώνου», οι «Γεωργικοί ελκυστήρες», τα αποκαλούμενα «Τρακτέρ».

Ακολούθησε, η παρουσία των «Αλωνιστικών μηχανών», που τις γνώριζαν οι κάτοικοι των Χωριών, ως «Πατόζες».

Τα επόμενα χρόνια, εμφανίσθηκαν και οι «Θεριζοαλωνιστικές μηχανές», οι γνωστές «Κομπίνες».

Ενημέρωση

Στα Χωριά του «Τριγώνου», η εμφάνιση όλων των παραπάνω, σύγχρονων για την εποχή μηχανημάτων, έγινε κατ' αρχήν στα Χωριά της "πεδιάδας του Άρδα" και ακολούθησε τα επόμενα χρόνια και στα υπόλοιπα.

1950

Το 1950, ξεκίνησε ο πόλεμος μεταξύ Βόρειας και Νότιας Κορέας. Το Συμβούλιο ασφαλείας αποφάσισε και ζήτησε την βοήθεια των μελών του Ο.Η.Ε..

Η Ελλάδα, τον Νοέμβριο 1950, έστειλε στην Νότιο Κορέα "Ειδικό Εκστρατευτικό Σώμα".

Ενημέρωση

Στην Ελληνική δύναμη, συμμετείχαν και Στρατιώτες από τα Χωριά του «Τριγώνου», μεταξύ αυτών και ένας Οπλίτης από το Σπήλαιο.

1950

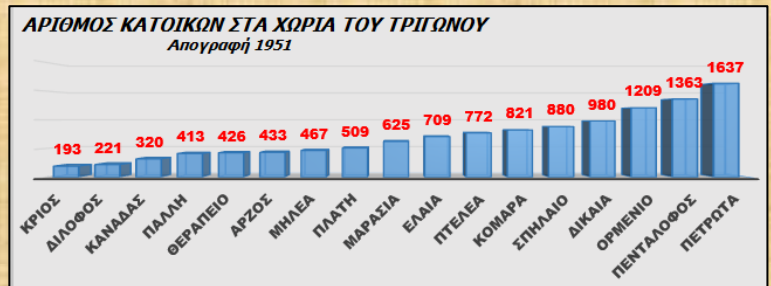
Το 1950, με Βασιλικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η "Ανασύσταση" καταστραφέντων ή μερικώς καταστραφέντων Ληξιαρχείων σε μερικές Κοινότητες του Νομού Έβρου, μεταξύ των οποίων και το "Μερικώς καταστραφέν Ληξιαρχείο" της Κοινότητας Σπηλαίου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 166 Α / 1950)

1951

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 7/04/1951, το Χωριό είχε πληθυσμό 880 κατοίκους.

1952

Το 1952, άρχισε να εκπέμπει από το Κόσμο Κομοτηνής ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Κομοτηνής και υπαγόταν στο Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφώνου (Ε.Ι.Ρ.), που ήδη είχε ιδρυθεί το 1945.

Ενημέρωση

Τα πρώτα ραδιόφωνα, εγκαταστάθηκαν κυρίως σε Καφενεία των Χωριών. Στο επόμενο διάστημα, άρχισε η αγορά Ραδιοφώνων και από Ιδιώτες για τα σπίτια τους.

Η εγκατάσταση ραδιοφώνων στα σπίτια έγινε με αργό ρυθμό, αφού η αγορά ραδιοφώνου, δεν ήταν στις άμεσες ανάγκες των Οικογενειών.

Προκειμένου να λειτουργήσει ένα ραδιόφωνο, έπρεπε να συνοδεύεται – αφού δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα - από “εξωτερική μπαταρία” και παράλληλα έπρεπε να “τοποθετηθεί” κεραία (συνήθως ένα καλώδιο απλωμένο στην αυλή του σπιτιού, από το Σπίτι σε άλλο κτίριο ή σε δένδρο της αυλής) και οπωσδήποτε ένα καλώδιο που προοριζόταν για σύνδεση στο υπόγειο, μεταλλικό, δίκτυο ύδρευσης ως “γείωση”. Αντί της σύνδεσης με δίκτυο ύδρευσης που δεν υπήρχε, γινόταν σύνδεση με μεταλλική σωλήνα ή λοστό που είχε “καρφωθεί” κάθετα στο έδαφος.

Ενημέρωση

Ο “Σταθμός” της Κομοτηνής, ήταν ο μοναδικός και “ισχυρός” που υπήρχε στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, με το “σήμα” του να φθάνει μέχρι και τα Χωριά του «Τριγώνου».

Εναλλακτικά, υπήρχε και ο από τον Νοέμβριο του 1949, εγκατεστημένος “Ραδιοφωνικός Σταθμός Ενόπλων Δυνάμεων” στην Καβάλα, αλλά το “σήμα” του δεν ήταν “ισχυρό” και η “λήψη” του, ήταν παρωδική και είχε σχέση με τις καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν.

Ενημέρωση

Η εκπομπή των ραδιοκυμάτων και των δύο ραδιοσταθμών, γινόταν στην περιοχή των “Μεσαίων συχνοτήτων” (M.W. - Medium waves).

1952

Το 1952, το Δημοτικό Σχολείο του Χωριού προάχθηκε από 2/τάξιο σε 3/τάξιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 139 Α /1952)

1953

Την περίοδο 1953 - 1954, έγινε η ανέγερση του «Μνημείου Πεσόντων» (Ηρώ) της Κοινότητας ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ.

Ενημέρωση

Τη δεκαετία του 1950, ειδικά τα πρώτα χρόνια, στα Χωριά του «Τριγώνου» που ήταν έδρες Κοινοτήτων, έγινε ανέγερση μαρμάρινου «Μνημείου Πεσόντων υπέρ Πατρίδας» (Ηρώ).

Σημείωση 1: Μέχρι τότε, η μοναδική Κοινότητα στην περιοχή του «Τριγώνου» που είχε "Ηρώ", ήταν η Κοινότητα Ορμενίου που το είχε ανεγείρει το 1935.

Στα "Μνημεία" αναγράφεται η τιμώμενη χρονική περίοδος, όπως και τα ονοματεπώνυμα των πεσόντων κατοίκων.

Στις Κοινότητες που οι κάτοικοί τους ήταν "Γηγενείς", η αναφερόμενη χρονική περίοδος στα "Μνημεία" είναι από 1920-22 μέχρι το 1949, στις δε Κοινότητες που κατοικήθηκαν μετά το 1920 από Πρόσφυγες, ως χρονική περίοδος αναφέρεται, η περίοδος 1940-1949.

Σημείωση 2: Μερικά από τα "Μνημεία", ειδικά αυτά που κατασκευάστηκαν την περίοδο 1952-1954, δημιουργήθηκαν από τον ίδιο γλύπτη (Τζιοβάρας-Κομοτηνή) και είχαν, πέραν των αναγραφόμενων ανά Κοινότητα διαφορετικών Ονομάτων, ελάχιστες διαφορές. Τα 4 από τα 5 πρώτα, - Δικαίων, Πενταλόφου, Πτελέας και Σπηλαίου -, είχαν ως κυρίως θέμα την προασπιζόμενη Ελληνική Σημαία και στην κορυφή τους υπήρχε ομοίωμα του Ελληνικού μυθολογικού "Φοίνικα".

Σημείωση 3: Ο "Φοίνιξ", είναι ένα μυθολογικό πουλί που ξαναγεννιέται από τις στάχτες του. Ήταν ένα πολύ ιερό σύμβολο για τον Αρχαίο Ελληνικό, αλλά και για άλλους Πολιτισμούς. Ως σύμβολο, χρησιμοποιήθηκε στην Ελλάδα, από την Φιλική εταιρεία, από την Κυβέρνηση του Καποδίστρια ως εθνόσημο, σε νομίσματα δραχμών έκδοσης 1828 και 1930, από το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων, από την κυβέρνηση της Ελλάδας στην περίοδο 1967-1974 ως εθνόσημο και κύριο έμβλημά της και τέλος αποτέλεσε σφραγίδα ή σύμβολο αρκετών αθλητικών σωματείων.

Πηγή: el.wikipedia.org

Στο "Μνημείο" της Κοινότητας Σπηλαιίου, αναγράφεται ότι αναφέρεται στην περίοδο 1940-1950.

1953

Το 1953, ιδρύθηκε ο «Σταθμός Χωροφυλακής Σπηλαιίου», με εδαφική αρμοδιότητα τα Χωριά Σπήλαιο, Κριός, Πλάτη και Εληά.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 336 Α / 1953)

Ενημέρωση

Ο Κριός, το 1960 μεταφέρθηκε στη δικαιοδοσία του «Σταθμού Χωροφυλακής Δικαίων».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 376 Β / 1960)

1954

Το 1954, έγινε δεύτερη "μετακατοχική" Ελληνική Οικονομική μεταρρύθμιση, με αποτέλεσμα να αντικατασταθεί η "Δραχμή", με αναλογία 1.000 παλιές Δραχμές προς μία νέα Δραχμή.

1955

Το 1955, με το Νόμο 3487/1955, «περί ασφαλίσεως των αγροτών» ορίσθηκε, το από το 1946 επίσημα ιδρυθέν Νοσοκομείο Διδυμοτείχου, ως Νοσοκομείο που θα εξυπηρετεί, μεταξύ άλλων και τον αγροτικό πληθυσμό των Χωριών του «Τριγώνου».

Σχόλιο
Συντάκτη

- Το Νοσοκομείο Διδυμοτείχου, από της ιδρύσεώς του μέχρι σήμερα, παρέμεινε το μοναδικό ίδρυμα παροχής υγειονομικής περίθαλψης στο Βόρειο Έβρο.
- Έτος 2020, πληροφορία από Google Earth Pro:
Προτεινόμενη διαδρομή Σπήλαιο – Διδυμότειχο, απόσταση 53,3 Χλμ / χρόνος 44 '.

1955

Το 1955, ιδρύθηκε το 5/τάξιο Νυκτερινό Δημοτικό Σχολείο Σπηλαιού.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 65 Β /1955)

Περί ιδρύσεως νυκτερινών σχολείων εν τῷ Νομῷ Ἐβρου.
Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΒΡΟΥ
Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ, 8520]14-3-55 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἐβρου καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τῶν ἀρμοδίων Νομαρχιακῆς καὶ Κεντρικῆς — Ἐπιτροπῆς Καταπολεμήσεως Ἀναλφαβητισμοῦ, ἰδρύθησαν τὰ κάτωθι νυκτερινὰ σχολεῖα ἐν τῷ Νομῷ Ἐβρου,
Γ'. Ἐν τῇ Ἐκπαιδευτικῇ Περιφερείᾳ Ὀρεστιάδος.
Νυκτερινὰ Σχολεῖα.
Ἀμπελάκια 5]τάξιον, 99) Βάλτων 5]τάξιον, 100) Δίκαια 2]τάξιον, 101) Ἐλγάν 3]τάξιον, 102) Ζώνην 3]τάξιον, 103) Κόμαρα 3]τάξιον, 106) Κυπρίνον 2]τάξιον, 107) Μαράσια 1]τάξιον, 108) Πλάτην 2]τάξιον, 109) Φυλάκιον 2]τάξιον 110) Σπήλαιον 5]τάξιον, 111) Στέρναν 4]τάξιον, 112) Φτελιάν 2]τάξιον, 113) Χανδρὰν 3]τάξιον, 114) Σκουρτοχώριον 121) Ὀρμένιον 4]τάξιον, 122) Πεντάλοφον 4]τάξιον, 123) Πετρωτὰ 3]τάξιον, 124) Ρύζια 4]τάξιον, 125) Παταγήν 2]τάξιον, 126) Καναδὰν 2]τάξιον, 127) Ἀρζον 3]τάξιον, 128) Δίλοφον 3]τάξιον. 129) Πάλλην 2]τάξιον, 130) Μι- 132) Θεραπειὸν 2]τάξιον, 133) Μηλιὰν 2]τάξιον, 134) Κέ- 137) Κριὸν 1]τάξιον, . . .
Ἐν Ἀλεξ]πόλει τῇ 14 Μαρτίου 1955
Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 65 Β / 1955

1955

Το 1955, με τον Νόμο 3200, "Περί διοικητικής αποκεντρώσεως", αποφασίσθηκε η σύσταση θέσης του «Υπουργού Βορείου Ελλάδος».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 97 Α /1955)

Ενημέρωση

Στα επόμενα χρόνια, ακολούθησε σειρά πολιτικών αποφάσεων με αλλαγές στο ιδρυθέν «Υπουργείο Βορείου Ελλάδος» (κατάργηση, υπαγωγή σε άλλο Υπουργείο, μετατροπή σε Γενική Γραμματεία ή σε Υφυπουργείο), με κυριότερη αλλαγή την μετονομασία του, στις 19 Νοεμβρίου 1988, σε «Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης».

Ενημέρωση

Με την σύσταση του “Υπουργείου Βορείου Ελλάδος”, καταργήθηκε η “Γενική Διοίκηση Θράκης” που υπήρχε από την εποχή της προσάρτησης της Θράκης στο Ελληνικό Κράτος.

1955

Το 1955, καθορίστηκαν οι επίσημοι επαρχιακοί δρόμοι σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Στο «Τρίγωνο», καθορίστηκαν οι διαδρομές:

- Κέραμος – Σπήλαιον – Δίκαια
- Κυπρίνος – Πεντάλοφος – Δίκαια, δια Κομάρων, Παλαιστρας, Ορμενίου
- Μηλιά – Κόμαρα – Άρζος – Μαράσια

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Νόμος 3155/1955, Φ.Ε.Κ. 47 Α / 1956)

Ενημέρωση

Στις διαδρομές, Κέραμος – Σπήλαιο, όπως και Κυπρίνος-Πεντάλοφος, η διέλευση του ποταμού Άρδα, γινόταν μέσω “Πορθμείων”, που υπήρχαν στις περιοχές, Κέραμος - Εληά και Κυπρίνος – Κόμαρα.

1955

Στα μέσα της δεκαετίας του 1950, η Κοινότητα Σπηλαιίου εφοδιάστηκε από την Νομαρχία, με υλικά και κατασκεύασε στο κέντρο του Χωριού, ένα τυπικό δίκτυο βραδινού φωτισμού.

Ο φωτισμός γινόταν με μικρό αριθμό φανοστατών (περί τους 5 - 6), απείχαν ό ένας από τον άλλο περίπου 30 έως 40 μέτρα και λειτουργούσαν με φωταέριο.

Πηγή: Αφήγηση ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΤΟΥΡΑΝΙΔΗΣ

Ενημέρωση

Οι ώρες λειτουργίας των Φανοστατών ήταν περιορισμένες. Στη βάση του Φανοστάτη υπήρχε "Δοχείο" με το φωταέριο.

Υπεύθυνος για τον χειρισμό και την λειτουργία των Φανοστατών, ήταν ο Κλητήρας του Χωριού.

Ενημέρωση

Το μοναδικό Χωριό, στο «Τρίγωνο», που διέθετε δίκτυο με φωταέριο, έστω και μικρό, ήταν το ΣΠΗΛΛΑΙΟ.

**Άποψη
Συντάκτη**

Εκείνη την εποχή, με ειδική απόφαση του Νομάρχη και μόνον για τα Χωριά που βρισκόταν "δίπλα" στα "σύνορα" με Βουλγαρία και Τουρκία, έγινε εγκατάσταση δικτύων Κοινοτικού Ηλεκτροφωτισμού με ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη.

Προφανώς μετά από αίτημα της Κοινότητας Σπηλαίου, έγινε κατά παρέκκλιση, "μερικώς" ικανοποίηση του αιτήματος, με την έγκριση χορήγησης, ειδών εγκατάστασης Κοινοτικού φωτισμού με φωταέριο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η αιτιολόγηση γεγονότων που δεν βρέθηκαν για αυτά πληροφορίες, γραπτές ή ακόμη και προφορικές (αφηγήσεις), καταγράφεται με την ένδειξη "Άποψη Συντάκτη" και είναι η Προσωπική άποψη του Συντάκτη αυτής της εργασίας.

1955

Το 1955, σύμφωνα με τον Νόμο 3487, «Περί ασφαλίσεως των Αγροτών», δινόταν ευχέρεια στον Νομάρχη, για την ίδρυση Κοινοτικών και Αγροτικών Ιατρείων στην Ύπαιθρο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 354 Α / 1955)

Στο Τρίγωνο αποφασίσθηκε η λειτουργία Ιατρείων στο ΣΠΗΛΛΑΙΟ, στο ΟΡΜΕΝΙΟ και στα ΠΕΤΡΩΤΑ, με κάλυψη των πλησιέστερων σε αυτά Χωριά.

1956

Το 1952, ψηφίσθηκε ο Νόμος 2159/28.05.52, που δινόταν το δικαίωμα στις Ελληνίδες "να εκλέγουν και να εκλέγονται".

Στις Εθνικές εκλογές που ακολούθησαν στις 16 Νοεμβρίου 1952, επειδή δεν ήταν ενημερωμένοι οι εκλογικοί κατάλογοι, δεν έγινε πλήρως, η εφαρμογή του Νόμου.

Στις επόμενες Βουλευτικές εκλογές που έγιναν στις 19 Φεβρουαρίου 1956, για πρώτη φορά πλέον συμμετείχαν με την ψήφο τους και οι Γυναίκες των Χωριών του «Τριγώνου».

1956

Το 1956, σύμφωνα με τον Α.Ν 1547/1950 «περί συστάσεως διευθύνσεως γεωργικών εφαρμογών και εκπαιδεύσεως παρά τω υπουργείου γεωργίας» και επίσης με τον Ν.1641/1951, εγκρίθηκε από την Διεύθυνση Γεωργίας της Νομαρχίας Έβρου, η ίδρυση του «Μορφωτικού Συλλόγου Αγροτικής Νεολαίας (Μ.Σ.Α.Ν.) Σπηλαιού».

Μέλη του Μ.Σ.Α.Ν. Σπηλαιού ασχολούμενα με τὸν ἐλαιοχρωματισμὸν κικλιδιώματος ἀποχετευτικῆς τάφρου τοῦ χωρίου τῶν.

Φωτογράφιση: Αρχές δεκαετίας 1970
Πηγή: Προσωπικό αρχείο ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΠΑΣΧΑΛΗ

1959

Το 1959, την 1 Ιουλίου, καταργήθηκε στην Ελλάδα η μονάδα μέτρησης βάρους η «Οκά» (1 Οκά = 400 δράμια) και καθιερώθηκε πλέον το «Κιλό» (1 Κιλό = 1.000 γραμμάρια).

Η αντιστοιχία ήταν, 1 Οκά = 1,28 Κιλά.

**Δράμια
Γραμμάρια**
Από Προσωπική Συλλογή
ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

Ενημέρωση

Παρά την κατάργηση, η χρήση της "Οκάς" παρέμεινε τυπικά για μερικές δεκαετίες ακόμη στις φιάλες μερικών οινοπνευματωδών ποτών (Ούζο, Κονιάκ, Λικέρ κ.α.).

Γνωστές φιάλες παρέμειναν:

Το "Πεννηνταράκι" (περιεχόμενο 50 δράμια) = 160 γραμμάρια,

το "Έκατοσταράκι" (περιεχόμενο 100 δράμια) = 320 γραμμάρια
και το "Μισοκάρικο" (περιεχόμενο Μισή Οκά) = 640 γραμμάρια.

1959

Το 1959, καταργήθηκε ως μονάδα μέτρησης στην Ελλάδα ο «Πήχης», που χρησιμοποιούνταν παράλληλα με το «Μέτρο» και ήταν μονάδα μέτρησης κυρίως για υφάσματα και σχοινιά.

Ενημέρωση

Ο Πήχης ισοδυναμούσε με 0,648 μέτρα και υποδιαιρούνταν σε οκτώ «ρούπια».

1959

- Στις 12 Ιουλίου 1957, υπογράφηκε "Συμφωνία" μεταξύ της Ελλάδας και του Βελγίου, «Περί μεταναστεύσεως Ελλήνων εργατών εις Βέλγιον προς απασχόλησιν εις ανθρακωρυχεία».
- Ακολούθησε στις 18 Μαρτίου 1960, υπογραφή "Συνθήκης" μεταξύ Ελλάδας και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, «Περί Εγκαταστάσεως και Ναυτιλίας».

Στις Φάμπρικες της Γερμανίας
και στου Βελγίου τις Στοές ...

Απόσπασμα :
Στίχοι : Κώστας Βίρβος
Μουσική : Στέλιος Καζαντζίδης

Πηγές: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 169 Α / 1960 και 145 Α / 1961)

Ενημέρωση

Στα περισσότερα Χωριά του «Τριγώνου», λόγω του μεγάλου αριθμού των κατοίκων και των ελάχιστων προοπτικών για καλυτέρευση, του βιοτικού, του οικονομικού, αλλά και του κοινωνικού τους επιπέδου, μετά την δημοσιοποίηση των παραπάνω Διακρατικών συμφωνιών, ξεκίνησε η μετανάστευση, κυρίως νέων Οικογενειών, στο Εξωτερικό.

Από το Σπήλαιο, οι πρώτοι κάτοικοι του Χωριού μετανάστευσαν το 1959, για Βέλγιο και Αυστρία.

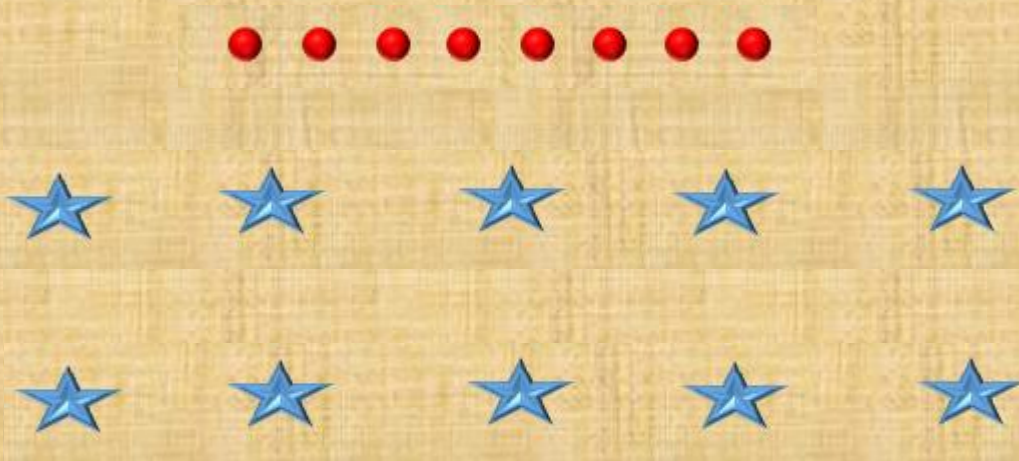
Τα επόμενα χρόνια και ειδικά μετά από το 1961, ο αριθμός των μεταναστών από το «Τρίγωνο» προς τα παραπάνω κράτη, κυρίως προς την τότε Δυτική Γερμανία, παρουσίασε μεγάλη αύξηση.

Η μετανάστευση, επεκτάθηκε και σε άλλα κράτη της Ευρώπης όπως, Αυστρία, Ελβετία και Ολλανδία. Κάποιοι ελάχιστοι μετανάστευσαν, ακόμη και εκτός Ευρώπης, στην Αμερική και στην Αυστραλία.

Ενημέρωση

Λίγα χρόνια μετά την μετανάστευση των κατοίκων των Χωριών του «Τριγώνου» στο Εξωτερικό, άρχισε και η «Εσωτερική μετανάστευση», με αποκορύφωμα στις δεκαετίες του 1970 και 1980.

Πολλές Οικογένειες, που η πλειοψηφία τους αποτελούνταν από μετανάστες που επέστρεψαν από το εξωτερικό, εγκαταστάθηκαν κυρίως στην Ορεσιτιάδα και Αλεξανδρούπολη. Λίγοι εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα, όπως και ένας πολύ μικρός αριθμός, μεμονωμένα, εγκαταστάθηκε και άλλες πόλεις (Λάρισα κ.α.), όπως και στην Κρήτη.

1960

Τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1960, εμφανίστηκαν στα Χωριά του «Τριγώνου», πολλά είδη που χρησιμοποιούνταν μέχρι τότε στην καθημερινότητα των κατοίκων, με κατασκευή πλέον από «Νάυλον».

Ενημέρωση

Το συνθετικό πλαστικό Nylon (Νάυλον), δημιουργήθηκε το 1935.

Στην αγορά εμφανίστηκε και καθιερώθηκε στη δεκαετία του 1940 – 1950.

Στην περιοχή του «Τριγώνου», εμφανίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1950, αλλά καθιερώθηκε τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1960 και αντικατέστησε πολλά είδη που χρησιμοποιούνταν στο σπίτι, αλλά και στους τόπους εργασίας.

Η αλλαγή ξεκίνησε με αντικατάσταση διάφορων ειδών που μέχρι τότε χρησιμοποιούνταν στο σπίτι και ήταν, είτε υφαντά, είτε πήλινα, είτε ξύλινα.

Τα νέα πλέον είδη από "νάυλον", ήταν εύχρηστα, ανθεκτικά, καθαρίζονταν εύκολα και ήταν πρακτικά σε διάφορα σχήματα ακόμη και σε χρώματα.

Η αλλαγή συνεχίστηκε με την αντικατάσταση πολλών ειδών, ακόμη και εργαλείων, που με τη χρήση τους προσέφεραν μεγάλη διευκόλυνση στις εργασίες των ανθρώπων.

Βασικά πλεονεκτήματα όλων των ειδών από "νάυλον" ήταν ότι, αφενός ήταν ελαφριά στο βάρος τους και αφετέρου ήταν χαμηλού οικονομικού κόστους.

1960

Περί το 1960, ίσως και στα τέλη της δεκαετίας του 1950, δημιουργήθηκε η ποδοσφαιρική ομάδα του Χωριού, με την επωνυμία «ΔΟΞΑ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ».

Σημείωση: Αργότερα, περί τα μέσα της δεκαετίας του 1970, ιδρύθηκε για τους μικρούς του Χωριού και η ομάδα «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ».

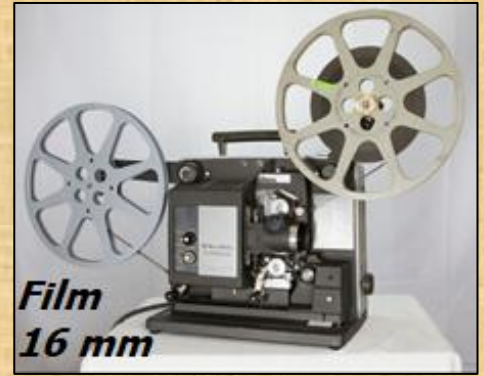

1960

Τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας το 1960, "έφθασε" στα Χωριά του «Τριγώνου» και ο Κινηματογράφος.

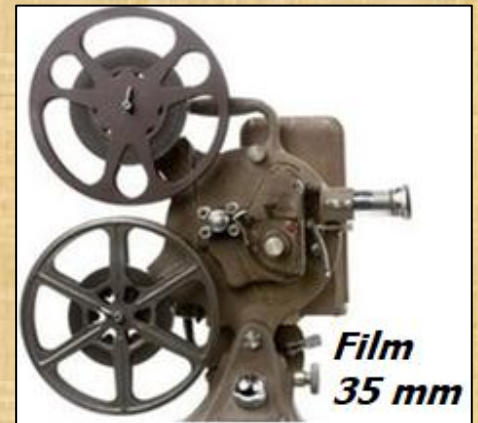
Ενημέρωση

Στην αρχή, η προβολή κινηματογραφικών ταινιών, με φιλμ 16 mm, γινόταν δωρεάν, σε αραιά χρονικά διαστήματα και συνήθως σε υπαίθριους χώρους από υπηρεσίες της Νομαρχίας, του Στρατού ή σε μερικά Χωριά και της «Βασιλικής Πρόνοιας».

Η μηχανή προβολής λειτουργούσε με φορητή βενζινοκίνητη ηλεκτρογεννήτρια.

Από τα πρώτα έργα που προβλήθηκαν ήταν τα Βουκολικά «Γκόλφω», «Αστέρω», «Αγαπητικός της Βοσκοπούλας» και «Μαρία Πενταγιώτισσα».

Αργότερα, οι προβολές ταινιών, με εμπορικές ταινίες και σε φιλμ 35 mm, γινόταν από ιδιώτες σε ελεγχόμενους χώρους, με εισιτήριο.

Ενημέρωση

Οι προβολές ταινιών από επαγγελματίες ιδιώτες, γινόταν, ειδικά το Καλοκαίρι, σε τεχνητά κατασκευασμένους ελεγχόμενους υπαίθριους χώρους (περίφραξη αύλειου χώρου με μουσαμάδες) και η παρακολούθηση των ταινιών γινόταν από ανθρώπους όλων των ηλικιών. Τα μικρά παιδιά συνήθως παρακολουθούσαν καθισμένα στο έδαφος, οι σχετικά μεγάλοι μετέφεραν κάθισμα από το σπίτι τους και οι υπόλοιποι που ήταν και η πλειοψηφία παρακολουθούσαν όρθιοι.

Στις εποχές εκτός του Καλοκαιριού, οι προβολές των ταινιών, γινόταν σε κλειστούς χώρους. Συνήθως σε Καφενεία ή σε κλειστές αποθηκευτικές αίθουσες.

1961

Στην απογραφή της πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 19/03/1961, το Χωριό είχε πληθυσμό 1.009 κατοίκους.

1961

Το 1961, με τον Νόμο 4169, "Περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων", ιδρύθηκε ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.), με σκοπό την χορήγηση στον αγροτικό πληθυσμό της χώρας, παροχών συντάξεων γήρατος, παροχή περιθάλψεως ασθενείας όπως και παροχή αποζημιώσεων σε ζημιές της παραγωγής τους από χαλάζι ή παγετό.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 81 Α /1961)

1961

Το 1961, αποφασίσθηκε η επέκταση του κτιρίου, του Δημοτικού Σχολείου του Χωριού.

Οι εργασίες έγιναν κυρίως στα έτη 1962-1963 και σταδιακά ολοκληρώθηκαν πλήρως την περίοδο 1965-1966.

Ενημέρωση

Αναφέρεται ότι προ της επέκτασης του Σχολείου, οι αίθουσες χρησιμοποιούνταν από τις "τάξεις" των μαθητών εκ περιτροπής. Όταν κάποιες "τάξεις" έκαναν μάθημα, κάποιες άλλες έκαναν διάλλειμα μεγάλης χρονικής διάρκειας και ακολουθούσε το αντίστροφο για τις υπόλοιπες "τάξεις".

Ενημέρωση

Μετά την επέκταση του Σχολείου, υπήρχε σε ισχύ το από 24/05/1952 Βασιλικό Διάταγμα, Δημοτικό Σχολείο Σπηλαίου τριών "τάξεων" (Φ.Ε.Κ. 139 Α /1952) και τα μαθήματα γινόταν με "τάξεις" "συνδιδασκαλίας". Η Α' μαζί με την Β', η Γ' μαζί με την Δ' και η Ε' μαζί με την ΣΤ'.

1961

Το 1961, άρχισε να λειτουργεί στα ΔΙΚΑΙΑ, το "Γυμνάσιο Πρώτης βαθμίδος" υπαγόμενο στο Γυμνάσιο ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ.

Θα ακολουθήσει το 1964, όπου με Βασιλικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η ίδρυση στα ΔΙΚΑΙΑ (Έβρου), "Γυμνασίου κλασσικής κατευθύνσεως".

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 332 Β /1961 και 181 Α /1964)

Σημείωση: Το "Γυμνάσιο Πρώτης βαθμίδος" λειτούργησε ως "τριτάξιο".

Το "Γυμνάσιο κλασσικής κατευθύνσεως" άρχισε να λειτουργεί ως "εξατάξιο".

Ενημέρωση

Μέχρι τότε το πλησιέστερο Γυμνάσιο ήταν το Γυμνάσιο Ορεστιάδας. Τα επόμενα χρόνια το Γυμνάσιο Δικαίων ήταν πλέον επιλογή των περισσότερων παιδιών από τα Χωριά του «Τριγώνου», χωρίς να παύσει η φοίτηση, ειδικά των παλαιών μαθητών, στο Γυμνάσιο Ορεστιάδας.

Οι μαθηταί των Χωριών του «Τριγώνου», σύμφωνα με προσωπικά τους κριτήρια, είχαν ελεύθερο δικαίωμα επιλογής Γυμνασίου Φοίτησης μεταξύ των Γυμνασίων, Δικαίων και Ορεστιάδας.

1962

Το 1962, στις 30 Ιουλίου, καθιερώθηκε στην Ελλάδα ως μονάδα μέτρησης των υγρών, το «Λίτρο».

Ενημέρωση

Το «λίτρο» αντικατέστησε το «γαλόني», που μέχρι τότε ίσχυε στην Ελλάδα.

Στο εμπόριο, για τη μέτρηση υγρών υπάρχουν και σήμερα, το “Υγρό γαλόني Αμερικής” = 3,785 λίτρα και το “Αγγλικό Γαλόني” = 4,454 λίτρα.

1962

Το 1962, με την με αριθ. 131285/14-11-1962, απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, ορίστηκε ο τύπος του “νέου” Εκλογικού Βιβλιαρίου.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 418 Β / 1962)

Ενημέρωση

Το “Βιβλιάριο” αυτό αντικατέστησε το παλαιότερο, μικρότερων διαστάσεων, χρώματος “πρασινωπού”, το οποίο είχε καθιερωθεί προ του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ενημέρωση

Από τις Νομαρχιακές εκλογές του έτους 2002, καταργήθηκε το “Εκλογικό Βιβλιάριο”.

Η ψηφοφορία των Ελλήνων πολιτών σε όλες τις εκλογές, θα γίνεται πλέον με την επίδειξη εγγράφων ταυτοπροσωπίας (Αστυνομική ταυτότητα ή Βιβλιάριο υγείας ή δίπλωμα οδήγησης κ.α.) και τον έλεγχο εγγραφής του "Ειδικού Εκλογικού αριθμού" (Ε.Ε.Α.) του εκλογέα, στους "εκλογικούς καταλόγους".

1962

Το 1962, το ΣΠΗΛΛΑΙΟ έγινε έδρα και αφετηρία Λεωφορείου του Κ.Τ.Ε.Λ., 24 θέσεων, για δρομολόγια εντός του "Τριγώνου", ΣΠΗΛΛΑΙΟ - ΔΙΚΑΙΑ- ΣΠΗΛΛΑΙΟ – ΠΛΑΤΗ - ΕΛΑΙΑ και τα Χωριά που βρισκόταν δίπλα στον ΑΡΔΑ.

Λεωφορείο 24 θέσεων

Ήταν η πρώτη κυκλοφορία Λεωφορείου σε ολόκληρη την περιοχή του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Το 1952, με το νόμο 2119/52, συστάθηκαν τα Κ.Τ.Ε.Λ. («Κοινό Ταμείο Εισπράξεως Λεωφορείων»).

Αρχικά τα Υπεραστικά Κ.Τ.Ε.Λ. συνολικά σε όλη την Ελλάδα ήταν 59. Στον Νομό Έβρου δημιουργήθηκε το 4^ο Κ.Τ.Ε.Λ. με έδρα την Αλεξανδρούπολη.

Ακολούθησε Υπουργική απόφαση, που καθορίστηκαν μεταξύ άλλων υπεραστικών γραμμών λεωφορείων στον Νομό Έβρου και γραμμές που διέρχονταν από τα Χωριά της επαρχίας Ορεσιτιάδας, Κυπρίνος, Φυλάκιο, Ρίζια και Καστανιές, που βρίσκονταν από την απέναντι του «Τριγώνου», πλευρά του ποταμού Άρδα.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 129 Α /1952 και 94 Β / 1952)

Ενημέρωση

Από το 1952, που ιδρύθηκε το Κ.Τ.Ε.Λ., μέχρι το 1963 που θα κατασκευασθεί γέφυρα στον ποταμό Άρδα, τα περισσότερα Χωριά του «Τριγώνου» που δεν είχαν εξυπηρέτηση από την υπάρχουσα σιδηροδρομική γραμμή, για την μετάβαση οδικώς στην Ορεσιτιάδα και νοτιότερα, εξυπηρετούνταν από τις παραπάνω γραμμές του Κ.Τ.Ε.Λ., αφού βέβαια έφθαναν στο πλησιέστερο από το Χωριό τους "πορθμείο" και διάβαιναν τον ποταμό Άρδα.

Σημείωση: Από τα Οθωμανικά χρόνια, επίσημα "Πορθμεία" για την διέλευση του ποταμού Άρδα, αναφέρονται στις περιοχές Κυπρίνος – Κόμαρα, Κέραμος – Εληά και Ρίζια - Άρζος.

Πηγή: ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ των ποταμών και των συνόρων – Θεόδωρος Κυρκούδης

Ενημέρωση

Η νέα "λεωφορειακή γραμμή" του "Τριγώνου", εξυπηρετούσε πλέον τους κατοίκους των Χωριών, αφού αποτελούσε "ανταπόκριση", μέσω των "πορθμείων", των απέναντι του ποταμού λεωφορειακών γραμμών του Κ.Τ.Ε.Λ..

Ενημέρωση

Το 1963, η έδρα του λεωφορείου μεταφέρθηκε στα ΔΙΚΑΙΑ.

1963

Το 1963, την 1 Σεπτεμβρίου, δόθηκε σε κυκλοφορία η γέφυρα του ποταμού Άρδα, στην περιοχή των Κομάρων.

ΦΩΤΟ: You Tube - Κανάλι orestiada

Γ Ε Φ Υ Ρ Α Κ Ο Μ Α Ρ Ω Ν

Ενημέρωση

Η μέχρι τότε οδική σύνδεση των Χωριών του «Τριγώνου» με τον υπόλοιπο Νομό Έβρου, επιτυγχάνονταν με τη διάβαση του ποταμού Άρδα, με ποταμίσιες πλατυπύθμενες βάρκες (πλάβες), που ανάλογα με τις διαστάσεις που είχαν και τα μεγέθη που μπορούσαν να μεταφέρουν, τις αποκαλούσαν

"Καϊκί" στον Άρδα

Πηγή: Facebook "ΚΟΜΑΡΑ ΕΒΡΟΥ"

"Τσιρνίκια", ή "καϊκία", ή "καράβια", ή απλώς "βάρκες".

Με τα "πλωτά" αυτά "μέσα", που κινούνταν, αντί μηχανής, με μεγάλα κοντάρια, γινόταν μεταφορά στην απέναντι όχθη ανθρώπων, ζώων, εμπορευμάτων, αλλά ακόμη και άλλων τυχόν μεταφορικών μέσων (κάρων ή αυτοκινήτων).

1963

Το 1963, αμέσως μετά την έναρξη λειτουργίας της γέφυρας του ποταμού ΑΡΔΑ, η έδρα Λεωφορείου του Κ.Τ.Ε.Λ. που υπήρχε στο ΣΠΗΛΛΑΙΟ, μεταφέρθηκε στα ΔΙΚΑΙΑ και άρχισε η πραγματοποίηση καθημερινών δρομολογίων, πάλι με λεωφορείο 24 θέσεων, από ΔΙΚΑΙΑ προς ΣΠΗΛΛΑΙΟ, ΠΛΑΤΗ, ΕΛΑΙΑ, ΚΟΜΑΡΑ και ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ, με αυθημερόν επιστροφή στα ΔΙΚΑΙΑ.

Λεωφορείο 24 θέσεων

Ενημέρωση

Στο διάστημα 1966-1968, έγινε αντικατάσταση των λεωφορείων των 24 θέσεων με μεγαλύτερα και πιο σύγχρονα, των 49 θέσεων.

Ενημέρωση

Στα επόμενα χρόνια, με τη δημιουργία στα ΔΙΚΑΙΑ δύο λεωφορειακών γραμμών, καθημερινά πλέον από το Χωριό γινόταν δύο διελεύσεις Λεωφορείων από ΔΙΚΑΙΑ (Πρωί – Μεσημέρι) και δύο διελεύσεις προς ΔΙΚΑΙΑ (Πρωί – Απόγευμα).

1963

Στα μεταπολεμικά χρόνια και μέχρι το 1963, στα Δημοτικά Σχολεία λειτουργούσαν τα "Μαθητικά συσσίτια" που περιλάμβαναν καθημερινά, για πρωινό, ένα κύπελλο γάλα (φτιαγμένο από σκόνη γάλακτος) και ένα μικρό κομμάτι κίτρινο τυρί (τύπου Ολλανδίας), τριγωνικού σχήματος. Το 1963, προστέθηκε και πλήρες, πλούσιο για την εποχή, μεσημβρινό γεύμα.

Από το 1964 και μετά, τα μαθητικά συσσίτια λειτουργούσαν σε όλα τα Δημοτικά Σχολεία των Χωριών.

Ενημέρωση

Το συσσίτιο των μαθητών του Σχολείου γινόταν σε αίθουσα του υπογείου του Σχολικού κτιρίου.

1965

Το 1965, τον Ιούλιο, άρχισε να εκπέμπει από την Ορεστιάδα ο «Στρατιωτικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Νέας Ορεστιάδας», που τότε υπαγόταν στην «Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού».

Ενημέρωση

Η εκπομπή των ραδιοκυμάτων, γινόταν στην περιοχή των μεσαίων συχνοτήτων (M.W. - Medium waves) και η λήψη γινόταν πέρα από τα παλαιά ραδιόφωνα που λειτουργούσαν με «λυχνίες» και από ραδιόφωνα «Τρανζίστορ», που αυτά πλέον υπήρχαν στα περισσότερα σπίτια.

Ενημέρωση

Λόγω του ισχυρού σήματος του Σταθμού, έναντι του ασθενούς έως ασύλληπτου σήματος των άλλων Ελληνικών Σταθμών του Ε.Ι.Ρ. (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας) που μετέδιδαν από Αθήνα και από την πλησιέστερη Κομοτηνή, ο Σταθμός από την εποχή της έναρξης λειτουργίας του και για πολλά χρόνια μονοπώλησε στην ενημέρωση και ψυχαγωγία των κατοίκων των Χωριών της περιοχής του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Το 1966, ο Σταθμός μετονομάστηκε σε «Υ.ΕΝ.Ε.Δ. Ορεστιάδος» και υπαγόταν και πάλι στις Ένοπλες Δυνάμεις. Το 1982, υπάχθηκε στο Κρατικό Ραδιόφωνο ως «Ε.Ρ.Τ.2 Ορεστιάδας», το δε 1987, υπάχθηκε στην «Ε.ΡΑ.».

Ενημέρωση

Στα νεότερα χρόνια, ο Σταθμός άρχισε να εκπέμπει στη συχνότητα των F.M. (Frequency Modulation).

1965

Το 1965, το Αγροτικό Ιατρείο του Χωριού χαρακτηρίστηκε «Ορεινό» και σε αυτό υπάγονταν τα Χωριά Σπήλαιο, Άρζος, Καναδάς, Πλάτη και Εληά.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 41 Α / 1965)

1966

Αφού είχαν ολοκληρωθεί στο Χωριό, από την Δ.Ε.Η.,

- Η δημιουργία δικτύου μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος,
- Η σύνδεσή του με το Εθνικό δίκτυο μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας της Χώρας,

στις 19 Απριλίου 1966, έγινε η επίσημη ολοκλήρωση και παράδοση του παραπάνω έργου στο Χωριό.

Χρονολογική σειρά παράδοσης του Δικτύου της Δ.Ε.Η. στα Χωριά του Τριγώνου

Άρζος	23/10/1965
Δίλοφος	17/12/1965
Κριός	18/12/1965
Πτελέα	18/12/1965
Πάλλη	11/1/1966
Καναδάς	13/1/1966
Ορμένιο	17/2/1966
Θεραπειό	18/2/1966
Πεντάλοφος	18/2/1966
Μηλιά	19/2/1966
Σπήλαιο	19/4/1966
Μαράσια	25/1/1967
Κόμαρα	31/3/1967
Δίκαια	21/12/1967
Πλάτη	8/6/1968
Εληά	20/7/1968
Πετρωτά	15/10/1968

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Οι αναγραφόμενες ημερομηνίες στον παραπάνω πίνακα, αναφέρονται στην πλήρη ολοκλήρωση των εργασιών δημιουργίας και παράδοσης του δικτύου στα Χωριά.

Στα περισσότερα Χωριά, αφού ολοκληρώθηκαν οι κύριες εργασίες, έγινε η ηλεκτροδότηση του Δικτύου και η παράδοση έγινε, τυπικά, μετά από 1 έως και 6 μήνες, όταν ολοκληρώθηκαν οι απαιτούμενες συμπληρωματικές εργασίες.

Σε ελάχιστα μόνο Χωριά, η ημερομηνία ηλεκτροδότησης συμπίπτει με την ημερομηνία παράδοσης του Δικτύου στο Χωριό.

Ενημέρωση

Αμέσως μετά τις ηλεκτροδοτήσεις των Χωριών, γινόταν απογευματινές - βραδινές συγκεντρώσεις των κατοίκων τους, όπου γινόταν

ενημερωτικές "ομιλίες" από Στελέχη της Δ.Ε.Η., για τις δυνατότητες χρησιμοποίησης του ηλεκτρικού ρεύματος και ακολουθούσαν μικρές ενημερωτικές κινηματογραφικές προβολές. Σε μερικά Χωριά, γινόταν και διανομές δώρων στους πρώτους Οικιακούς πελάτες (Συνήθως ηλεκτρικές μικροσυσκευές, όπως Ηλεκτρικά σίδερα κ.α.).

1969

Το 1969, ολοκληρώθηκαν οι εργασίες κατασκευής υπογείου δικτύου ύδρευσης του Χωριού.

ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ															
Κωδ. Δημ. Διαμερ.	Δημ. Διαμ.	Ηλικία δικτύου ¹	ΕΚΤΑΣΗ ΔΙΚΤΥΟΥ (χλμ)			Κάλυψη Δικτύου (%)	Αποτύπωση (Ν/Ο)	Έτος Μελέτης	Υδρομετρήτες	Απώλειες (%)	Επάρκεια (Ν/Ο)	Κονό δίκτυο με άλλους ΟΤΑ (Ν/Ο)	Τρόπος Υδροληψίας ³	Δυναμότητα διόλκισθριού (m ³ /μέρα)	Παρεμβάσεις ⁴
			Αμίαντο τσιμέντο	Πλαστικό	Χάλυβας										
71110000	Δ. Τριγώνου	22.5385													
71110100	Δ. Δ. Δικαίων	37	15	5	0	100	Ο		Ν		Ν	Ν	3	2	
71110200	Δ. Δ. Αρχαίου	24	0	16	0	100	Ο		Ο		Ν	Ν	3	2	
71110300	Δ. Δ. Ελαίας	30	1,3	7	0	100	Ν	1970	Ο	40	Ο	Ο	3	2	
71110400	Δ. Δ. Θεραπευτικό	1 / 30	4	6	2,5	100	Ο		Ν		Ν	Ν	3	2	
71110500	Δ. Δ. Κομάρων	35	6	1,6	0	100	Ο		Ο	10	Ν	Ο	3	2	
71110600	Δ. Δ. Μαρσίων	32	1	10	0	80	Ο		Ο	40	Ν	Ν	3	2	
71110700	Δ. Δ. Μηλιά	30	4	0	0	100	Ο		Ν		Ν	Ν	3	2	
71110800	Δ. Δ. Ορμενίου	35 / 15	4	4	0	100	Ο		Ν		Ο	Ο	1	2	
71110900	Δ. Δ. Πενταλόφου	27 / 7	10	6	10	100	Ο		Ν	20	Ν	Ο	3	2	
71111000	Δ. Δ. Πετρωτών	20	2	4	40	100	Ν	1973	Ο		Ν	Ο	1 / 3	2	
71111100	Δ. Δ. Πλάτης	30	5	0	0	100	Ο		Ν		Ν	Ο	3	2	
71111200	Δ. Δ. Πτελέας	27	0,7	5,9	0	100	Ο		Ν		Ν	Ο	3	2	
71111300	Δ. Δ. Σπηλαιού	28	14	0	0	100	Ο		Ν		Ν	Ο	3	2	

1: Σε περίπτωση διαφορετικού έτους αποπεράτωσης τμημάτων του δικτύου, να συμπληρωθεί μια γραμμή ανά τμήμα
 2: Χ=Χειμώνας, Κ=Καλοκαίρι
 3: Χρησιμοποιώντας την κωδικοποίηση, 1:Επιφανειακή, 2: Πηγές, 3: Γεωτρήσεις
 Εάν χρησιμοποιούνται περισσότεροι του ενός τρόπου υδροληψίας, σημειώστε τους αντίστοιχους κωδικούς χωρίζοντας τους με ";"
 4: Χρησιμοποιήστε την κωδικοποίηση, 1: το δίκτυο χρειάζεται επέκταση, 2: το δίκτυο χρήζει αντικατάστασης

Κάλυψη Δικτύου	Αριθμός Δ.Δ.
Πλήρης(100%)	13
Όχι πλήρης (<100%)	

Επάρκεια υδροδότησης	Ναι	11
	Όχι	2

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Πηγή:Τεχνικό Δελτίο Δ. "Πρόγραμμα Ύδασης Καποδιστριας",ΥΠ.ΕΣ.Δ.Α,Νοέμβριος 1997

Τεχνικές πληροφορίες Υποδομών ΔΗΜΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ
 Απόκομμα από "Τεχνικό Δελτίο" ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, Νοέμβριος 1997

1969

Το 1969, αποφασίστηκε με Βασιλικό Διάταγμα, η μετονομασία περιοχών του Χωριού.

Περί μετονομασίας θέσεων συνοικισμῶν, πόλεων καὶ χωμῶν.

21. Αἱ παρὰ τῇ Κοινότητι Σπηλαίου κάτωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἐξῆς : «Ποργιάζι» εἰς «Νεροκράτημα», «Σαζάν Σπουνάρ» εἰς «Γριβάδι», «Λιόντινι» εἰς «Λιοντάρι», «Μπερίκ Λόφος» εἰς «Στρώμα», «Μπέη Μεζαρή», εἰς «Τάφος», «Κουργιουκλουῦ» εἰς «Σκάφη», «Κυρά Μπουνάρ» εἰς «Ξηροπηγή» καὶ «Τσαλίκι Ταρλά» εἰς «Ἀσπρότοπος».

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 150 Α / 1969

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 150 Α / 1969)

1970

Την περίοδο 1969 – 1970, ξεκίνησαν οι εργασίες για την κατασκευή αρδευτικών έργων στην περιοχή, από τα νερά του ποταμού Άρδα.

ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΡΔΑ -1970
Φωτογραφίες από Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο (ΕΟΑ)

Ενημέρωση

Το εργοτάξιο της τεχνικής εταιρείας που ανέλαβε την εργασία, "στήθηκε" στην Πλάτη και η επίσημη θεμελίωση των έργων έγινε στις 27 Σεπτεμβρίου 1970.

1970

1985

Περί το 1970 ξεκίνησε και ολοκληρώθηκε το 1985, κατ' αρχήν η δημιουργία και στη συνέχεια η αναβάθμιση του υπεραστικού τηλεφωνικού δικτύου της περιοχής των Χωριών του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Μέχρι την δεκαετία του 1960, η χρήση του τηλέφωνου δεν ήταν απαραίτητη στην καθημερινότητα των κατοίκων των Χωριών του «Τριγώνου» και χρησιμοποιούνταν μόνο για έκτακτους και σοβαρούς λόγους.

Στα Χωριά του «Τριγώνου», υπήρχε μία συσκευή ανά Χωριό, που λειτουργούσε με "μανιβέλα" και ήταν συνδεδεμένη με το Τηλεφωνικό κέντρο του Ο.Τ.Ε..

Εξαιρέση αποτελούσαν τα Δίκαια, όπου υπήρχε το μοναδικό τηλεφωνικό κέντρο του Ο.Τ.Ε. στο «Τρίγωνο» και επειδή υπήρχε δυνατότητα, δόθηκαν τηλεφωνικές συνδέσεις, που λειτουργούσαν κι αυτές με "μανιβέλα", σε Υπηρεσίες που υπήρχαν στο Χωριό, όπως και σε ένα μικρό αριθμό ιδιωτών (κυρίως επαγγελματιών).

Η μοναδική συσκευή που υπήρχε σε κάθε Χωριό, ήταν εγκατεστημένη, είτε στο κτίριο της Κοινότητας, είτε στον Σταθμό Χωροφυλακής, είτε σε κάποιο Κατάστημα ιδιώτη.

Όλες οι συσκευές, συνδέονταν με το τηλεφωνικό κέντρο και εκείνο σε κάθε κλήση, με τεχνολογικές διαδικασίες εκείνης της εποχής, ολοκλήρωνε την σύνδεση και επικοινωνία με τον αιτούμενο αριθμό σύνδεσης.

Περί το 1970, ο Ο.Τ.Ε. "απαγκίστρωσε" τα Χωριά από το "τηλεφωνικό κέντρο" που υπάγονταν και εγκατέστησε σε αυτά από μία αυτόματη (με καντράν) συσκευή που συνοδεύονταν με "κονσόλα" και με αυτό τον τρόπο δημιούργησε σε κάθε Χωριό και ένα μικρό τυπικό τηλεφωνικό κέντρο (Τηλεφωνείο).

Παράλληλα, διατέθηκε σε κάθε Χωριό και μικρός αριθμός τηλεφωνικών γραμμών που τα τηλέφωνα τους λειτουργούσαν με "μανιβέλα" και που για κάθε κλήση, συνδέονταν με το τηλεφωνικό κέντρο του Χωριού που διέθετε αυτόματο τηλέφωνο και μέσω αυτού ολοκλήρωναν την επικοινωνία τους.

Η αριθμοδότηση των αριθμών τηλεφώνων, που λειτουργούσαν στα Χωριά με "μανιβέλα", σε κάθε Χωριό ξεκινούσε από τον αριθμό 1.

Οι κάτοικοι των Χωριών που δεν διέθεταν στο σπίτι τηλεφωνική γραμμή, που ήταν η πλειοψηφία, έκαναν τις τηλεφωνικές τους "συνδιαλέξεις" από το "τηλεφωνικό κέντρο" του Χωριού, που σε μερικά Χωριά διέθετε και ένα αυτοσχέδιο τυπικό "τηλεφωνικό θάλαμο".

Στα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του 1970 άρχισε και το 1982 ολοκληρώθηκε, η πλήρη αυτοματοποίηση των τηλεφωνικών γραμμών, σε όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», εκτός από τα Μαράσια που ολοκληρώθηκε κατά την περίοδο 1985-1986.

Οι αριθμοί κλήσης των τηλεφώνων έγιναν πενταψήφιοι.

Η αριθμοδότηση των πενταψήφιων αριθμών των τηλεφώνων στο Σπήλαιο, στην Πλάτη, στην Ελιά, στον Άρζο και στον Καναδά, ξεκινούσε από την αρχή της χιλιάδας 51.

Όλα τα Χωριά, εκτός από τα Μαράσια, υπάχθηκαν πλέον στο τηλεφωνικό κέντρο του Κυπρίνου με κωδικό κλήσης 0556, που αργότερα, τον Οκτώβριο του 2002, μετατράπηκε σε 2556.

Μετά την "αυτοματοποίηση", παρουσιάσθηκε, σε όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», μεγάλο ενδιαφέρον, με πληθώρα αιτήσεων προς τον Ο.Τ.Ε. για νέες συνδέσεις, οι οποίες ικανοποιούνταν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

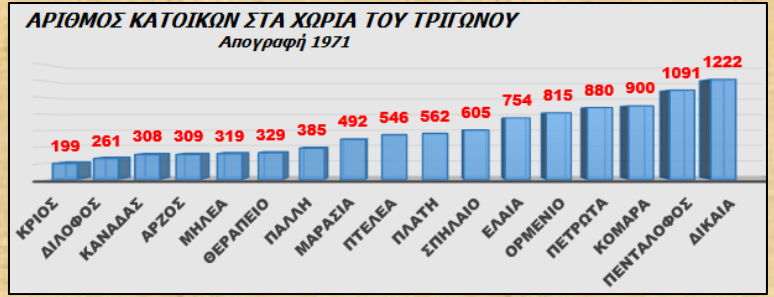
Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Τ.Ε.) ιδρύθηκε στις 23 Οκτωβρίου 1949 με το Ν.Δ. 1049/49, ως διάδοχος της Ανώνυμης Ελληνικής Τηλεφωνικής Εταιρείας (Α.Ε.Τ.Ε.) που είχε ιδρυθεί το 1926, με σκοπό να ενοποιήσει το σύνολο ανάλογων δημοσίων και ιδιωτικών επιχειρήσεων τηλεπικοινωνιών.

Πηγή: Απόκομμα από el.wikipedia.org

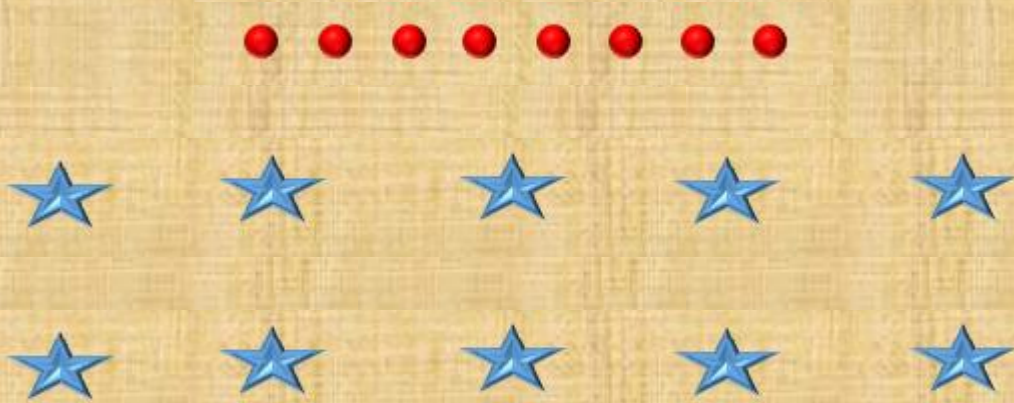

1971 Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 14/03/1971, το Χωριό είχε πληθυσμό 605 κατοίκους.

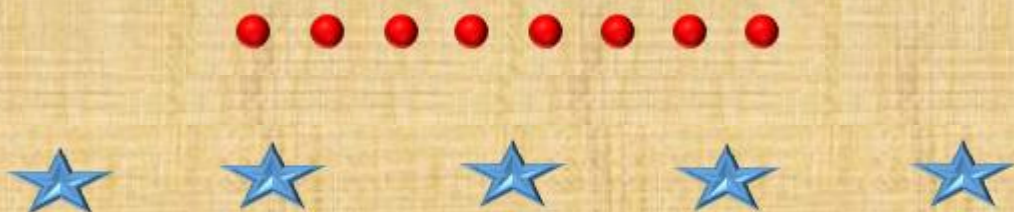

Ενημέρωση

Μείωση του πληθυσμού, από την προηγούμενη απογραφή, κατά 40%.

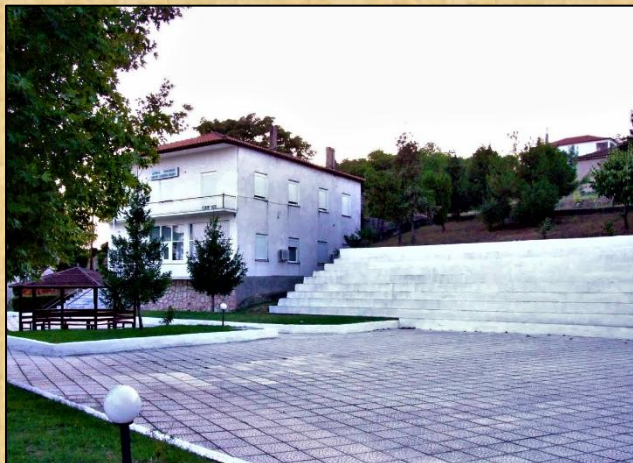

1972 Το 1972, έγινε αποπεράτωση του νέου κτιρίου της Κοινότητας.

1972

Το 1972, άρχισε η διαμόρφωση του χώρου δίπλα στην Κοινότητα. Οι εργασίες, σταδιακά, ολοκληρώθηκαν τα επόμενα χρόνια.

Ενημέρωση

ΤΟ "ΓΙΑΡΙ"(Η ΠΛΑΓΙΑ) ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΤΩΡΑ ΕΝΑΣ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΙΚΡΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΟ ΣΠΗΛΛΑΙΟ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ. ΕΚΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΓΙΝΟΝΤΑΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ. ΧΩΡΟΣ ΠΑΡΕΛΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ. ΕΚΕΙ ΓΙΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝΟΝΤΑΝ ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ "ΤΣΙΑΡΝΤΑΚΙΑ", ΤΑ ΠΡΟΧΕΙΡΑ ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΜΑΓΑΖΙΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΥ, ΑΦΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΓΛΕΝΤΙΑ. ΤΟ "ΓΙΑΡΙ" ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΑΝΑ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΤΟ ΚΑΤΕΞΟΧΗΝ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΕΩΝ ΜΑΣ. ΗΤΑΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ. ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΠΗΡΕ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΗ. ΓΙΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΗΤΑΝ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ ΜΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ.....

Πηγή: Φωτογραφίες και απόσπασμα κειμένου του ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΚΗ από voreasmagazin.blogspot.com/2013/01/blog-post_7365.html

1972

Το 1966, ξεκίνησε επίσημα η λειτουργία της Τηλεόρασης στην Ελλάδα.

Το 1971, εγκαταστάθηκαν σε όλη την Ελλάδα 17 αναμεταδότες του τότε Ε.Ι.Ρ.Τ. (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας Τηλεοράσεως).

Ένας από τους αναμεταδότες, τοποθετήθηκε στον Νομό Έβρου.

Στα τέλη του 1972, έγιναν συμπληρωματικές εργασίες λήψης και ενίσχυσης του "σήματός" του και στα Χωριά του «Τριγώνου».

1974

Το Ιούνιο του 1974, δόθηκε σε χρήση το αρδευτικό δίκτυο του ποταμού Άρδα σε περιοχές των Χωριών Άρζος, Εληά, Καναδάς, Κόμαρα, Μαράσια, Πλάτη, Σπήλαιο και σε σχετικά μικρή επιφάνεια αγροτεμαχίων του Κριού.

Στα επόμενα χρόνια, το σύνολο των αρδευόμενων εκτάσεων από τα νερά του ποταμού Άρδα στο «Τρίγωνο, θα φθάσει σταδιακά περίπου στα 56.000 στρέμματα.

Ενημέρωση

Παράλληλα με τα αρδευτικά έργα, είχαν προγραμματιστεί και εργασίες αναδιανομής των αγροτεμαχίων με αναδασμό. Οι εργασίες αναδασμού ξεκίνησαν από την Εληά και την Πλάτη την περίοδο 1968-1969 και συνεχίστηκαν τα επόμενα χρόνια και στα άλλα υπό άρδευση Χωριά. Η ολοκλήρωση των εργασιών έγινε ανά Χωριό και σε μερικά Χωριά τμηματικά.

1975

Το 1973, αποφασίσθηκε από μεγάλο αριθμό Κρατών της Ευρώπης η υιοθέτηση του μέτρου της "Θερινής ώρας".

Το 1975, αποφασίσθηκε η υιοθέτηση του μέτρου και από την Ελλάδα.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 59 Α / 1975)

Ενημέρωση

Η πρώτη αλλαγή έγινε στις 13 Απριλίου τα μεσάνυχτα και από την 00:00, η ώρα προωθήθηκε στην 1:00 και ίσχυσε μέχρι την 26 Οκτωβρίου ώρα 1:00 που επέστρεψε και πάλι στις 24:00.

Στα επόμενα χρόνια, η αλλαγή ώρας και ημερομηνίας ορίσθηκε να γίνεται την τελευταία Κυριακή του Μαρτίου και την τελευταία Κυριακή του Οκτωβρίου, ώρα 3:00 και 04:00, αντίστοιχα, το πρωί.

Έτσι πέραν της "Χειμερινής ώρας", που είναι η πραγματική, δημιουργήθηκε και η "Θερινή ώρα".

Κατά την "Θερινή", την τελευταία Κυριακή του Μαρτίου, στις 03:00, οι δείκτες του ρολογιού θα γυρίζουν μία ώρα μπροστά ώστε να δείχνουν 04:00.

Κατά δε τη "Χειμερινή ώρα", την τελευταία Κυριακή του Οκτωβρίου στις 04:00, οι δείκτες του ρολογιού θα γυρίζουν μία ώρα πίσω ώστε να δείχνουν 03:00.

Ενημέρωση

Το 2019, το "Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο" αποφάσισε, εντός του 2021 να επανεξετασθεί το θέμα λήψης οριστικής απόφασης για την κατάργηση της παραπάνω πρακτικής και κάθε Κράτος-Μέλος να αποφασίσει για μόνιμη εφαρμογή "Χειμερινής" ή "Θερινής" ώρας εντός των ορίων του και που θα ισχύει καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

1976

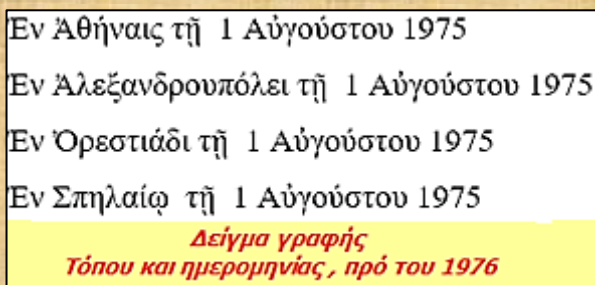
Το 1976, αποφασίσθηκε η χρήση της νεοελληνικής "Δημοτικής γλώσσας", σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης (Νόμος 309/30.04.1976, «Περί οργανώσεως και διοικήσεως της Γενικής Εκπαιδεύσεως»).

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 100 Α / 1976)

Ακολούθησε η απόφαση χρήσης της Δημοτικής γλώσσας, γενικά, από όλες τις Υπηρεσίες της Δημόσιας Διοίκησης.

Ενημέρωση

Μέχρι τότε, ως "Καθομιλουμένη γλώσσα" χρησιμοποιούνταν η "Δημοτική" και στα εκπαιδευτικά βιβλία όπως και στα επίσημα έγγραφα, χρησιμοποιούνταν η "Καθαρεύουσα".

Ενημέρωση

Από τον Ιανουάριο του 1982, στον "γραπτό λόγο" καθιερώθηκε επιπλέον και η χρήση του "μονοτονικού συστήματος".

1976

Το 1976 και για το Σχολικό έτος 1976-1977 ιδρύθηκε το μονοτάξιο Νηπιαγωγείο Σπηλαίου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 565 Β /1976)

1977

Το 1977, αποφασίστηκε ο υποβιβασμός του Δημοτικού Σχολείου Σπηλαίου από 3/θέσιο σε 2/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 277 Α /1977)

1978

Το 1978, με προσωπική εργασία των κατοίκων, κτίσθηκε το Αγροτικό Ιατρείο του Χωριού.

1978

Το 1978, με Προεδρικό Διάταγμα, συστάθηκε ο «Γενικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων» (Γ.Ο.Ε.Β.) Ορεστιάδας.

Στο Διάταγμα αναφέρεται ότι, ο υπό σύσταση Οργανισμός θα έχει έδρα την Ορεστιάδα και σε αυτόν θα υπάγεται η περιοχή του Βορείου Έβρου.

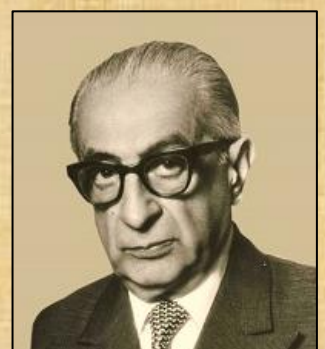
Θα αποτελείται από επτά (7) "Τοπικούς Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων" (Τ.Ο.Ε.Β.), από τους οποίους οι δύο (2) θα δημιουργηθούν στην περιοχή του «Τριγώνου» και θα είναι ο Τ.Ο.Ε.Β. Βόρειας περιοχής Άρδα και ο Τ.Ο.Ε.Β. του ανεξάρτητου δικτύου Ορμενίου-Φτελιάς-Δικαίων.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 154 Α / 1978)

1978

Το 1978, 31 Οκτωβρίου, στα πλαίσια περιοδείας του στην περιοχή, έγινε διέλευση από το Χωριό του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας ΤΣΑΤΣΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

1980 Το 1980, με Προεδρικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η μετονομασία θέσεων του Χωριού.

12. Αί παρά τῇ Κοινότητι Σπηλαιίου κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἐξῆς : «Καπακλή» εἰς «Σκεπαστό», «Γαουσιάν ντερὲ» εἰς «Λαγόρρεμα», «Γενῆ τσεσμέ» εἰς «Νέα Βρύση», «Σουλεμάν τσεσμέ» εἰς «Ἐξοχικό», «Γιαμάτσια» εἰς «Περδικότοπος», «Γκερένια» εἰς «Νεροκράτημα».

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 4 Α / 1980

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 4 Α /1980)

1980 Το 1980, με Προεδρικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η υποχρεωτική φοίτηση των αποφοίτων μαθητών του Δημοτικού Σχολείου, στο Γυμνάσιο.

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 739
 Περί υποχρεωτικῆς φοιτήσεως εἰς τὸ Γυμνάσιον.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

α) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 παρ. 3 καὶ 112 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος.
 β) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 2 περίπτωσις α' καὶ παρ. 3 τοῦ Ν. 309/1976 «Περί ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἑκπαιδεύσεως».
 γ) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 649/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον Μόνον.

Ἡ περίπτωσις α' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 309/1976 ἀφορῶσα εἰς τὴν υποχρεωτικὴν φοίτησιν εἰς τὸ Γυμνάσιον τίθεται ἐν ἰσχύι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1980-1981.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1980

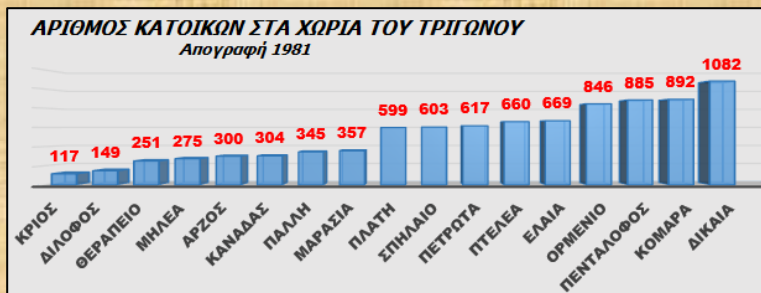
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 184 Α / 1980

Πηγή:
Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 184 Α /1980)

1981 Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 5/04/1981, το Χωριό είχε πληθυσμό 603 κατοίκους.

1982

Το 1982, ιδρύθηκε ο «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ».

1983

Στις 1 Φεβρουαρίου 1983, επεκτάθηκε/ολοκληρώθηκε η ασφάλιση Ι.Κ.Α. σε ολόκληρη την Ελληνική επικράτεια.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Μέχρι τις αρχές του 1983, η υποχρεωτική ασφάλιση στο Ι.Κ.Α. γινόταν μετά από Υπουργικές αποφάσεις, με σταδιακή γεωγραφική επέκταση της ένταξης.

Οι κάτοικοι των Χωριών του «Τριγώνου», ως "Γεωργοί", ήταν ασφαλισμένοι στον Ο.Γ.Α.. Μέχρι τότε, ασφάλιση στο Ι.Κ.Α., γινόταν μόνο σε εργαζόμενους, που απασχολούνταν σε διάφορες εργασίες στον τόπο, εκτός των αγροτικών και μόνο από εργοδότες που η έδρα της επιχείρησής τους ήταν σε περιοχή που ήταν υποχρεωτική η ασφάλιση όλων των εργαζόμενων.

Ενημέρωση

Το 2002, το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) μετονομάστηκε σε Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

Το 2011, τα νοσοκομεία του Ι.Κ.Α. εντάχθηκαν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ.), ενώ οι μονάδες πρωτοβάθμιας περίθαλψής του εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ..

Το 2017, το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ) εντάχθηκε στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.).

Πηγή: el.wikipedia.org

1983

Το 1983, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛ.ΤΑ.) ταξινομήσαν με κωδικούς τις ταχυδρομικές περιοχές της Ελλάδας.

Το ΣΠΗΛΛΑΙΟ, υπάχθηκε στον Κωδικό του ταχυδρομείου ΔΙΚΑΙΩΝ και η ταχυδρομική διεύθυνση του Χωριού διαμορφώθηκε σε: ΣΠΗΛΛΑΙΟ, 680 07 ΔΙΚΑΙΑ.

Ενημέρωση

Μέχρι τότε, η ταχυδρομική διεύθυνση προσδιορίζονταν με Γεωγραφικά κριτήρια, αφού σε αυτή αναφέρονταν το Χωριό, η Επαρχία υπαγωγής του και ο Νομός.

Η Ταχυδρομική διεύθυνση του Χωριού ήταν ΣΠΗΛΛΑΙΟ – ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ Ν. ΕΒΡΟΥ

1984

Το 1984, ιδρύθηκε ο «ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ» (Απ.Πρωτ. 50/1984).

1984

Το 1984, αποφασίστηκε η προαγωγή του Δημοτικού Σχολείου Σπηλαιίου από 2/θέσιο σε 3/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 116 Α /1984)

1986

Το 1986, συστάθηκε το "Κέντρο Υγείας Δικαίων" του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.) που είχε ιδρυθεί το 1983.

Περιοχές ευθύνης του "Κέντρου" ορίστηκαν οι Κοινότητες Δικαίων, Σπηλαιίου, Φτελιάς, Ορμενίου, Πετρωτών, Πενταλόφου, Πλάτης, Εληάς, Κομάρων, Μαρασίων, Αρζου και Κυπρίνου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 222 Β /1986)

1987

Το 1987, αποφασίστηκε ο υποβιβασμός του Δημοτικού Σχολείου Σπηλαιίου από 3/θέσιο σε 2/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 155 Α /1987)

1988

Το 1988 ιδρύθηκε το, "Περιφερειακό Ιατρείο Σπηλαίου", υπαγόμενο στο "Κέντρο Υγείας Δικαίων" του Ε.Σ.Υ..

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 686 Β / 1988)

Ενημέρωση

Το "Περιφερειακό Ιατρείο Σπηλαίου", αντικατέστησε το μέχρι τότε "Αγροτικό Ιατρείο Σπηλαίου".

1989

Το 1989, μετά από αποφάσεις των Κοινοτικών Συμβουλίων των Κοινοτήτων: Άρζου, Δικαίων, Ελαίας, Κομάρων, Κυπρίνου, Μαρασίων, Ορμενίου, Πενταλόφου, Πετρωτών, Πλάτης, Πτελέας, Σπηλαίου, Φυλακίου και την έγκριση από την Νομαρχία Έβρου, συστάθηκε ο «Αναπτυξιακός σύνδεσμος Τριγώνου».

Αριθ. ΑΓ 3175 (10)
 Σύσταση αναπτυξιακού συνδέσμου με την επωνυμία «Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Τριγώνου», Ν. Έβρου.
Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΒΡΟΥ
 Έχοντας υπόψη:
 1. Την 22538/3.6.1988 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, για το χωρισμό των γεωγραφικών Ενοτήτων του Νομού μας.
 2. Τις παρακάτω αποφάσεις των Κ.Σ. των Κοινοτήτων της έκτης (6) γεωγραφικής ενότητας που καθορίστηκε με την παραπάνω απόφαση με τις οποίες αποφασίζεται η σύσταση αναπτυξιακού συνδέσμου.
 3. α) 5/1989 του ΚΣ Δικαίων, β) 5/1989 του ΚΣ Πλάτης, γ) 5/1989 του ΚΣ Σπηλαίου, δ) 8/1989 του ΚΣ Ελαίας, ε) 1/1989 του ΚΣ Μαρασίων, στ) 7/1989 του ΚΣ Άρζου, ζ) 9/1989 του ΚΣ Κυπρίνου, η) 3/1989 του ΚΣ Πενταλόφου, θ) 4/1989 του ΚΣ Κομάρων, ι) 8/1989 του ΚΣ Φυλακίου, ια) 6/1989 του ΚΣ Ορμενίου, ιβ) 5/89 του ΚΣ Πετρωτών, ιγ) 6/1989 του ΚΣ Πτελέας.
 3. Τις διατάξεις των άρθρων 183 και 177 πλην της παραγράφου 4 έως 182 του ΔΚΚ (ΠΔ 76/85) όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 12, 13 και 14 του Ν. 1832/89, αποφασίζουμε:
 1. Συστήνουμε αναπτυξιακά σύνδεσμο με την επωνυμία «Αναπτυξιακός σύνδεσμος τριγώνου».
Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 279 Β / 1989

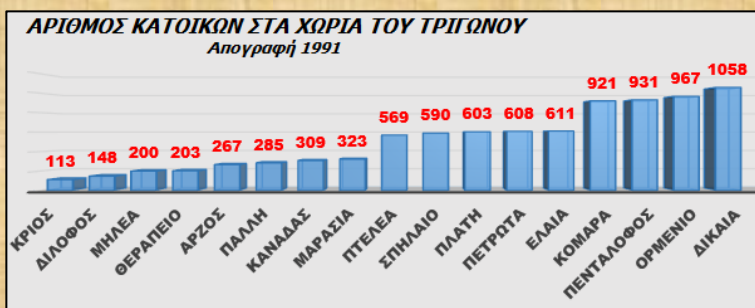
Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 279 Β / 1989)

1991

Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 17/03/1991, το Χωριό είχε πληθυσμό 590 κατοίκους.

1991

Το Σχολικό έτος 1990 - 1991, ήταν το τελευταίο έτος λειτουργίας του Δημοτικού Σχολείου Σπηλαιίου, αφού με Υπουργική απόφαση, το επόμενο έτος 1991-1992, το 2/θέσιο Δημοτικό Σχολείο

Σπηλαιίου, θα συγχωνευθεί με το 6/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Πλάτης.

Πηγές: Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Έβρου & Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 352 Β / 1993)

Ενημέρωση

Τα Προεδρικά Διατάγματα και οι Υπουργικές αποφάσεις με μεταβολές των σχολικών μονάδων υπογράφονται και δημοσιεύονται στα Φ.Ε.Κ., μετά την παρέλευση των προβλεπόμενων απαιτούμενων χρονικών ορίων.

Σημείωση: Η παραπάνω ενημέρωση γίνεται λόγω της μη ταύτισης, σε ορισμένα Χωριά, της ημερομηνίας υπογραφής και δημοσίευσης της Υπουργικής απόφασης, με το πραγματικό τελευταίο Σχολικό έτος του Σχολείου του Χωριού.

1996

Το 1996, δημοσιεύτηκε στο Φ.Ε.Κ. ΑΕ-ΕΠΕ 1017/7.03.1996, η σύσταση εταιρίας με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΡΑΦΗΣ

ΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΕΒΡΟΥ» και με έδρα το Σπήλαιο Έβρου.

Ενημέρωση

Για τις ανάγκες της εταιρίας, έγινε ανέγερση διωρόφου κτιρίου, ως εργοστάσιο, που οι εργασίες του ολοκληρώθηκαν το 1997.

Παρά την ολοκλήρωση των εργασιών αποπεράτωσης και τον εφοδιασμό του με την απαραίτητη μηχανολογική υποδομή, το εργοστάσιο παρέμεινε ανενεργό, χωρίς να γίνει έναρξη των εργασιών του.

Λόγω της συνεχιζόμενης μη λειτουργίας του, το 2013 εκδόθηκε απόφαση του Πρωτοδικείου Ορεστιάδας, με την οποία η εταιρία λύθηκε και τέθηκε "υπό εκκαθάριση".

1997

Το 1997, έγιναν ανασκαφές το χωριό, στην περιοχή του «Αναψυκτηρίου» και η αρχαιολογική σκαπάνη αποκάλυψε αρχαίο οικισμό του 9^{ου} – 8^{ου} π.Χ. αιώνων, όπως και στον ίδιο χώρο αποκάλυψε, ταφικούς τύμβους 1^{ου} ή 2^{ου} και 3^{ου}, 4^{ου} και 9^{ου} μ.Χ. αιώνων.

**ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΠΡΩΙΜΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΣΙΔΗΡΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ**

Οικισμοί- ευρήματα: Στη θέση του τύμβου Α εντοπίστηκε λάκκος διαμέτρου 1.00μ. και βάθους 0.25μ. που περιείχε θραύσματα αγγείων, κομμάτια πηλού επάλειψης κλαδιών και μεγάλο υφαντικό βάρος. Δεύτερος απορριμματικός λάκκος που βρέθηκε στη θέση του τύμβου Β, κάτω από στρώμα αμμοχάλικου, περιείχε παρόμοια ευρήματα.

Χρονολόγηση : 9ος – 8ος αι. π.Χ.

Έτος ανασκαφής: 1997

*Αποκόμματα από περιγραφικό Σημείωμα
στην ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ*

ΤΑΦΙΚΟΣ ΤΥΜΒΟΣ Α ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ

Θέση : Περιοχή Αναψυκτηρίου, βορειανατολικά του χωριού. Η μηχανική καλλιέργεια είχε αλλοιώσει την αρχική μορφή του τύμβου.

Τάφοι: Όρυγμα διαστάσεων 2.25x1.75μ. με προσανατολισμό ανατολικά–δυτικά, όπου έγινε η αποτέφρωση του νεκρού. Μέσα στη στάχτη βρέθηκαν οστά χοίρου, προβάτου, αγελάδας, χήνας, πτηνών και πολλά απανθρακωμένα καρύδια.

Ευρήματα : Σιδερένιος δίφρος, πήλινα και γυάλινα αγγεία, χρυσά ελάσματα και σιδερένια καρφιά υποδημάτων .

Χρονολόγηση : Τέλη 1ου ή αρχές 2ου αιώνα μ.Χ.

Διατάσεις τύμβου: Διάμετρος 30μ. Ύψος ± 4,50μ.

Έτος ανασκαφής: 1997

ΤΑΦΙΚΟΣ ΤΥΜΒΟΣ Β ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ

Θέση : Ύψωμα στην περιοχή Αναψυκτηρίου, βορειανατολικά του χωριού.

Τάφοι: Στο ανατολικό τμήμα του τύμβου εντοπίστηκαν 16 σημεία με υπολείμματα καύσεων, όπου βρέθηκαν πήλινα και γυάλινα αγγεία και νομίσματα 3ου αι. μ.Χ. Σε μεγαλύτερο βάθος αποκαλύφθηκαν 9 κεραμοσκεπείς-καλυβίτες τάφοι με πήλινα και γυάλινα αγγεία, κοσμήματα και νομίσματα του 4ου αι. μ.Χ. Στο νοτιοανατολικό και κεντρικό τμήμα αποκαλύφθηκαν 25 ταφές σε απλούς λάκκους του 9ου αι. μ.Χ. Σε μερικούς υπήρχε ένα σιδερένιο μαχαίριδιο. Στους γυναικείους τάφους υπήρχαν ασημένια, χάλκινα και γυάλινα κοσμήματα.

Χρονολόγηση : 3ος, 4ος και 9ος αι. μ.Χ.

Διατάσεις τύμβου: Διάμετρος 35μ. Ύψος 4.50μ.

Έτος ανασκαφής: 1997

*Περιγραφικά σημειώματα από την
Έκθεση Φωτογραφικών και Εκμαγείων Αρχαιολογικών ευρημάτων Βορείου Έβρου
στην ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ*

1999

Από 1 Ιανουαρίου 1999, καταργήθηκε η Κοινότητα ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ και το Χωριό υπάχθηκε στον νεοσύστατο Δήμο ΤΡΙΓΩΝΟΥ, ως "Δημοτικό Διαμέρισμα ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ".

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 244 Α / 1997)

Ενημέρωση

Νόμος 2539/1997, "Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης" (Πρόγραμμα Καποδίστριας).

1999

Από 1 Ιανουαρίου 1999, καταργήθηκε η "Επαρχία Ορεστιάδας" ως μονάδα της Διοικητικής διαίρεσης της χώρας.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 244 Α / 1997)

Ενημέρωση

Νόμος 2539, άρθρο 19 /3.12.1997, "Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης" (Πρόγραμμα Καποδίστριας).

1999

Το 1999, τον Ιανουάριο, έγιναν τα εγκαίνια λειτουργίας του «Δημοτικού Αναψυκτηρίου Σπηλαιίου».

2001

Το 2001, 11 Ιουνίου, αποφασίσθηκε η παραχώρηση, με ενοίκιο, των αιθουσών του κατηργημένου πλέον Δημοτικού Σχολείου, στον Αγροτουριστικό Συνεταιρισμό «ΓΑΙΑ».

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

2001

Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 18/03/2001, το Χωριό είχε πληθυσμό 443 κατοίκους.

Ενημέρωση

Στον παραπάνω αριθμό του Μόνιμου πληθυσμού του Χωριού, συμπεριλαμβάνονται και 9 άτομα Ετεροδημότες, όπως και 2 άτομα Αλλοδαποί.

Ενημέρωση

Συγκριτικά με την απογραφή του 1991, προκύπτει μείωση του πληθυσμού κατά 147 άτομα – ποσοστό 25% -.

2002

Το 2002, την 1 Ιανουαρίου, εισάγεται επίσημα σε κυκλοφορία, το Ευρωπαϊκό νόμισμα ΕΥΡΩ (€).

Η Ελληνική ΔΡΑΧΜΗ, από 1^η Ιανουαρίου κυκλοφορεί παράλληλα με το ΕΥΡΩ μέχρι την 1^η Μαρτίου, οπότε και παύει οριστικά η κυκλοφορία της.

Ενημέρωση

Η ισοτιμία της ΔΡΑΧΜΗΣ έναντι του ΕΥΡΩ καθορίστηκε ως 340,75 Δραχμές = 1 Ευρώ.

2002

Από το Σχολικό έτος 2002-2003, το Νηπιαγωγείο Σπηλαίου συγχωνεύθηκε με το Νηπιαγωγείο Εληάς, με έδρα την Εληά.

Πηγές:

-Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 945 Β / 2005)

-Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Έβρου

Ενημέρωση

Η παράδοση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Νηπιαγωγείου Σπηλαίου στο Νηπιαγωγείο Εληάς έγινε και υπογράφηκε στις 31/12/2002.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

2002

Το 2002, το Φθινόπωρο, δόθηκε σε κυκλοφορία ο νέος δρόμος ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ - ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ, που αποτελεί μέρος του υπό κατασκευή καθέτου οδικού άξονα, τμήματος Ευρωπαϊκής οδού E85, της ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΟΔΟΥ (Α2).

Ενημέρωση

Οι εργασίες κατασκευής του "κάθετου άξονα", ξεκίνησαν από τα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα στο ΟΡΜΕΝΙΟ, με κατεύθυνση προς την "Εγνατία οδό" στον νότιο Έβρο και η παράδοση προς κυκλοφορία θα γίνεται ανά τμήματα, όπως έγινε στο παραπάνω πρώτο τμήμα ΟΡΜΕΝΙΟ – ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ.

Ενημέρωση

Η νέα σύγχρονη οδική σύνδεση, θα συντελέσει στην εύκολη και συντομότερη μετάβαση των κατοίκων των Χωριών του "Τριγώνου» σε όλες τις πόλεις του Νομού, αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

2006

Το 1998, ιδρύθηκε ο Αγροτικός Συνεταιρισμός με την επωνυμία «ΓΑΙΑ – ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΡΙΓΩΝΟΥ Ν.ΕΒΡΟΥ», με έδρα τον ΚΑΝΑΔΑ.

Το 2001, δημιουργήθηκε καταρχήν “Έκθεση παραδοσιακών εδεσμάτων” του Συνεταιρισμού στο ΣΠΗΛΛΑΙΟ και ακολούθησε η δημιουργία και εργαστηρίου.

Το 2006, για πρακτικούς λόγους, σταμάτησαν οι δραστηριότητες του Συνεταιρισμού στον ΚΑΝΑΔΑ και τα επόμενα χρόνια μεταφέρθηκε η έδρα του Συνεταιρισμού στο ΣΠΗΛΛΑΙΟ, όπως και το σύνολο των δραστηριοτήτων του.

Πηγή: Διαδίκτυο

2010

Το 2010, καταργήθηκε ο «Αστυνομικός Σταθμός Σπηλαίου».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 144 Β / 2010)

Ενημέρωση

Όταν το 1984, η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ συγχωνεύτηκε με την ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ και δημιουργήθηκε η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ (ΕΛ.ΑΣ.), ο «Σταθμός Χωροφυλακής Σπηλαίου» μετονομάστηκε σε «Αστυνομικός Σταθμός Σπηλαίου».

2010

Το 2010, δημιουργήθηκε από την Αρχαιολογική Υπηρεσία, η “Έκθεση Φωτογραφιών και Εκμαγείων Αρχαιολογικών ευρημάτων Βορείου Έβρου” Σπηλαίου.

Αρχαιολογική Έκθεση Σπηλαίου
Archaeological Exhibition of Spileo

Είχε προηγηθεί, το 2003, η έναρξη εργασιών, δημιουργίας χώρου στο Δημοτικό αναψυκτήριο.

Λίγο αργότερα οι εργασίες διακόπηκαν λόγω τεχνικών προβλημάτων στο κτίριο.

Οι εργασίες ξεκίνησαν εκ νέου το 2006 και ολοκληρώθηκαν το 2009.

Ενημέρωση

Τα εγκαίνια της Έκθεσης έγιναν τον Δεκέμβριο 2010.

2010

Την τελευταία ημέρα του 2010 (Παρασκευή, 31 Δεκεμβρίου), σε εφαρμογή του προγράμματος "Καλλικράτης", καταργήθηκε η "Νομαρχία Έβρου". Οι αρμοδιότητές της διαμοιράστηκαν στην "Περιφέρεια" και στους "Δήμους" του Νομού.

Ενημέρωση

Οι "Νομαρχίες" και οι "Νομάρχες", καθιερώθηκαν στην Ελληνική δημόσια διοίκηση το 1833.

Τα Χωριά του «Τριγώνου» από το 1920 μέχρι το 1922, υπάγονταν στη Νομαρχία Αδριανουπόλεως με έδρα την Αδριανούπολη και το 1923 υπάχθηκαν στην από το 1920 ιδρυθείσα Νομαρχία Έβρου με έδρα την Αλεξανδρούπολη..

Ο διορισμός του Νομάρχη μέχρι το 1994, γινόταν από την εκάστοτε Κυβέρνηση.

Το 1994, η "Νομαρχία" καθιερώθηκε ως Δευτεροβάθμιος Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης με αιρετά εκτελεστικά όργανά της, τον Νομάρχη και το Νομαρχιακό συμβούλιο, που θα εκλέγονται, με τετραετή θητεία, μετά από Νομαρχιακές εκλογές.

Νομαρχία Έβρου
Πηγή : Αρχείο Θόδωρου Ορδομποζάνη

Οι πρώτες Νομαρχιακές εκλογές έγιναν στις 16 και 23 Οκτωβρίου 1994 και οι πρώτοι αιρετοί Νομάρχες και τα Νομαρχιακά Συμβούλια, ανέλαβαν καθήκοντα την 1 Ιανουαρίου 1995.

Το 2011, σύμφωνα με το Πρόγραμμα "Καλλικράτης", η "Νομαρχία" αντικαταστάθηκε από την "Περιφέρεια".

2011

Από 1 Ιανουαρίου 2011, καταργήθηκε ο «Δήμος Τριγώνου» και το Σπήλαιο προσαρτήθηκε στη «Δημοτική Ενότητα Τριγώνου» του «Δήμου Ορεστιάδας», ως «Τοπική Κοινότητα Σπηλαίου».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 87 Α / 2010 & 1292 Β / 2010)

Ενημέρωση

Νόμος 3852/2010, "Νέα αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και αποκεντρωμένης Διοίκησης" (Πρόγραμμα Καλλικράτης).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΑΛΑΓΕΣ "ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ"

1924

Στην Κοινότητα ΚΟΜΑΡΩΝ – Προεδρικό Διάταγμα 30/07/1924
Φύλλα Εφημερίδας Κυβέρνησης 177&194 - Τεύχος Α' - 1924

1928

Κοινότητα ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ – Προεδρικό Διάταγμα 9/05/1928
Φύλλο Εφημερίδας Κυβέρνησης 175 - Τεύχος Α' - 1928

1999

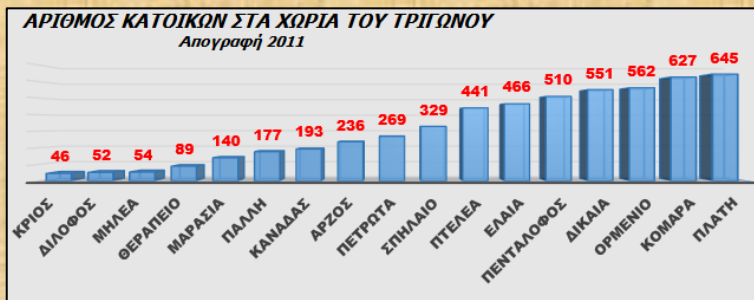
Στο Δήμο ΤΡΙΓΩΝΟΥ – Νόμος 2539/1997
Φύλλο Εφημερίδας Κυβέρνησης 244 - Τεύχος Α' - 1997

2011

Στο Δήμο ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ – Νόμος 3852/2010
Φύλλο Εφημερίδας Κυβέρνησης 87 - Τεύχος Α' - 2010

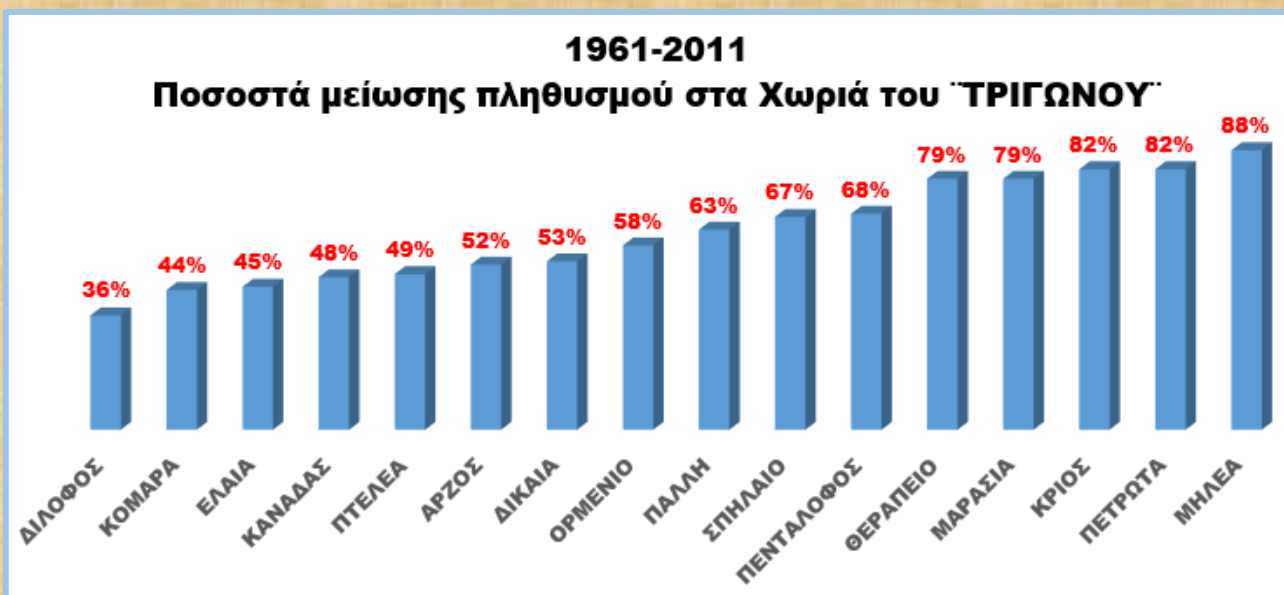

2011 Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 9/05/2011, το χωριό είχε πληθυσμό 329 κατοίκους.

Ενημέρωση

Μείωση του πληθυσμού από την προηγούμενη απογραφή κατά 26% και επίσης μείωση κατά 67% του αριθμού των κατοίκων από την απογραφή, πριν από 50 χρόνια, του έτους 1961.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Τα αναγραφόμενα στοιχεία των απογραφών πληθυσμού, από το έτος 1920 έως και το 2011 σε όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», προέρχονται από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ (ΕΛΣΤΑΤ) και αφορούν τον πραγματικό αριθμό των κατοίκων των Χωριών.

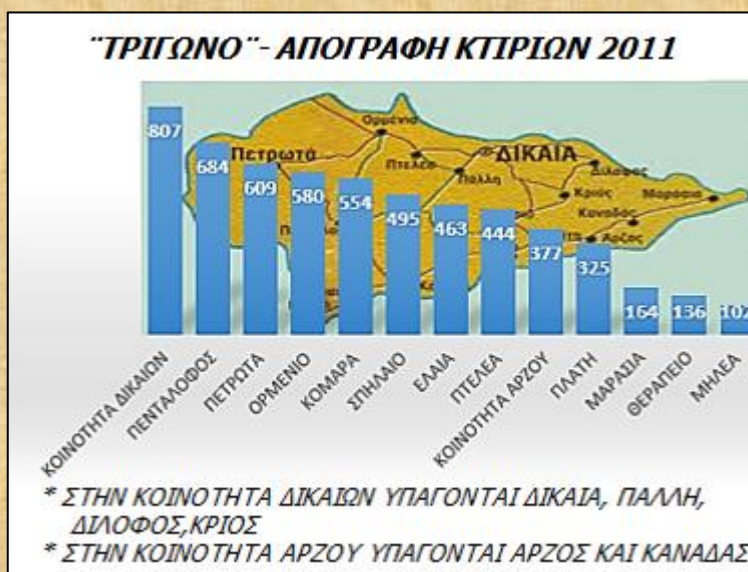
Σημείωση: Η διευκρίνιση γίνεται, διότι σε όλες τις απογραφές – εκτός των ετών 1920 και 1940 – γίνεται αναφορά και στον αριθμό του Νόμιμου πληθυσμού, που ευνόητα διαφέρει από τον Πραγματικό αριθμό.

2011

Στην απογραφή κτιρίων που έγινε το 2011, εμφανίζεται στην Τοπική Κοινότητα ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ να υπάρχουν 495 κτίρια.

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

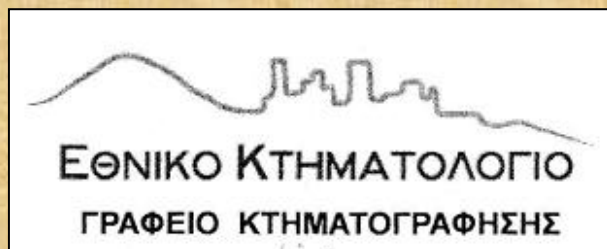
**Σχόλιο
Συντάκτη**

Μετά από τις απογραφές Πληθυσμού και Κτιρίων, προκύπτει ότι σε κάθε Κάτοικο του Χωριού, αντιστοιχούν 1 ½ Κτίρια.

2015

Το 2015, ξεκίνησε η υποβολή δηλώσεων, με δικαιώματα επί ακινήτων στις περιοχές των Χωριών του «Τριγώνου», για την ένταξή τους στο ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Σύμφωνα με πληροφορίες, η ανάρτηση των “Κτηματολογικών πινάκων”, με απόδοση σε κάθε ακίνητο και του σχετικού “ΚΑΕΚ” (Κωδικός Αριθμός Εθνικού Κτηματολογίου), αναμένεται να γίνει μετά την παρέλευση, περίπου, πενταετίας.

2016

Το 2016, επεκτάθηκε ο θεσμός της "ΚΙΝΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ" της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ και στην περιοχή της ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ, με την ίδρυση "ΚΙΝΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ" στην ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ.

Ενημέρωση

Η Κινητή Αστυνομική Μονάδα, περιπολεί στα Χωριά του "Τριγώνου", σε προγραμματισμένο χρόνο και μεταξύ άλλων, παρέχει επιτόπιες υπηρεσίες στους κατοίκους και διεκπεραιώνει εργασίες καθημερινού χαρακτήρα.

~~Χρονολόγιο γεγονότων~~

Σημειώσεις:

1. Η παραπάνω εργασία «ΣΠΗΛΛΑΙΟ - Χρονολόγιο γεγονότων», είναι μέρος από ολοκληρωμένη εργασία, που αποτελείται από “Χρονολόγια γεγονότων” των 22 Χωριών που υπήρχαν στο “ΤΡΙΓΩΝΟ”.

Ολόκληρη η εργασία είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα **trigonoenvros.gr**

2. Αναπόσπαστα μέρη αυτού του “Χρονολογίου”, είναι τα συνημμένα σε αυτή την εργασία:

- Σημείωμα του Συντάκτη
- Βιβλιογραφία & Πηγές

Αλεξανδρούπολη, Δεκέμβριος 2020

Παράσχος Ε. Κώστογλου

Ερευνητής & Συντάκτης αυτής της Εργασίας

Πληροφορίες για την ανάρτηση:

- ➔ Τον Μάιο του 2022, έγινε ανάρτηση της εργασίας στην ιστοσελίδα **trigonoenvros.gr**
- ➔ Οι πληροφορίες στο “Χρονολόγιο Γεγονότων” των Χωριών που καταγράφονται στην εργασία, είναι μέχρι και τον Δεκέμβριο του 2020.
- ➔ Μετά από την αρχική ανάρτηση, γίνεται κατά καιρούς ανανέωση, με επιπλέον πληροφορίες στις υπάρχουσες χρονολογίες, όπως και τεχνικές βελτιώσεις στην εμφάνιση κειμένων και φωτογραφιών.
- ➔ Η παραπάνω ανανεωμένη ανάρτηση, που είναι και η νεότερη, έγινε τον Δεκέμβριο του 2023.